

dacă-și dă puțină osteneală. Se acordă de către Radio-Phillips din Eindhoven (Olanda) 50 de aparate mari de radio, în valoare totală de peste un milion lei, acelor concurenți cari vor da răspunsul nimerit.

Auditorii români pot participa la acest concurs, trimițând răspunsurile, însoțite de bonul pe care-l publicăm în această pagină, pe adresa redacției noastre, str. Const. Mille 7-9, București, până cel mai târziu la 25 Noembrie a. c.

P. C. J. RADIO PHILLIPS, EINDHOVEN (OLANDA)
30 m. lungime de undă. 60 kw.

Răspuns la întrebarea a) : .....

Răspuns la întrebarea b) : .....

Semnătura : .....

Adresa : .....

Incep să apară primele sbârcituri?

Tenul Dv. și-a pierdut frăgezimea?

Nu disperați! Metoda Pond's face minuni.

Aveți la îndemână o metodă minunată pentru a opri opera distructivă a anilor: metoda Pond's

Doamnă, tenul Dv. are nevoie de Pond's. Pentru acum dar mai ales pentru mai târziu. Incepeți din vreme. Metoda e atât de simplă, atât de convenabilă! Numai 2 creme — „C” și „V” — aplicate cu regularitate, dau rezultate uimitoare. Pentru demachiat și aplicat în timpul nopții,

veți întrebuința crema „C”, ca bază a pudrei, crema „V”. Cremele Pond's conțin elementele regeneratoare de cari are nevoie epiderma pentru a-și menține suplețea și frăgezimea. După câteva săptămâni de tratament, sbârciturile devin invizibile, tenul se limpește și capătă o culoare

sănătoasă, o frăgezime tinerească.

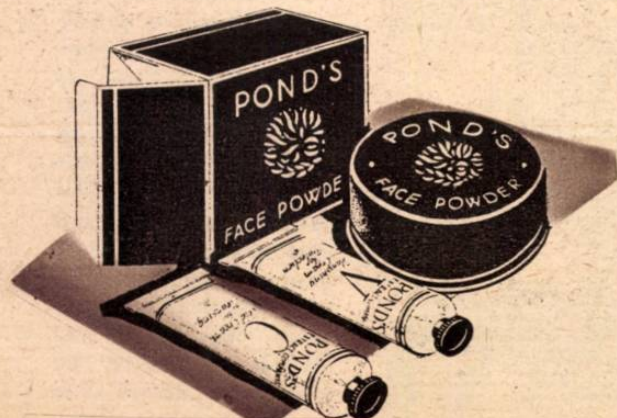
Pudra Pond's trebuie întrebuințată odată cu aceste creme fiindcă are un rol suplinitor. Și ea dă tenului suplețe, frăgezime și un colorit fermecător. In ceea ce privește aderența și calitatea, pudra Pond's este incomparabilă.

Pentru îngrijirea și înfrumusețarea tenului, aveți nevoie de aceste 3 elemente inseparabile, fiindcă fiecare în parte completează și desăvârșește rolul celuilalt.

**O OFERTĂ
EXCEPȚIONALĂ:**

Casa Pond's vă oferă, pentru scurtă vreme, posibilitatea de a încerca această metodă minunată în condițiuni extrem de avantajoase. Într'adevăr, pentru suma de 120. — lei, atât cât costă o cutie de pudră Pond's, vi se oferă, într'un ambalaj special, o cutie de pudră Pond's, plus 2 tuburi de cremă Pond's, „C” și „V”, adică cele 3 elemente cari compun metoda completă.

O METODĂ DE INFRUMUȘETARE IDEALĂ
POND'S
SIMPLĂ • ECONOMICĂ • EFICACE

CINEMATOGRAFUL FRANCEZ *în* 1938

SUCCESUL dobândit de filmele franceze la „Expoziția internațională a cinematografiei” din Veneția, crează o atmosferă prielnică în jurul aceluia care dorește să schițeze un tablou al situației cinematografului francez în acest început al sezonului 1938.

Calitatea filmelor franceze prezentate pe ecranul din Lido a surprins pe toți acei cari, profesioniști sau simpli spectatori, au urmărit manifestarea dela Veneția. Ea însă nu putea să surprindă pe acei cari cunosc eforturile depuse în Franța, în cursul ultimelor luni, eforturi de tot soiul și, în deosebi, eforturi de organizare. Odată cu dispariția marilor firme producătoare, toate privirile s’au îndreptat către producători, deoarece numai ei asigură activitatea menită să răspundă nevoilor numeroase ale sălilor de proiecțiune. Din fericire, acești producători au înțeles că interesele lor le impuneau să se grupeze într’un bloc unic. Deaceia, s’au străduit dintr’un început să pună capăt nepotrivirilor de vederi — aproape toate având la baza lor amorul propriu — nepotriviri ce desbinau conducătorii și astfel au realizat unitatea atât de trebuincioasă apărării lor proprii în sânul „Confederației Generale a Cinematografiei”; această organizație a luat locul fostei „Camere Sindicale Franceze a Cinematografiei”, a cărei neputință, pricinuită de numărul mare al reprezentanților intereselor străine, ajunsese prea bătătoare la ochi.

Îndată după constituire, „Confederația Generală a Cinematografiei” a întreprins o campanie energetică, ținând să facă rânduială în așa zisele condițiuni financiare și materiale ale producției precum și să îmbunătățească atmosfera morală în care trăiește cinematograful. Această acțiune a și avut consecințe fericite deoarece, cu toată urcarea prețurilor provocată de noile legi sociale, numărul filmelor produse în studiourile

Louis Lumière lucrează în laborator.

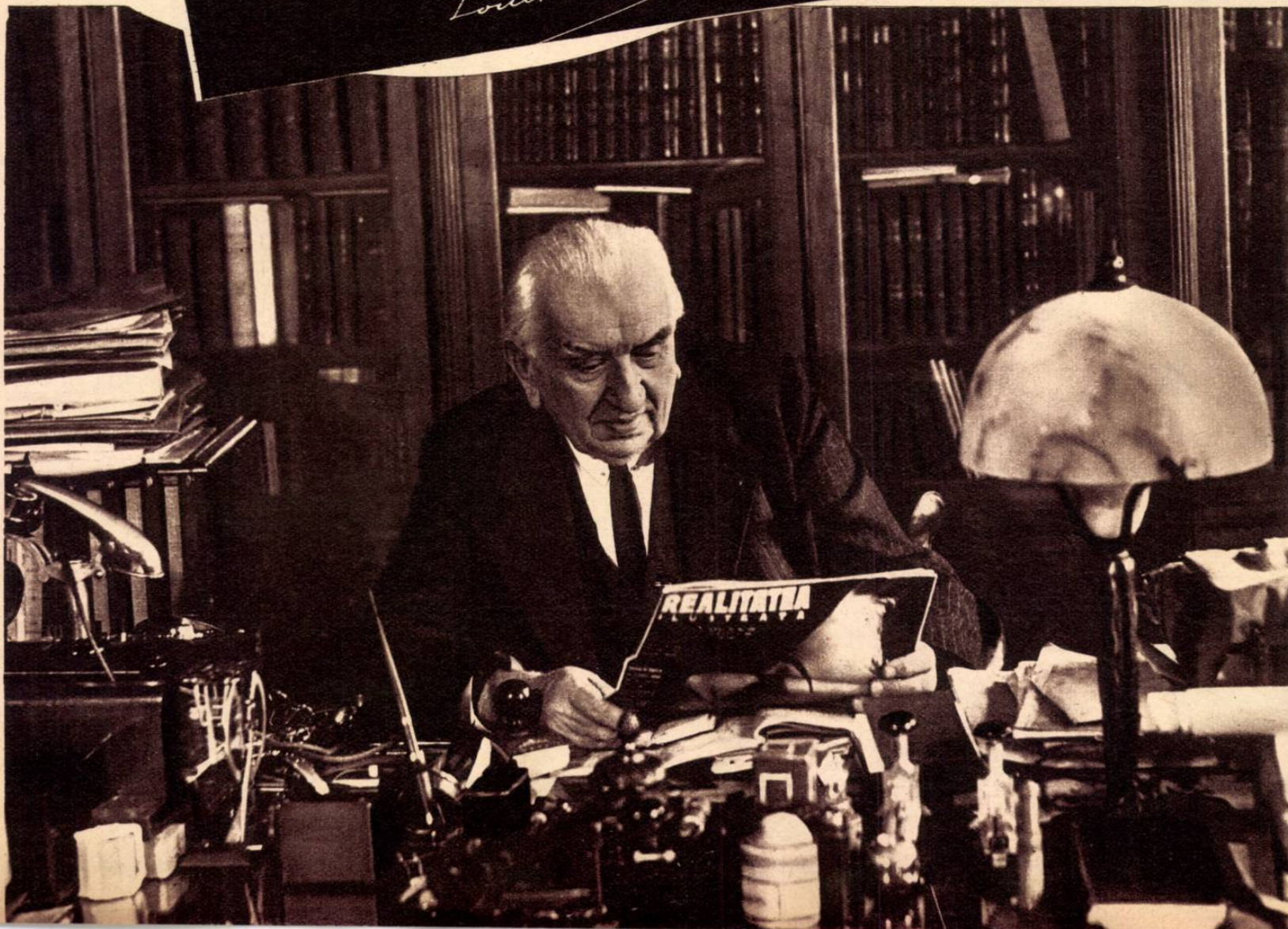
Un autograf al lui Louis Lumière pentru „Realitatea Ilustrată”.

Louis Lumière, la masa de lucru, citește „Realitatea Ilustrată”.

*Toute ma sympathie au journal
„La Réalité Illustrée” avec mes félicitations
pour les efforts accomplis en Roumanie
en faveur du développement du film
français.*

Janvier 1937

Louis Lumière

franceze nu s’a micșorat, iar calitatea lor s’a îmbunătățit în chip simțitor.

Dar mai sunt și alte pricini cari au favorizat înviorarea cinematografului francez. În primul rând este „p o p a s u l” făcut de cinematograful american. De fapt, acesta a ajuns la capătul uneia din numeroasele etape împlinite cu atâta strălucire, atingând o perfecțiune aproape absolută din toate punctele de vedere; nimic din ceea ce realizează el nu ne mai miră și nimic nu e mai plictisitor decât perfecțiunea noutății pe care toți o cer producătorilor americani. Noutăți putem fi siguri că se vor găsi, dar deocamdată ele se fac așteptate, astfel că acei dintre directorii sălilor franceze cari erau clienți statornici ai firmelor de peste Atlantic, încep să-și dea seama că producția lor națională nu-i lipsită de merite, ba chiar e în măsură să le procure rețetele visate.

La rândul ei, cinematografia germană, împiedicată de motive cu totul străine de această branșă, n'a mai lansat în vremea din urmă decât filme cari, deși plăcute sau interesante, au fost cu mult mai prejos decât acelea pe cari Francezii erau deprinși să le primească din studiourile berlineze. Sfârșitul sezonului 1936-1937 a fost însemnat de marele succes a două filme cari, deși profund deosebite unul de altul, oglindesc două din aspectele cele mai caracteristice ale temperamentului artistic francez: „Iluzia cea mare” și „Perlele Coroanei”.

„Iluzia cea mare”, de Jean Renoir, este una din operele cele mai semnificative pe cari războiul le-a inspirat cinematograful și nu înseamnă cătuși de puțin că nesocotim valoarea unor filme ca „Pe frontul de Vest nimic nou”, „Parada cea mare”, „Cei trei infanteriști” și „Crucile de lemn”, afirmând că „Iluzia cea mare” le întrece în originalitate și în însușirile ei profund omenești. Ideea de a fi arătat luptători în ceasul când, sfârșite ororile războiului, aceștia încep să redevină oameni, însă oameni însemnați cu pecetea prăpădului din vălmășagul căruia abia ieșiseră, nu-i venise încă nici unui autor de filme. Covârșitor de emoție, dar de o emoție ce nu se exprimă niciodată prin tirade, gesturi și nici cuvinte mari, filmul acesta a găsit în d-nii Gabin, Fresnay, von Stroheim, Dalio și Modot, interpreții ideali, deoarece ei nu joacă niciodată ca vedete și nu sunt decât unități făcând un tot cu ansamblul unei interpretări colective, așa cum numai cinematografia americană începuse s'o realizeze cândva.

Cât despre filmul „Perlele Coroanei” acesta este o operă a lui Sacha Guitry. Nu-i nevoie de spus mai mult spre a ghici că pe lângă fantezia și spiritul cari au roluri hotărâtoare, lucrarea aceasta mai aduce și ceva nou în domeniul cinematografic: o revistă istorică — așa s'a spus. Formula e destul de fericită, însă ea nu spune complet ce anume sunt „Perlele Coroanei” și de bună seamă, ar fi cu neputință de spus ceva complet, întrucât o operă a lui Sacha Guitry nu se analizează și, mai ales, nu se definește.

După cum sezonul 1936-1937 se încheie cu aceste două filme, menite să se bucure de un succes răsunător, tot astfel sezonul 1937-1938 debutează cu un film căruia i se întrevide o carieră strălucită, meritată atât pentru calitățile lui proprii cât și pentru talentul autorului și al tuturor colaboratorilor acestuia. E vorba de fil-

mul „Un carnet de bal” de Julien Duviol, care a cucerit, cu unanimitate, cea mai înaltă recompensă la Expoziția internațională din Veneția, „Cupa Mussolini”. Desvoltând cele două teme ale iluziei și decepției, „Un carnet de bal” este filmul în care realitatea și poezia se îmbină neîntrerupt dealungul unui șir de episoade cari fiecare, deși alcătuiește un tot complet, nu este decât o parte a unui ansamblu cu unitate absolută. Dialogul a fost scris de Henri Jeanson, cu colaborarea lui Jean Sarment și a lui Bernard Zimmer pentru cutare sau cutare dintre tablourile a căror natură se împacă mai bine cu talentul acestor doi scriitori. Ceeace dovedește că cinematografia franceză are printre autorii dramatici ai tinerei generații resurse interesante, după cum interpretarea lui care grupează pe d-nii Harry Baur, Pierre Blanchard, Fernandel, Jouvat, Raimu, Pierre Richard Wilm și d-nele Marie Bell, Francoise Rosay și Sylvie, demonstrează prin acest lux de elemente că cinematografia franceză e bogată în vedete și mai ales în vedete cari înțeleg să servească un film altcum decât ca vedete.

Aceste trei filme: „Un carnet de bal”, „Iluzia cea mare” și „Perlele Coroanei” au obținut la Expoziția internațională din Veneția trei premii importante, dintre cari cel mai învidiat l-am amintit numai spre a da o idee de valoare producției franceze în acest început al sezonului 1937-1938.

Negreșit, actuala producție franceză numără încă prea multe filme de spionaj, adaptări de vechi melodrame și vodeviluri cari nu mai stârnesc râsul nimănui; dar nu trebuie să oare filme pentru gustul fiecăruia chiar și pentru acei cari nu-l au? Dealtminteri, nădăjdum că succesul ce-l obțin de câțiva timp filmele de calitate va da să înțeleagă până și celor mai îndărătnici că interesul lor propriu le cere să renunțe la obiceiurile învechite dela cari — le-o spunem fără înconjur — nu mai au ce să aștepte...

Iar acei cari au nevoie de gesturi precise spre a-și da seamă de valoarea faptelor, trebuie să vadă în această atitudine nouă a cinematografului americane — care atrage regizorii și actorii concurenței sale franceze, — însăși confirmarea spuselor unui mare magnat al filmului de peste Atlantic. „In ultimii doi ani, cinematograful francez a făcut progrese considerabile.... Actualmente, el strălucește în fruntea întregii producții europene”.

RENE JEANNE

D-l Bălan Ion
este un vechiu poștar în capitală.

— Ai fost vreodată răcit?
— Doar n'oi fi de fier. Sunt și eu om! Firește că am fost răcit. De, — ca omul! Și asta — nu o dată, nu de două ori și nici de zece ori, — că doar nu sunt născut de azi. Nu știu însă cum s'a făcut că, de când mă cunosc, știu ce înseamnă Aspirina. Am aflat de ea și în casa bătrânilor. Când după o zi de alergătură, pe ploaie sau pe vânt, pe zăpadă ori pe viscol, simt un început de răceală, iau Aspirina Bayer. De aceea nu prea mi-e teamă. Pentru că știu că, mulțumită Aspirinei, mă pun, fără zăbavă, pe picioare.

La primul semn de răceală ASPIRIN
Observați CRUCEA BAYER

Citiți:
„MAGAZINUL”
revista publicului select

CHIRURGIE ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLF HOFFMAN
ost asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor
fetei
gusei
și pieptului

INSTITUT de COSMETICĂ

Îngrijirea fetei. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — B-DUL DOMNITEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

Sufeream de cumplite dureri de stomac...

și acum mă simt complet sănătos, după întrebuințarea a două flacoane Gastro D. Deși nu mai iau de trei luni nici un fel de medicament, pot spune că mă simt grație Gastro D-ului definitiv restabilit, pot mânca orice, ba îmi permit din când în când și o picătură de vin și mă gândesc la durerile mele din trecut ca la

un vis urât. Vă sunt din tot sufletul recunoscător pentru admirabilul medicament. Ing. Pfannhauser, București str. Logofătul Iordan Nr. 7. Cereți Gastro D la toate drogheriile și farmaciile din țară, sau prin mandat poștal de lei 135 dela farmacia Thoiss din București calea Victoriei 124. Este recomandat și de medici.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura coșdiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfectant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia lei 70.

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk.

Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase.

Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând un obraz neted, delicat și îmbujorat
Flacoane a lei 62, 103, 164, 300, 475.

O carte vă informează

SCHERK
PARIS - BERLIN

CÂTEVA IMAGINI DIN VIAȚA UNUI SINUCIGAȘ

TRAGEDIA anonimă a tineretului

BUCUREȘTI, orașul tentacular, în care se frâng multe ascensiuni și se împlinesc multe speranțe, ascunde în adâncurile sale, nenumărate epave naufragiate. Din bezna provinciei se rup energii, mânate de un dor neînțeles și pornesc spre cetatea tuturor posibilităților. Tineri, cari nu suportă atmosfera de acasă, își smulg rădăcinile din tradiția familială și vin să-și caute norocul în capitală.

Fără nicio meserie, fără vreo țință precisă, ei se avântă în largul tumultuosului oraș. Singura lor avere e energia tinerească, dorul de a înfrunța obstacolele. În toate metropolele lumii abundă acești desrădăcinați, din cari se recrutează elementele interlope dar și energii creatoare, când au norocul să cadă pe un pământ fertil. Sunt însă prea mulți și norocul nu se abate la fiecare. Mai toți își frâng, repede, aripile și se cufundă în noianul de tragedii anonime. O notiță de ziar este, adesea, ultimul omagiu adus victimei acestui sbucium neînțeles al pornirilor tinerești.

În nenumărate exemplare se repetă parabola fiului risipitor, pe care un poet l-a ridicat la rangul de simbol. Fiul întors acasă, după ce și-a văzut toate iluziile scufundate de furtunile vieții, dă să-și facă bilanțul vieții. Gândul lui e să scrie un îndreptar de viață pentru fratele său cel mic. Dar, iată că vine mama îndurerată și-i aduce vestea, că și fratele vrea să pornească în lume, în căutarea norocului. Ingrozit, pocăit, sigur de sine, se repede ca să ațîne calea spre pierzanie, a fratelui. Îl găsește în pragul casei, cu felinarul în mână, gata să se arunce în necunoscut.

Atunci, el îi înșiră povestea vieții sale, cu toate înfrângerile ei, și-i arată zădărnicia luptei. Dar tânărul, după ce ascultă morala celui mai mare, răspunde dârz: „Vreau și eu să gust înfrângerea! Nu mai pot rămânea aici!”

Mișcat de neliniștea dorului, cel mare ia felinarul și luminează calea tânărului său frate. În fotografiile noastre prezentăm momente din viața, cu sfârșit tragic, a unui asemenea tânăr frate desrădăcinat.

1. Primul pas. Afișeur — o meserie care nu-ți cere multe cunoștințe.

2. Nimic mai frumos decât fotograf ambulant în Cișmigiu.

3. Prima înfrângere. Ajuns vânzător ambulant, i se citește în ochi nesiguranța zilei de mâine.

4. S'a hotărât, în fine, să învețe o meserie. E sudor și în lumina orbitoare a aparatului, iluziile sunt mai vii.

5. Dar mâna lui nu s'a putut deprinde cu meseria. Se întoarce iar, să colinde în căutarea fericirii. E chelner și caută contactul cu lumea mare.

6. A fost ultima sa încercare. Orașul l-a învins. Un glonte i-a zburat creierii și sufletul frânt de deziluzii a pornit în noaptea celui mai mare necunoscut. Multimea, adunată la locul sinuciderii, își satisface curiozitatea. O notiță de ziar va fi ultimul omagiu adus tinerețelor naufragiate.

Humor

— Ce vrei? Uite biletele aici! Am cumpărat patru locuri!

— Mi se pare că s'a luat cineva după noi. Stai să mergem mai încet, dragă Leonoro!

A ÎNȚELES

Tramvaiul e tixit, așa încât și doamne mai bătrâne sunt nevoite să stea în picioare. La un moment dat, Mitică se ridică depe locul lui și, galant, spune: — Poftiți doamnă, vă ofer locul meu!...

— Nu mulțumesc, domnule — răspunde zâmbind amabil doamna — dar și eu mă cobor la stația următoare!...

N'A PUTUT

Mitică sosește cu rapidul din Craiova.

Pe peronul gării de Nord îl așteaptă un prieten.

— Dar ce-i cu tine, mă Mitică, ești galben și arăți rău...

— Da, mă simt foarte rău, am amețit și-mi vine greață. Locul meu în compartiment era așa, încât stăteam cu spatele în direcția trenului și nu pot suporta să călătoresc astfel...

— Dece n'ai rugat pe cineva să schimbe locul cu tine!

— N'am putut, căci eram singur în compartiment!

GEMENII

— Ce te-a apucat de tip așa de tare?

— Trică a spart geamul și fiindcă tata nu știe niciodată care este el și care sunt eu, desigur că pe mine o să mă bată...

— Vreți să fiți atât de bun să țineți capetele centimetrului? Două minute și ajung și eu în față!

IEPURELE E DE VINĂ

Mitică și Tănase au plecat la vânătoare. Au mers mult și n'au dat de vânat; însfârșit văd un iepure, care se juca în iarbă. Tănase pune pușca la ochi și trage, dar iepurele pare că nici nu se sinchisește. — Știi ce? — spune Mitică — mai trage odată! Dobitocul ăsta de iepure e surd, nici n'a auzit!

Primul dinte.

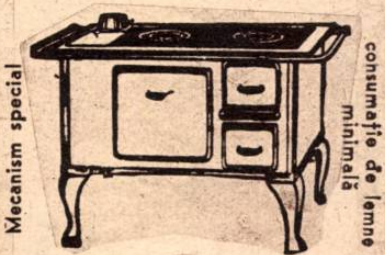
Ingrijirea dinților trebuie să înceapă cât mai de vreme posibil. E important ca dinții de lapte să se mențină sănătoși fiindcă în special copiii mici trebuie să mestice bine hrana, pentru a înlesni digerarea alimentelor, de care depinde creșterea și dezvoltarea lor. După un an încep să apară dinții de lapte. La vârsta de 3 ani, micul cetățean trebuie obișnuit să-și curețe singur dinții. Observați câtă bucurie îi procură această misiune! Dinți sănătoși sunt unul din cele mai prețioase bunuri pe cari i le puteți dăru. Repetați-i mereu aceste cuvinte:

*Cu dinți sănătoși și o gură sănătoasă
E corpul sănătos și viața e frumoasă.*

Pasta de dinți Chlorodont

MEDICII PRESCRIU NUMAI **BIRKENWASSER** CONTRA CĂDERII PĂRULUI

Podoaba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELITE”

executată în teracotă albă cu căptușală refractară din șamota.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHIR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

PROFITATI

de această toamnă ploioasă care asigură o prindere maximă.

POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, arbuști floriferi, brazi, trandafiri, vițe, altoite etc., de calitate superioară, furnizează:

Pepinierele ȘTIRBEY — Buftea

Reprezentanța generală în București II, Strada Banului 2
Catalog gratuit la cerere.

ACEASTĂ CUTIE... conține cel mai bun leac

Când observați că vă iese primul coș, când vedeți că fața dv. este iritată, înroșită, aplicați imediat Pomada Cadum. Ea calmează durerea ca prin farmec, regenerează pielea și atunci răul dispare... De asemenea Pomada Cadum e neîntrecută pentru vindecarea eczemelor, a înțepăturilor de insecte, a tăieturilor și arsurilor ușoare. E bine să aveți întotdeauna la îndemână o cutie cu Pomada Cadum în casă, costă atât de puțin!

contra IRTATIUNILOR PIELEI

O dilemă!..

MON
ATOUT
*
JOCKEY
CLUB
*
CHAT NOIR
*
JAZZ
*
PERLE
DE PARIS
*
MON
SECRET
*

Da, e greu de ales între atâtea creațiuni desăvârșite... Mon Secret, Chat Noir, Jockey Club? Nu are importanță! Toate, dar absolut **toate** produsele casei „Lady”, **sunt excelente**.

Un flacon de Colonia ce poartă eticheta casei „Lady” reprezintă o valoare îndoită din toate punctele de vedere. Calitatea materiilor prime, finețea esențelor, formula acestor produse dar mai ales metodele de fabricare — iată atâtea și atâtea elemente ce nu trebuiesc trecute cu vederea.

Dar pentru a putea aprecia calitatea produselor „Lady”, trebuie să cumpărați apa de Colonia în flacoane originale, închise ermetic. Numai astfel puteți avea certitudinea că ați cumpărat un produs nefalsificat, o apă de Colonia cu adevărat superioară, având aceleași însușiri minunate pe care le avea în momentul când a părăsit laboratoarele fabricii.

SE VÂND

în flacoane **INCHISE**
și la **ACELAS, PREȚ.**
ca apele de Colonia
vărsate

CREAȚIUNILE CASEI „LADY” SUNT INCOMPARABILE!

Fostul președinte de consiliu al Marelui Britanii, Ramsay Macdonald, a plecat din Anglia, în ziua de 4 Noembrie, într-o călătorie de agrement. A fost prima și ultima vacanță a omului politic englez. El se afla, Marțea trecută, pe bordul vaporului „Reina del Pacifico”, când a suferit un atac de cord, depe urma căruia a murit. Ramsay Macdonald era în vârstă de 71 de ani. Vaporul a dus trupul neînsuflețit în insulele Bermude, de unde rămășițe pământești vor fi aduse înapoi în țară.

Această ultimă fotografie înfățișează pe Macdonald și fiica sa, luându-și rămas bun dela prieteni, înainte de plecare din stația de tren.

D-ra Julieta Panoiteanu, stenodactilografă din București, numără 19 primăveri:

„Așa tânără cum sunt, știu ce înseamnă „Aspirin“! ne spune D-sa. Am avut prilejul să mă folosesc de ea și să-i cunosc binefacerile, ca și milioanele de oameni, cari o întrebuințează. Și știu că la primul semn de răceală, „Aspirina“ e salvatoare, — așa cum mai știu că ea trebuie să poarte Crucea „Bayer“, ca să am siguranța acestor binefaceri, ferindu-mă astfel de numeroasele falsificări existente. Ii răspundem:

„E bine că știi toate acestea, Domnișoară. Cine are la îndemână Aspirina Bayer se află sub pază bună“

Julieta Panoiteanu
Stenodactilografă

La primul semn
de răceală

ASPIRIN

Observați CRUCEA BAYER

NOUI MINIȘTRI PLENIPOTENȚIARI

Săptămâna trecută s'au prezentat la Palat, cu scrisori de acreditare, noii miniștri plenipotențieri ai Jugoslaviei și Portugaliei.

Fotografiile noastre înfățișează:

Stânga: Noul ministru al Jugoslaviei, d. I. Ducici, ieșind dela Palat.

Dreapta: Dr. Fernando Quartin de Oliveira Bastos, părăsind Palatul după prezentarea scrisorilor de acreditare.

NOUL COMANDANT AL REGIMENTULUI DE GARDA CĂLĂRE

D. colonel Dombrovski, fiind numit comandant al garnizoanei București comanda regimentului de gardă călare a fost preluată de d. col. Brătescu.

Fotografia noastră a fost luată în momentul când d. col. Dombrovski, fostul comandant, predă drapelul regimentului noului comandant.

Desvelirea pietrei comemorative a Eroilor Băncii Naționale

La Banca Națională a avut loc, cu o deosebită solemnitate, desvelirea pietrei comemorative a funcționarilor eroi ai Băncii Naționale, morți în războiul pentru întregirea țării.

Fotografia noastră a fost luată în timpul slujbei religioase.

(Fotografii Berman)

Alimentația e o necesitate, dar trebuie să fie și o plăcere,

numai pentru bolnavul de stomac, digestia se transformă în chinuri cumplite, după cum ne mărturisește d-l G. T., din Botoșani:

„Greața și convulsiunile ce mi se iveau imediat după masă, îmi făceau oroare de alimentație, somnul îmi pierise, iar sistemul nervos era atât de sdruncinat, încât pierdusem orice poftă de viață“. Dar iată că pacientul nostru a încercat un tratament scurt de câteva săptămâni cu pre-

paratul „Gastro D“ și situația lui e de așa natură, încât ne scrie mai departe:

„Pot din nou să mănânc, să lucrez și să dorm și recomand fiecărui suferind acest „excelent medicament“. Este recomandat și de medici.

„Gastro D“ se găsește de vânzare la farmacii și drogherii; sau se expediază contra ramburs de lei 135 de către farmacia „Thoiss“ din București, Calea Victoriei, 124.

UN SĂPUN EXCEPȚIONAL

pentru toaleta Dv.,

deoarece este mai mult decât un săpun — este un produs de înfrumusețare. Uleiul d'olive, care intră în compoziția lui, catifelează pielea și dă tenului frăgezime.

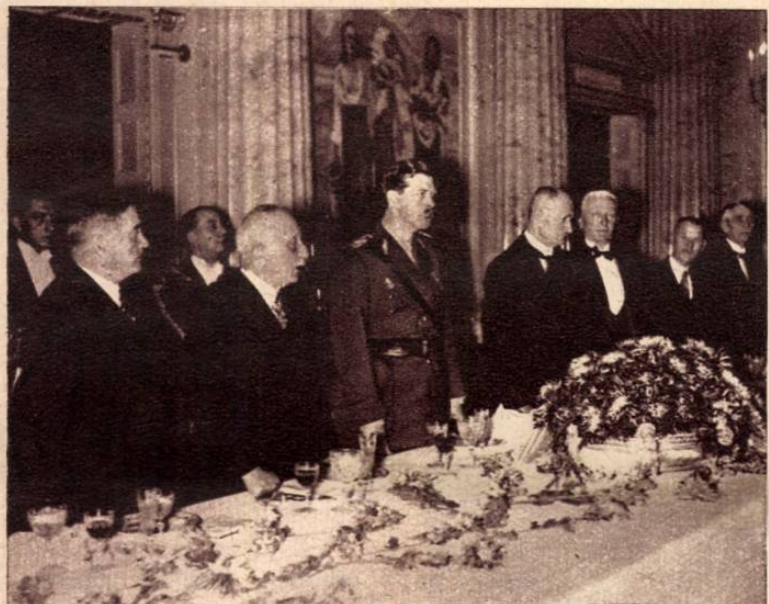
20 Lei
BUCATA

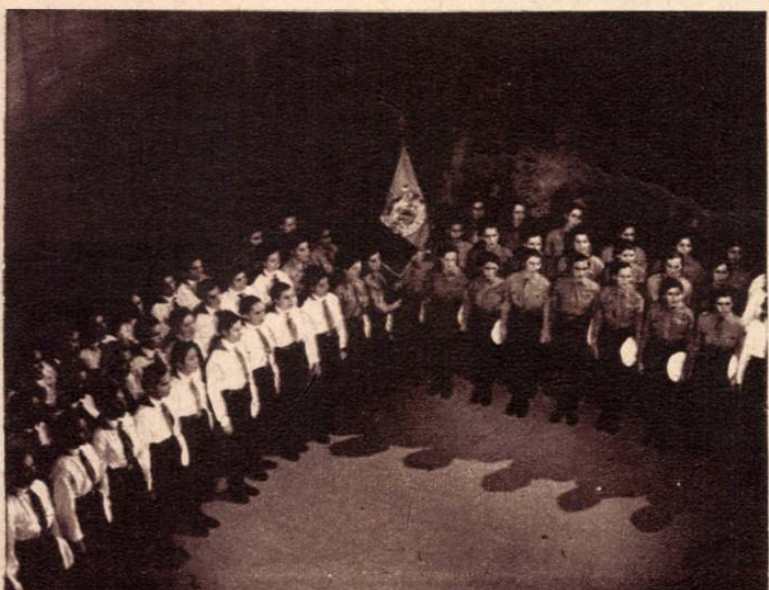
REUNIUNEA CAVALERILOR ORDINULUI MIHAI VITEAZUL

Săptămâna trecută a avut loc, cu ceremonialul obicinuit, tradiționala reuniune a cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul”.
Fotografiile, pe care le publicăm aci, înfățișează:
Arhimandritul Justin Stănescu, singurul preot decorat cu „Mihai Viteazul”, prezintă M. S. Regelui Evanghelia pe care Acesta o sărută.
Suveranul rostindu-și discursul la masa cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul, care a avut loc la Palatul Regal.

SERBAREA STRĂJERILOR LA TEATRUL NAȚIONAL

Cu prilejul zilei onomastice a Marelui Voevod Mihai a avut loc la Teatrul Național, o serbare a străjerilor.
Fotografia noastră a fost luată pe scena Teatrului Național, în timpul serbării.

Sărbătorirea profesorului V. Radu, la Iași, cu ocazia împlinirii a 80 de ani

Intellectualii țării l-au sărbătorit pe dl. prof. V. Radu, cu ocazia zilei de naștere. În centrul fotografiei noastre îl vedem pe sărbătorit și pe d. prof. Grigore Trancu-Iași, fost ministru.

INMORMANTAREA PROF. O. TAFRALI, LA IAȘI

Domnul prof. Gh. Brătianu ținând una din panglicile carului mortuar, conduce în ultimul său drum, pe profesorul O. Tafrali.

Sugestie și distincție

întrunește *Apa de Colonia Richard Hudnut.*

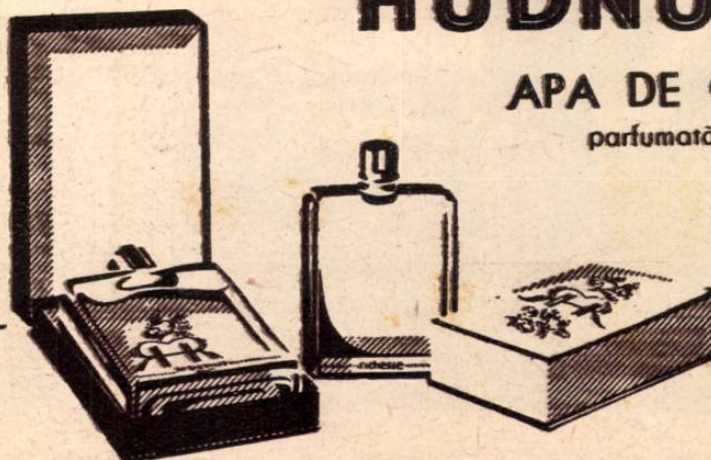
Fin parfumată cu mirosurile preferate de lumea modernă, ea accentuează farmecul unei personalități și mărește -fluidul, pe care se bazează simpatiile ● A oferi Apa de Colonia Hudnut, în elegantul ei cofret, constituie o deosebită atențiune, care face întotdeauna plăcere și dovedește un gust ales.

HUDNUT

APA DE COLONIA

parfumată cu :

GEMEY
LE DÉBUT VERT
LE DÉBUT NOIR
RICHESS

VIZITA
M. S. REGELUI
CAROL II
ȘI A MARELUI
VOEVOD
MIHAI IN CE-
HOSLOVACIA

Publicăm în această pagină câteva imagini luate cu prilejul vânătorii regale, care a avut loc la Zidlochovice, în Cehoslovacia, și la care au luat parte, M. S. Regele Carol II și Marele Voevod Mihai. Aceste imagini înfățișează:

1. În gara Hrusovany, unde au descins, M. S. Regele și Marele Voevod Mihai sunt întâmpinați de o fetiță din partea locului, care le urează bun sosît.

2. Fotografie luate în cursul celei de a doua zi a vânătorii dela Zidlochovice, înfățișând pe M. S. Regele Carol II, Marele Voevod Mihai și președintele republicii cehoslovace, d. dr. Eduard Beneș.

3. O convorbire între M. S. Regele Carol II și președintele Ed. Beneș, în castelul dela Zidlochovice.

4. Marele Voevod Mihai ochește.

5. M. S. Regele Carol II în timpul vânătoarei.

(Foto C. T. K. Praga)

DUPĂ CONCERT, ENESCU E DECORAT. MODEST ȘI SENIN ARTISTUL ÎȘI IA DECORAȚIA ȘI PLEACĂ ACASĂ

George Enescu, cea mai mare glorie prezentă a neamului nostru, a primit „proprio motu”, din partea Suveranului, cordonul ordinului „Steaua României”, clasa I.

M. S. Regele, împreună cu Voevodul Mihai, a asistat Duminecă la concertul lui George Enescu.

De bună seamă că Suveranul nostru — la fel ca toți câți ascultă concertele lui Enescu — a fost vrăjit de arta marelui muzician, și a voit să-și arate recunoștința, deaceia l-a decorat.

După concert — modest ca totdeauna — maestrul a plecat acasă, ducând în mână răsplata regească.

Publicul, care l-a ascultat la concert, aplaudă entuziast pe marele muzicant, la ieșirea din Ateneu.

M. S. Regele și Marele Voevod Mihai părăsesc Ateneul, după concertul dirijat de maestrul Enescu.

dimineata
și seara

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

Les Parfums et les Eaux de Cologne
de grand luxe

„MELODIE” ET „SECRET DE PARIS”

de Ramon-Paris (France) seront
lancés aussi en Roumanie

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Telef. 3.52.73
dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează : negi, pis-
trui, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneu-
matice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea loca-
lă a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică
masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

D. D. Pătrășcanu

CÂND a apărut în literatură noastră, cronicarii pripiți au văzut în el pe urmașul lui Carageale. Cel din tâu, pare-mi-se, care a sesizat profund personalitatea literară a lui Pătrășcanu, a fost Ibrăileanu, anahoretul dela Iași. Satira lui Carageale, impetozitatea vijelioasă și sarcasmul

biciuitor al autorului „Scrisorii pierdute” n'are nimic contigu cu ironia blândă, vorba mulcomă și zâmbetul prietenesc al autorului Constantin Cassian. Deosebirea esențială între acești doi reprezentanți ai umorului românesc, constă în atitudinea lor față de personagiile create. Fiecare stă la o altă extremitate a acestui gen. Carageale e în luptă permanentă cu eroii săi, pe cari îi poartă dintr-o situație ridicolă într'alta, mănându-i cu biciul sarcasmului său. Oricine încapă pe mâna lui, iese stigmatizat, cu semnele tuturor păcatelor. Până și copiii nu sunt cruțați, de cîntul lui Carageale. Domnul Goe e sfredelit de cuvintele și spiritul usturător al autorului. Pătrășcanu e un romantic. Humorul lui e scăldat de lumina blajină a unui suflet înțelegător. Profesorii și elevii din „Amintirile lui Constantin Cassian”, cari ar fi fost tăvăliți de mâna necruțătoare a lui Carageale, sunt încadrați în aceeași atmosferă de simpatie și de regret sentimental. Defectele deșteaptă și ele, în sufletul cititorului, un sentiment de largă simpatie și de adâncă înțelegere. Pătrășcanu a fost un scriitor cu sufletul unui mare dascăl. Puterea de observație și pătrundere psihologică a lui Carageale au fost arme de luptă, iar la Pătrășcanu au fost elemente de înțelegere și de îndreptare a sufletului omenesc. Deaceia, Pătrășcanu trezește în noi un zâmbet de compătimire și de solidaritate cu eroii săi. „Amintirile lui Constantin Cassian” vor rămâne jurnalul intim al tinerilor dintotdeauna.

Se caută un Metternich

și pe bașkiri, diplomația regilor se puse în mișcare. Nimeni, în Europa, nu sesiza momentul. Nici un general nu credea încă, în apusul gloriei lui Napoleon. Singur Metternich, cel mai mare mincinos al secolului — cum îl caracterizase împăratul Franței — își dădea seama de situația disperată a armatelor napoleoniene. Bonaparte, diplomat iscusit, pe cât de mare general, încercă să se folosească de armistițiu, ca să-și refacă legiunile în derută. Il chemă pe Metternich, marele său adversar, la Dresda, și-i propuse tratative de pace. „Nu veți în-

drăzni să vă războiți cu mine — îi strigă, autoritar, împăratul. — „Sire, am presimțit înfrângerea dvs., dar venind aci, am căpătat certitudinea că nu mai există!” — îi răspunse Metternich. Cu aceste cuvinte, trimisul Austriei rosti sentința de moarte a lui Napoleon. Nu trecu mult și armatele Europei unite își făcură intrarea în Paris. Metternich deveni ministrul Europei și făuritorul Sfintei Alianțe. Ideile revoluției franceze, purtate de armatele lui Napoleon până la porțile Moscovei, începură să trezească popoarele. Metternich luă asupra-și pacificarea Europei. Uns cu puteri dictatoriale, el sugrumă din fașă orice tendință spre libertate a maselor. Dar mai ales, reprezenta voința de expansiune a teribilului împărat al Rusiei, animatorul Sfintei Alianțe.

Europa contemporană e în căutarea unui Metternich. E vorba de înfrângerea libertății, dar mai ales de expansiunea unor anumite interese. Triunghiul Roma-Berlin-Tokio vrea să pacifice lumea, ca s'o strângă între laturile sale. Metternich se amesteca în politica internă a țărilor, ca să le supună intereselor Vienei și Petersburgului. Triunghiul vremurilor noastre duce aceeași luptă „ideologică”, dar vrea să impună interesele celor trei state. Dar Metternich era unul și a isbutit să unească absolut toate statele împotriva Franței. A avut, mai ales, sprijinul Angliei. Astăzi, triumghiul are trei „Metternichi” și trebuie să ducă lupta cu Anglia, Franța și Statele Unite. Crearea statului fascist în Brazilia e prima provocare a triumghiului, la adresa Statelor Unite. Lupta a intrat în faza ei decisivă. Poligonul creat de Metternich s'a prăbușit, sub apăsarea popoarelor Europei. Triunghiul se va sparge, la prima lovitură a forțelor unite ale statelor vizate.

Drama Pacificului

GENERALUL William Mitchell e fostul șef al aviației americane. În civilitate e un burghez cum se cade, credincios principiilor de libertate individuală și un pasionat vizitator al matchurilor de box. E prieten cu Roosevelt și n'are adversari printre dușmanii președintelui. E familist ideal, dar și cel

mai îndrăzneț făuritor al apărării republicii sale. Pasiunea lui cea mare e : America.

Specialist în chestiuni militare, generalul știe că armele au o țință precisă, pe care nu se sfiește s'o afirme. Toată lumea, în America, e conștientă că, într'un viitor apropiat, va izbucni un războiu între Japonia și Statele-Unite. Intregul sistem de apărare și de atac e construit în vederea acestui războiu. În politică, oricine e prietenul Japoniei devine, implicit, dușmanul Americii. Deaceia, Germania și Italia sunt socotite, astăzi, drept viitori inamici, iar Anglia, Franța și Rusia, viitori aliați. Vorbind despre problemele politicii externe, generalul Mitchell a declarat : „Japonia este cel mai periculos adversar al nostru. Avem nevoie de cel puțin încă 50 de avioane bine înarmate și 50 dirijabile, ca să prefacem în scrum și ruină capitala și toate centrele industriale ale Japoniei”. La care, generalul japonez Araki a răspuns : „Războiul în America a devenit o datorie națională”. Cine va ieși învingător ? Puneți de-o parte bogățiile și forța Statelor-Unite și statelor prietene, de alta posibilitatea Japoniei și a statelor triumfiulare. Trageți concluziile logice, din războa-

La orice vârstă frumusețea tenului poate fi menținută, ba chiar poate să înflorească, cu condiția ca pielea să fie absolut curată, iar porii bine degajați.

Această condiție o puteți pretinde săpunului Cadum. Spuma sa emolientă, compusă din bășici mici, pătrunde ușor până în straturile adânci ale epidermii. Grație ingredientelor de frumusețe ce conține, el dă țeșturilor o supleț minunată, pielii un aspect fin și mătăsoș, accentuând farmecul și frumusețea dv.

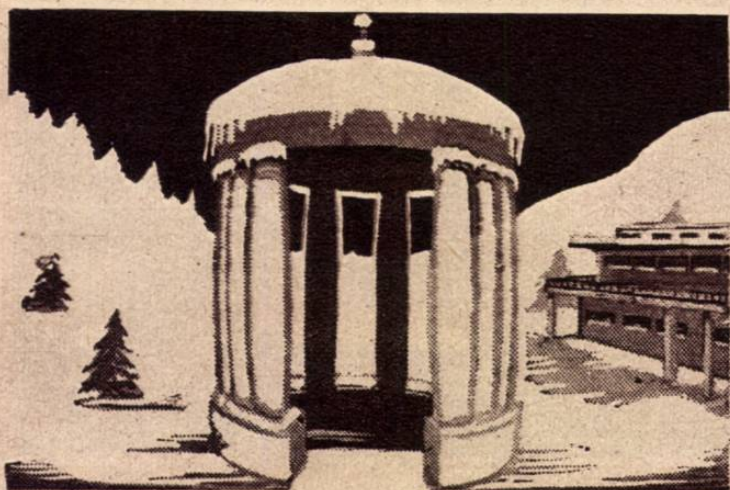
Colaborator al naturii, acest săpun minunat realizează acel ten fermecător — „Tenul Cadum” — care dă la milioane de femei o frăgezime tinerească, o frumusețe fascinantă. Și acum Doamnă, veți mai cumpăna oare să încercați acest săpun atât de prețios pentru frumusețea Dv. ?

Adoptați săpunul Cadum chiar de astăzi. Onoia tinerețe vă așteaptă!

Lei 20 bucată

cel mai spornic

Savon Cadum

Impreunați utilul și agreabilul ! Sporturile de iarnă și tratamentul !

Stațiunile termale ale Cehoslovaciei, deschise cea mai mare parte a anului, oferă vizitatorului o ocazie unică de a practica sporturile de iarnă.

Jachymov, Janske Bazine, Strbske Pleso, Tatranska Lomnica sunt de asemenea centre bine cunoscute pentru sporturile de iarnă. Celelalte stațiuni din munții Metalici, din munții Uriașilor, din Jeseniky, Bezkyzi, Tatra de Sus și de Jos, sunt foarte căutate de către amatorii preumblărilor îndepărtate în zăpadă.

Reducerile tarifelor pe căile ferate sunt valabile și iarna și numeroase trenuri speciale sunt puse la dispoziția turiștilor. Tarifele sunt extrem de reduse.

Veniți iarna în stațiunile termale din Cehoslovacia, impreunați utilul cu agreabilul.

Pentru informațiuni adresați-vă la Biroul Cehoslovac de Informațiuni, București, str. Bursei, 5.

iele de până acum și veți vedea, că... în China, resursele japoneze au început să se epuizeze. Drama Pacificului începe.

Masacrele din San-Domingo

LUAȚI o hartă a celor două Americi: între America de Nord și America de Sud se întinde, ca o punte subțire, America centrală, în care apele Oceanului Atlantic intră peste pragul unei puzderii de insule, formând Golful Mexic. Aici se află insula Cuba, bogată în planșii de zahăr, cari stau în serviciul industriei și capitalului Statelor-Unite. Tot aici se află și o insulă mai mică, împărțită în două state: Haiti și San-Domingo. La frontiera între aceste două țărișoare, în orașul Monte Cristi — Muntele lui Cristos — depe teritoriul San-Domingo, a avut loc un masacru oribil. Lucrătorii din San-Domingo au fost măcelăriți, ca la comandă. Au fost omorâți 4000 supuși ai statului Haiti. Cauza ar fi concurența făcută de haitieni băștinașilor din San Domingo. Deocamdată, afirmă ziarele, nu s'a ordonat nici o mișcare de trupe, iar președinții celor două republici au ordonat anchete.

De fapt, vina nu e a niciuneia din cele două țări. Cineva are interes să provoace neînțelegeri, ca să aibă motive de intervenție. Ziua de mâine ne va arăta, care este acea putere. Fapt e că la Washington, masacrul de la Monte Cristi a provocat neliniște, iar a doua zi, Brazilia s'a proclamat stat totalitar, după modelul Italiei, iar acum se vorbește de intrarea Braziliei în triumful Roma-Berlin-Tokio.

Statistica pedagogică

UN ordin de azi al regelui Carol I a desființat bătaia în armată. Deși n'am ctit nici un ordin al ministerului de instrucție, eram sigur că în școală nu există bătaie. Deaceea mare ne-a fost mirarea, când am aflat, mai zilele trecute, că în unele școli mai există dascăli cari se folosesc de acest instrument pedagogic, descriu cu amănunte, de Creangă. Se pare că imensul material de teorii pedagogice e bun numai pentru discuții academice. În viața practică, devine un balast, aruncat la prima ciocnire între egoismul maturului și individualitatea co-

pilului. Mai adevărat e faptul că oamenii nu sunt la înălțimea chemării lor. Bătaia, oricât de părintească sau inofensivă ar fi, nu duce la niciun rezultat practic. Calmează doar nervii celui mai tare. Să fie sigur dascălul, care se luptă cu vitalitatea copilului, că fiecare palmă sau lovitură e încă un cui, care închide ușa spre sufletul copilului. Morala și învățătura, pe cari ar vrea să le înghesuie cu ajutorul palmelor, vor rămâne dincolo de prag. E adevărat în unele țări, și mai ales în Germania, bătaia a mai rămas printre instrumentele pedagogice ale școlii. Cu un scop, străin de școală. Institutul Haberte din Germania, care a funcționat o viață de om în școală, 51 ani și 7 luni, a avut răbdare să însemne pedepsele date de el, în cursul activității, așa zise pedagogice. Omul a dat 911.527 lovituri de baston, 124.010 cu varga, 30.989 cu linia, 136.715 cu mână, 10.295 pe buze, 7805 urecheli, 1.115.800 lovituri la cap, 22.783 cu Biblia, cartea de citire, etc. A pus de 777 ori în genunchi, de 5001 ori a purtat pe elevi cu coarne, de 1701 ori i-a ținut cu brațele întinse. A uzat un slovar de injurături compus din 3000 cuvinte. Această înșirare cinică e suficientă să condamne metoda. Adeptii lui Haberte ar face mai bine să-și întocmească o statistică, pentru a vedea ce aspect are pedagogia, învățată pe băncile Universității.

Ghidul alchimist

EUROPA a ajuns, înșfășit, la alchimie. După ce s'a îndepărtat cu imense sacrificii, de claca superstițiilor medievale, încercând să asaneze gândirea omenească, iată că se reîntoarce la jocul de cuvinte ale scolastice. Se fabrică „adevăruri” în serie. E suficient ca cineva să pună mâna pe cărna puterii, ca întreaga gândire să se abată dela drumul adevărului și să facă „sluj”, în fața forței. Ideea rasistă, purtată pe vârf de baionetă, a dat naștere unui sistem de gândire. Intelectualii si-au suflăcat mânecile și s'au pus să cotrobăiască printre vechi tomuri, de mult uitate, ca să construiască din tot soiul de contradicții, o bază pentru noua baionetă. Ca și alchimistii, cari voiau din orice să scoată aur, gânditorii „noului mileniu” caută să reducă totul la rasă. Indiferent dacă nuca se potrivește sau nu în perete. Amicizia italo-germană părea că va slăbi ideologia rasistă. Italiei, ca toți mediteranii, nu prea sunt dotați cu însușirile unei rase superioare. Aceasta este, deci, axioma rassismului arian.

ficarea oarecum rasistă a axei Roma-Berlin, omul, credincios ordinului de sus, scrie: „Cele două neamuri sunt distincte: dar există o comunitate artistică specială care le poate înrudi și le înrudește”. Care este acea comunitate? Muzica. Italia și Germania sunt două popoare muzicale. Pe când Franța și Anglia n'au știut să cânte, în decursul secolelor. Concluzie? „Există, așadar, o fatalitate ciudată și misterioasă, care face să coincidă izvorul de inspirație melodică, cu meridianul Roma-Berlin”. Și mai departe: „Cele două națiuni armonioase trebuiau să se regăsească — spune autorul — pe... axa Roma-Berlin”. După logica lui Ramperti, Verdi-Beethoveu au fost predecesorii axei Mussolini-Hitler. Ce frumos și practic e, când o țară, și mai ales o ideologie, are gazetari inteligenți ca d. Marco!

Dar iscusința de alchimist a gazetarului nu se oprește aici. Omul a fost trimis într-o călătorie de studii. Ajunge în Estonia. Aici găsește o atmosferă favorabilă dictaturii. Cum să fabrici o comunitate spirituală, între cerul Italiei și nourii Estoniei? Dar foarte simplu. Prin puterea alchimiei.

„Italienii și Estonii”, recunoaște signor Marco, „nu sunt nici frați, nici veri”. Totuși... mare e puterea gazetăriei. Tallin e capitala Estoniei. Un oraș posomorit din nordul Europei. Admirăți turul de forță al acrobatului, care trebuie să se dea peste cap, ca să ajungă la scop. „Tallin e un poco Genova, nelle ore di sole”. Adică „Tallin pare puțin Geneva, în orele de soare”. „E un poco Milano, nelle ore notturne” — „puțin Milano în orele nocturne”, și tot așa, signor Marco zărește Veneția, când țărani vin dimineața, să vândă ceapă în piață, etc. La urmă Tallin, capitala Estoniei, ajunge sinteza întregii Italii. Aviz turiștilor! O singură zi la Tallin, face cât o excursie de o lună în Italia. Numai că trebuie să ai drept ghid pe d. Marco Ramperti.

I. MOLDOVEANU

RADION spală singur!

Încercați acest preparat cu efect fenomenal.

Avantagiile:

1. În Radion rufele nu trebuie decât fierse vre-o 30 de minute (după ce au fost înmuiate).
2. Deci frecatul rufelor n'are niciun necesar, spălătul cu Radion este cât se poate de ușor.
3. Radion face rufele albe ca zăpada, ca și când ar fi înălbită la soare.
4. Întrucât Radion albește prin oxigen, nu este de loc vătămător.

Garantat lipsit de clor sau alte produse chimice dăunătoare.

O VIZITĂ LA FOIȘORUL DE FOC

Cum erau să rămâie Bucureștii fără apă

INTR'UN rând, am luat un interviu clopotului Mitropoliei, aflând lucruri foarte interesante, cu acel prilej. Am crezut că e ni-merit să procedez la fel și cu ve-nerabilul Foișor de foc, pe care — spre surprinderea mea — l-am văzut ieri, acoperit de schelării.

— Mă simt jignit de svonul scornit de către bucureșteni, că e vorba să fiu dărâmat! — mi-a spus el. — Asta-i numai din pri-cina modestiei mele. Nu mi-am făcut reclamă și nu m'am lăudat niciodată, cu serviciile importante pe cari le-am adus, timp de o ju-mătate de veac, orașului meu natal.

— Știu — am răspuns — Ați fost ob-servator pentru incendii. Excelența voastră fiind cel mai înalt edificiu și situat pe punctul cel mai ridicat al Ca-pitalei...

— Asta n'ar avea nici o însemnătate as-tăzi, când în cele mai depărtate mahalale există rețea telefonică — mă întrerupse inter-locutorul meu. — Dar ceeace se pare că dv. nu știți, este că, de 50 de ani, port în spi-nare, un rezervor enorm, de opt sute de mii de kilograme de apă.

ATLETUL BUCUREȘTILOR

În acele clipe am privit spre picioarele Foișorului și am constatat, într'adevăr, că zidurile au acolo o grosime de vreo trei metri. De fapt, interiorul e puțin încăpător, peste șase metri din diametru fiind ocupați de zidărie.

— Nu mă dau nici pe pa-latul telefoanelor, nici pe vreun alt

turn bucureștean. Năică meremetiseală și voi avea aspectul mo-derm de sgârie-nori, fiind invidiat de diferitele case-block la modă azi, asemănătoare unor vapoare, ce așteaptă să fie lansate sau sunt sdravăn și sănătos, având de gând să mai trăiesc mult. Frate-meu, Turnul Colții, avea vreo două veacuri, când a fost dărâmat.

Apoi era șubred și crăpat, din pricina deselor cutremure, ne mai fiind de nici un folos.

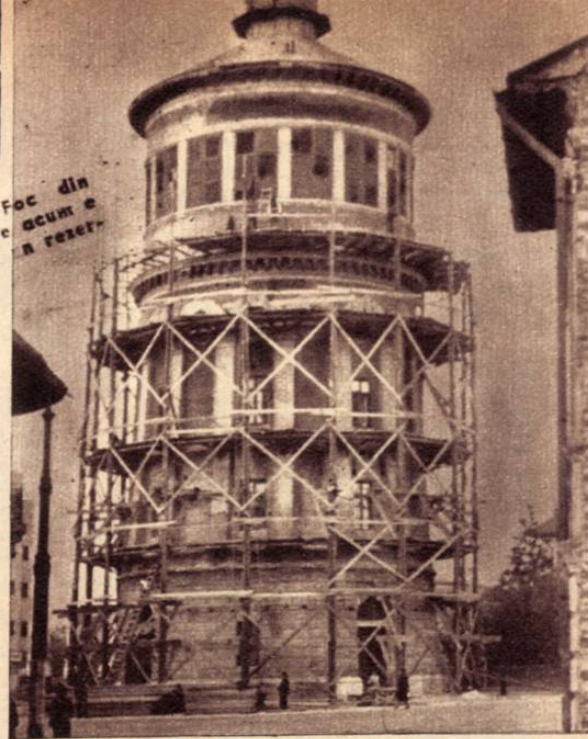
În liniștea nopților, când stau singur, simt susurul cazanului meu de apă, care se umple până sus. El servește de rezervă în timpul orelor de prânz, de prin casele înalte. În fiecare zi, la amiază, mă sară fevilor, rămânând în rezervor numai vreo 30—40 vagoane de lichid, sau și mai puțin. În timpul nopții însă, povara mea se urcă în mod automat, până la exact 785.000 kilograme.

Ca și un organism viu, Foișorul își are și el vasele sale de circulație: artere și vene. Sunt niște tuburi respectabile de apă a orașului.

Sunt niște tuburi cu instalația de fier, cu un diametru de vreun me-tru, puse în legătură cu instalația de apă a orașului.

Unul dintre aceste tuburi, cel mai gros, ar sluji pentru golirea rapidă în canale, a cantității enorme de lichid, în caz de accident: un cutremur sau altă catastrofă neprevăzută.

Bătrânul Foișor de foc din B-dul Ferdinand, care acum e în reparație, susține vor de 800.000 kgr.

refluxului nocturn. Infine, dau de o ulti-mă scară în spirală de fier, care se cam clatină, șerpuiind prin spațiul liber, din-tre suprafața apei și până la ușa cer-dacului, unde mai înainte stătea de stra-jă sentinela pompierilor.

Un ocol prin cerdacul circular al sen-tinelei, așezat la 50 metri înălțime, te face să cuprinzi orașul întreg, până în cele mai depărtate străzi. Deși atmosfera nu era perfect cla-ră, am putut distinge foarte bine turnul Primăriei de verde, biserica mănăstirii Văcărești, Casa Mino-vici, dela șosea... Probabil că s'ar fi putut zări dealurile și suburba-nele din jurul Capitalei, dacă atmosfera ar fi fost limpede. Abia de sus apreciezi eforturile făcute de ediliile noastre, pentru alinierea străzilor. Chiar dacă o arteră oarecare cotește, cum este de pildă strada Traian, totuși razele plecate dela turn, rămân în continu-are cu alte străzi, purtând deocamdată alte nume, dar cari totuși constituiesc un fel de stea în jurul monumentalei clădiri.

Uzinele comunale, luând acum hotărârea unei ra-dicale restaurări, îm-prejurimile vor forma unul dintre cele mai pitorești cartiere, în jurul Foișorului mo-dernizat.

— Vezi domnule, dacă mă dărâma — cum ați trâm-bițat dv., gaze-tarii — rămâ-neți fără apă la prânz!... — l-am auzit strigând, în urma mea.

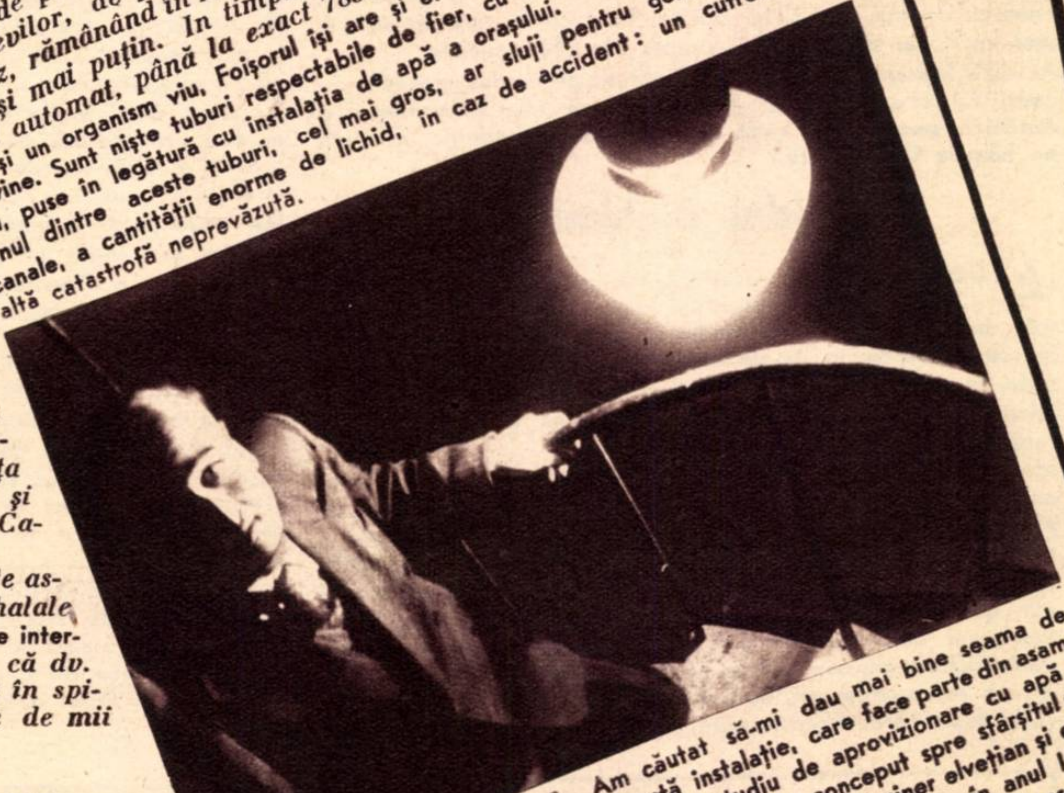
AL. F. Mihail

Am căutat să-mi dau mai bine seama de această instalație, care face parte din asam-blul unui studiu de aprovizionare cu apă al Bucureștilor, plan conceput spre sfârșitul se-colului trecut, de un inginer elvețian și exe-cutat de ing. I. Mandrea, în anul 1866, după cum se poate citi pe o placă așezată la intrarea principală. Era vorba atunci, să se mai construiască încă alte două asemenea turnuri: unul pe la Arcul de triumf și celălalt prin șoseaua Pandurilor. Dar, din lipsă de fonduri, nu s'a ridicat decât unicul Foișor.

Suind o scară destul de comodă, până la primul etaj, am dat de niște camere. Apoi, pe neașteptate, m'am pomenit sub fundul liber al cazanului uriaș. Dacă, prin vreo în-tâmplare oarecare, puțin probabilă, tavanul acesta ciudat, pe care-l vedeam deasupra capului meu, s'ar fi prăbușit, o cascadă de optzeci de vagoane de apă ar fi mă-turat din cale pe vizitator, ca pe o furnică minusculă.

Observ, pe perete, un aparat indicator de presiunea nivelului de apă din rezervor. Mă hotărâsc să continui ascensiunea, deși prevăd că, de aci înainte, va fi ceva mai grea.

O scară îngustă, pe care abia te poți stre-cura, urcă, în spirală, în spațiul întunecos dintre zidul turnului și perețele metalice, a cărui răceală o pipăi cu mâinile, prin beznă spre a căuta un sprijin. Pășesc cu multă atenție, deoarece nu știu dacă nu-i vreo treaptă stricată. La un mo-ment dat, spirala se termină și trebuie să o apuc pe un podeț. Înaintez cu prudență, o rază, venită de sus, se restrânge sub picioarele mele și constat, cu surprindere, că mă aflu deasupra luciului putea fi fatal. Un pas greșit mi-ar putea fi fatal. Dar totuși nu mi-ar fi plăcut să petrec o noapte, neștiut Noroc că știu să înțeleg, în fundul bazi-nii, la discreția fluxului și

Nu e ușor să ieși prin deschi-zătura mică, pe terasa Foișo-rului de Foc!

Scara șerpuită trece dea-supra ogilazii de apă.

COMEMORAREA ȘARJEI DELA ROBĂNEȘTI

Săptămâna trecută s'au împlinit 21 de ani de când regimentul 29 Roșiori a organizat șarja din jurul Robăneștilor și care a fost executată cu abnegație și cu un curaj ce va rămânea deapururea în istorie. La solemnitate au luat parte M. S. Regele și Marele Voevod Mihai.

Fotografiile noastre înfățișează:

D. Col. Râmniceanu, comandantul regimentului 9 Roșiori dând raportul Suveranului.

Suveranul, Marele Voevod Mihai, d. general Ilasievici, ministrul Apărării Naționale și d. col. Râmniceanu, în curtea regimentului 9 Roșiori.

Demonstrațiile ofițerilor și soldaților cu prilejul solemnității dela 9 Roșiori.

Fotografii Berman.

Secretul
FRUMUSEȚII!

CREMA

COTY

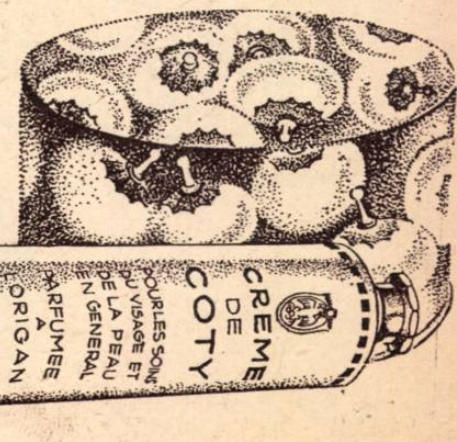
împreună cu

PUDRA

COTY

CREMA de zi, . . . tubul mare Lei 72
de noapte, tubul mare Lei 72

PUDRA cutia mare Lei 120
cutia 1/2 Lei 70

PRODUSE ORIGINALE COTY-PARIS

Impărăteasa Wallis!

WILLIAM CHAPMAN

(Pseudonim al unui mare ziarist, care se ocupă în special de evenimentele internaționale.)

Un senzational articol în care ni se arată cum Ducea de Windsor și-ar putea lua o „dulce” revanșă asupra rigidei aristocrații britanice, devenind Impărăteasa Germaniei sau Austriei, sau a amândorura și realizând astfel cea mai fierbinte dorință a lui Hitler, care de mult visează o Europă Centrală unificată.

ADOLF HITLER a vorbit la Nueremberg, cam sibilic ce-i drept, despre un succesor al său. Iar de atunci se speculează intens asupra identității omului care, într-o bună zi, va moșteni o putere cu mult mai mare decât aceea pe care a exercitat-o vreodată Wilhelm al III-lea. Să fie oare Goering, omul însărcinat cu realizarea planului de patru ani al Germaniei? Să fie Hess, aghiotantul lui Hitler? Sau poate — Ducele de Windsor? Oricât de bizară ar putea să pară această idee, versiunea a circulat mult în ultima vreme. Guvernul britanic este foarte agitat de rapoartele ce-i anunță că regele exilat se amestecă în politica europeană. Și mare a fost turburarea la Whitehall, când s'a svonit că Edward intenționa să facă o vizită d-lui Hitler. De ce s'ar neliniști guvernul britanic pentru o vizită de curtoazie făcută Fuehrerului de către ducele pribeag? Răspunsul la această întrebare l-ar da pare-se, un svon care circulă de multe luni în șoaptă, dar până acum, n'a făcut niciodată obiectul unei discuții deschise. Il așteaptă oare pe Ducele de Windsor o coroană la Viena sau Berlin? Versiunea aceasta-mi vine din numeroase și diferite direcții. Am auzit-o repetată de către bancheri și oameni de afaceri, spirite pozitive, care nu-și pierd vremea cu fantezii. Și nu e mult de când Anglia a dăruit Greciei, în împrejurări similare, un rege. Deasemeni nu trebuie să mergem prea departe, spre a găsi, în istorie, epoci când tronurile Bulgariei, României și Spaniei au fost ocupate la fel cum nu sunt secole, de când tronul Angliei a fost oferit unui prințisor german.

Multe sunt motivele pentru care Ducele de Windsor se bucură de simpatii Germaniei. În primul rând, el este privit ca un filo-german. Apoi, abia în cursul războiului mondial și-a schimbat „casa” numele de Wettin în Windsor și se știe că Wettini: au fost o familie germană. Regina Victoria, utiliza limba germană, în scrisorile sale. Răposatul Frank Harris a publicat, în facsimil, o misivă a reginei către unul dintre sfetnicii săi, scrisă în germană, cu mențiunea: „Englezeasca Reginei”. Regele Eduard al VII-lea vorbea engleza, cu un accent gutural, german, iar nepotul său, Eduard al VIII-lea — actualul David Windsor, stăpânește limba germană, la perfecție. Pe timpul lui Wilhelm al III-lea, Germania a fost condusă de către un nepot al Reginei Victoria (mama lui Wilhelm, împărăteasa Fredericka, a fost prințesa regală a Angliei). Iar dacă ar fi ca Ducele de Windsor să primească coroana Germaniei, din mâinile lui Adolf Hitler, Germanii ar fi guvernați de către un strănepot al Reginei. Știu din izvoare sigure că dela războiu încoace, Ducele de Windsor nu și-a ascuns niciodată simpatiiile pentru Germani. Și în cursul ostilităților chiar, dânsul a manifestat atâta solitudine pentru prizonierii nemți, încât și-a atras mustări din partea generalului French.

Cu puțin înainte de a deveni rege, Eduard a produs indignare în diferite cercuri, prin atitudinea orietenoasă față de Noua Germanie. Discursul său, adresat veteranilor germani și britanici, a sgușit întregul *Downing Street*. Iar urcarea-i pe tron, a marcat o simțitoare schimbare de atitudine, din partea Angliei, față de Germania. Marea Britanie a fost aceea care a împiedicat Franța dela acțiune, atunci când Hitler a intrat în Rhenania, violând tratatul de pace dela Versailles. N'am putea spune în

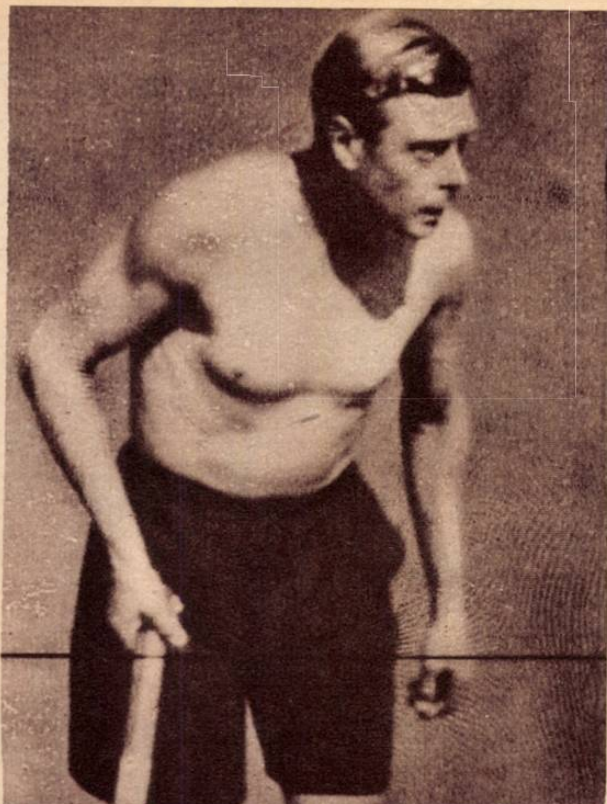

Adolf Hitler ar dori o restabilire a legăturilor cu Anglia, prin ridicarea pe tronul Germaniei a ducelui de Windsor.

Ducea de Windsor va deveni Impărăteasa Wallis?

Ducele de Windsor e sportiv.

ce măsură a fost guvernul britanic influențat de rege.

În perioada de agitație, care-a precedat abdicarea lui Eduard, au circulat, atât în cuprinsul Londrei, cât și în al New-York-ului, șvonuri în sensul că regele era germano-fil. Prin cluburi se spunea că Eduard avea o mare admirație pentru Fuehrer. Iar într-o carte, recent publicată în Anglia, despre Eduard, aceste șvonuri sunt confirmate cu sinceritate. Cât despre Simpson, se spunea că ea era nu numai filo-germană, dar și filo-nazistă, primind frecvente vizite din partea lui Ribbentrop. Faptul acesta constituia unul dintre capetele de acuzare, îndreptate împotriva lady-ei Wallis Simpson, dar astăzi va fi poate un punct în favoarea sa. Ar putea chiar să facă din dansa o împărăteasă!

Știut este că din ordinul Fuehrerului, presa germană n'a publicat un rând despre evenimentul Simpson.

Dece — ați putea întreba dvs. — ar alege Hitler un prinț englez, când există atâția pretendenți la tron în Germania și unul, în Olanda? Și de ce ar restaura numaidecât monarhia? Cei cari iau în serios șvonul intențiilor lui Hitler, cu privire la David Windsor, arată că prietenia cu Anglia este piatra fundamentală a politicii hitleriste. O scrisoare a Fuehrerului, care-a circulat în Anglia, pe la sfârșitul acestei veri, pledează pentru o cooperare Londra - Berlin. Atât „Mein Kampf”, cât și numeroase alte discursuri ale Cancelarului, confirmă vederile lui Hitler, în această direcție. Englezii ar fi măguliți, se spune, dacă — Germania care-a dat atâția regi Angliei — ar lua astăzi, la rândul ei, un rege englez.

Marea Britanie, mai are, pare-se, o mare slăbiciune pentru omul care pe vremuri a fost prințul ei adorât. Chiar dacă guvernul, care se află actualmente la putere, n'ar privi cu ochi buni proiectul acesta, Ducele de Windsor mai are încă în Anglia numeroși prieteni, atât înăuntrul cât și în afara guvernului. Sentimentul filo-german, care este astăzi foarte puternic, ar spori în intensitate, dacă Hitler — într-una din după-amiezile sale destinate surprizelor — l-ar proclama pe Ducele de Windsor împărat al Germaniei. Dacă Eduard al VIII-lea al Angliei, ar deveni Eduard I al Germaniei, visul unei alianțe între cele mai mari puteri militare și na-

vale ale Europei, nutrit de atâția bărbați de stat germani și englezi, ar ajunge o realitate. Cu aceasta, blocul germanic ar deveni invincibil și nici americanilor nu le-ar dispăcea, dacă Wallis ar deveni împărăteasă.

Partizanii Hohenzollernilor ar fi, se înțelege, profund afectați, dar ei s'ar consola oarecum, cu gândul că în vinele ducelui de Windsor curge un același sânge, ca și în ale ex-Kaiserului Wilhelm al II-lea. Numeroase căsătorii au întretesut legături de rudenie, între aceste două case. Relațiunile lui Hitler, cu Hohenzollern, nu sunt prea prietenești. Raporturile dintre Doorn și Berlin, s'ar putea numi corecte, dar nu și cordiale. Hitler l-a ofensat, fără îndoială, pe Kaiser, răpindu-i toate prerogativele, inclusiv patronajul unor cluburi selecte, pe care Wilhelm îl păstrase până și'n exil.

Hitler a flirtat cu ideea de-a da tronul unuia dintre nepoții Kaiserului, sau vreunui descendent colateral. S'au pomenit, în legătură cu aceasta, numele Duce-lui de Brunswick și al Prințului Philip de Hessa. N'au fost însă decât baloane de încercare, ce au căzut, în scurtă vreme, desumflate, la pământ. Kronprințul nu se bucură de simpatia lui

Hitler. Prințul August al Prusiei a fost, într-o vreme, sărbătorit de către naziști, dar dela „Marea Purificare”, nu se mai pomeneste decât foarte rar de dânsul. Casa de Wittelsbach are sentimente mult prea puternic catolice, spre a putea fi considerată, în spiritul Germaniei de astăzi. Capul său, Prințul de coroană Rupprecht a arătat față, în diferite rânduri, că desaproabă politica lui Adolf Hitler.

Monarhiștii nu sunt priviți cu simpatie, în Noua Germanie. Dar Hitler știe că nu va trăi cât lumea. El nu are niciun urmaș și nici nu și-a numit vreun succesor. Dacă ar fi să moară mâine, Germania ar intra în haos. Hitler vede în Anglia și Italia regi, cari domnesc fără să guverneze, dar cari, prin însăși existența lor, asigură stabilitatea statului. S'ar prea putea ca, în actuala-i izolare, la Berchtesgaden, Hitler să reflecteze la o asemenea posibilitate, Orgoliul german s'ar putea ridica împotriva unui rege respins de Englezi. Dar, tehnicește cel puțin, abdicarea lui Eduard a fost voluntară.

Romanticul motiv al acestei abdicări, nu-l scade pe Eduard, în ochii lui Hitler, pentru că acesta nu

este împotriva divorțului. Simpatia fostului rege pentru muncitori, coincide cu programul Național-Socialist, iar atitudinea-i, întrucâtva ostilă față de biserică, nu face decât să-l apropie și mai mult de Cancelar.

Însfârșit, faimoasele sentimente filo-germane ale fostei Mrs. Simpson șterg orice urmă de prejudecată, împotriva unei femei de două ori divorțată. Frumoasa din Baltimore. Împărăteasă a Germaniei! Aceasta ar fi suprema farsă a istoriei!

Sunt unii care cred că Ducele de Windsor și-ar fi compromis șansele pe lângă Hitler, acceptând ospitalitatea Baronului Rotschild, un evreu. Dar, după câte mi-a spus un diplomat, Fuehrerul a dat toate onorurile generalului von Seeckt, omul care a creat armata modernă a Germaniei, cu toate că acesta avea de soție o evreică. Dacă interesele Germaniei Național-Socialiste reclamă un rege de origină engleză, Cancelarul va închide ochii asupra prietenilor semite, ale lui Eduard. Și de fapt acestea n'ar putea fi decât folositoare Germaniei, în actuala-i criză financiară.

La un dictator, totul e cu puțință. După ce i-a scos pe evrei din toate situațiile importante ale Germaniei, interzicând căsătoriile între evrei și creștini, Hitler ar putea acum să-și îmblânzească politica. Dar o asemenea reconciliere s'ar realiza mai ușor de către Împăratul Eduard, decât de către Cancelarul Hitler. Eduard n'ar putea înțelege să se desființeze statutele rasiste, ale Național-Socialismului, dar i-ar fi ușor să atenueze presiunile împotriva evreilor.

Dar mai este un șvon, cel puțin tot atât de fantastic, care colindă capitalele europene și marile orașe americane: dacă Hitler stă prea mult la gânduri, s'ar prea putea ca Austria să i-o ia înainte și să-i ofere lui Eduard ceea ce-a mai rămas din tronul lui Francisc Joseph. Eduard e cu mult mai popular în Austria, decât Otto, fiul Zitei. Împărăteasa Zita se bucură de prea puține simpatii aci. Mulți dintre Austriaci sunt convinși că ea și soțul său au trădat cauza puterilor centrale. David Windsor a fost pentru întreaga Europă un „Prince Charmant”. Mulți dintre Englezi ar dori ca ducele să revie, în triumf, la Buckingham Palace, pe când alții s'ar mulțumi să-l vadă măcar ocupând un loc, în camera lorzilor, spre a susține cauza șomerilor și a tuturor desmoșteniților de soartă, pentru cari el a aruncat mănua, premierului Baldwin.

Dacă Eduard ar primi coroana Austriei, tronul Germaniei ar continua să i se ofere. El ar putea deveni rege al Austriei și Împărat al Germaniei, realizând astfel unul dintre cele mai dragi visuri ale lui Hitler!

Toate aceste versiuni par fantastice, absurde chiar, dar sunt discutate, cu toată seriozitatea, de către personalități marcante, și cunoașteți proverbul:

„Unde nu este foc, nu iese fum!”

Copyright by King Features Syndicate inc.

Bemberg

articolele
din
mătase

Bemberg

se spală minunat
cu fulgii de săpun
LUX

LUX

For woollens silks
and all lovely fabrics

In mijlocul pă-
rului, rudele se
cupă cu gătea-
de nuntă a
resii

Tip de bătrân
șiman.

bis. Flori din
ra Boșimani-
n. Ele sunt
arte parfuma-
și îmbalsă-
ază aerul la
stanță de mai
ulți kilometri.

Tipuri de răs-
nici zuluși.

Băștinăși din
bul Scilluk
egiunea Nilu-
Superior).

Pigmei din re-
nea Ituri
ango Bel-
an).

Adunare de
nei boșimane,
căror vest-
te sunt fă-
te din piei de
zelă cusute
preună.

is. Profesorul
plorator Ci-
iani, între
mei.

Femei „Bai-
impletind
șuri, (Rhode-
de Nord).

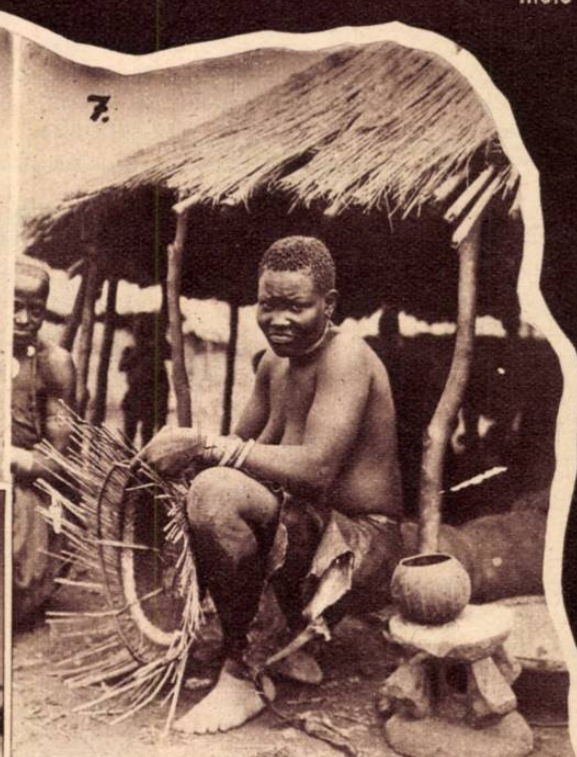
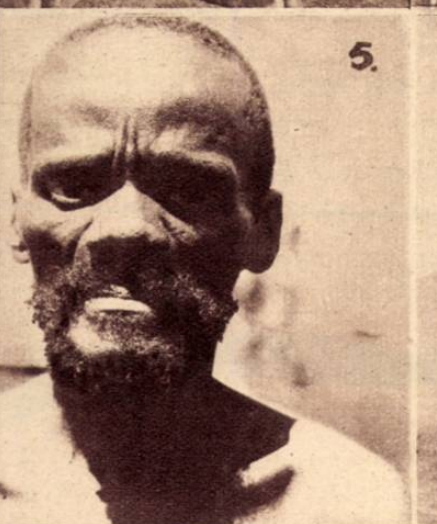
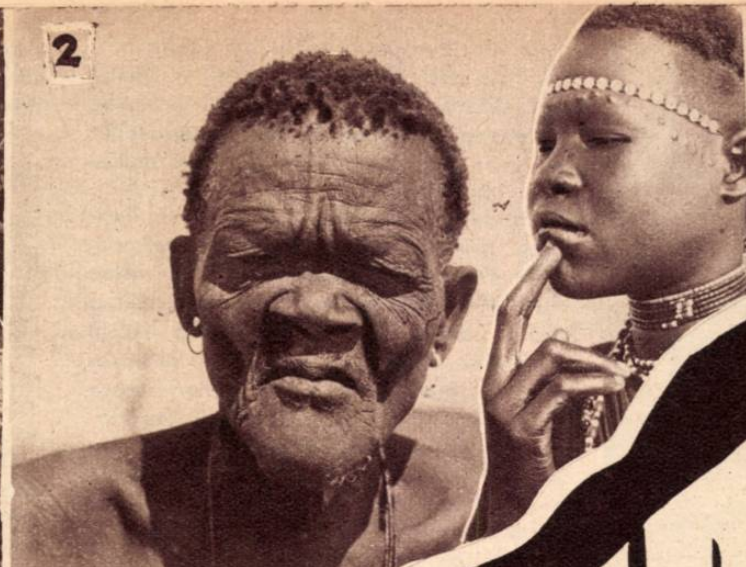
Curățitul po-
nbului în țara
lușilor.

Femei din tri-
l Scilluk (Ni-
superior).

Locuitori din
ilika (Con-
Belgian).

Coafura u-
i femei zulușe,
libatară.

Femei și co-
zuluși la scăt-
t.

AFRICA VO

MAGI ȘI VRĂJITORI AI CONTINENTULUI

In toate epocile și în toate țările s'au găsit oameni cari, în loc să guste o viață pașnică și lipsită de griji, au preferat să cutreere meleagurile nesigure ale altor continente neputând să se împace — prin firea lor — cu un locșor tihnit, în vreun biurou prăfuit.

***

Am întâlnit pe unul din acești pionieri în cursul unei vizite la muzeul antropologic din Florența. Profesorul L. Cipriani tocmai sosise dintr'o călătorie întreprinsă în lung și'n latul globului pământesc, iar astăzi el se pregătește să pornească din nou, pentru a nu știu câte-a oară, spre Africa, pe care o cunoaște mai bine decât toți exploratorii la un loc.

D. Cipriani colindă de aproape cincisprezece ani continentul negru, din Libia până la Cap, scormonind cu râvna adevăratului savant regiunile cele mai puțin cunoscute. L-am rugat să ne vorbească ceva despre călătoriile și descoperirile sale.

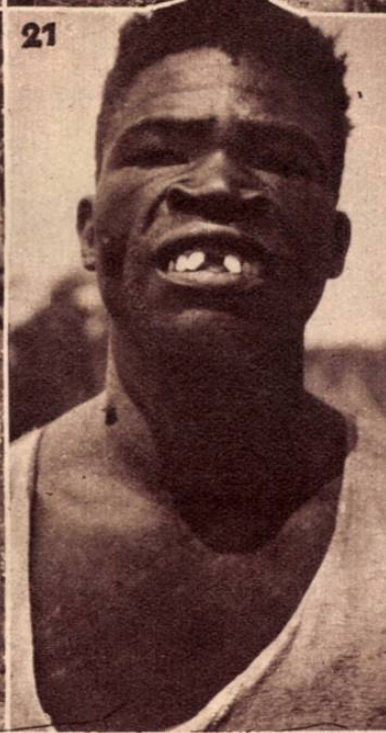
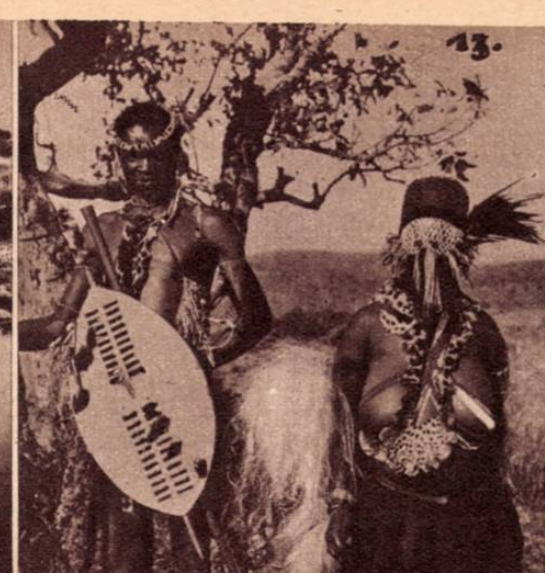
— Cutreer aceste ținuturi încă din anul 1923 — ne spune dânsul — iar una din primele mele călătorii în Africa mi-a purtat pașii dela Capetown la Durban. Atunci am avut prilej să intru în legături prietenoase cu Zulușii. Popor a cărui străveche faimă de cruzime nu mai e decât o amintire și care astăzi e poate cel mai blajin din lume, bine'nțeles fără să-și fi lepădat trufia de odinioară, obiceiurile și iscusința rară în războaie.

Aproape toți Zulușii sunt dăruiți de la natură cu un corp superb athletic, de care se simt nespuse de mândri. Faptul că un bărbat întreține mai multe femei nu stârnește niciodată vrajbă sau scene de gelozie între acestea. Dimpotrivă, e o fală pentru ele să aibă un soț al cărui harem să fie cât mai numeros. Toate treburile sunt făcute de sexul frumos: munca la câmp, îngrijirea copiilor, gospodăritul. Dar mai întâi fericirea bărbatului lor.

Prietenosi din cale-afara, am reușit să adun dela ei numeroase documente antropologice, după care am trecut în Rhodesia. Cu patru inși albi și doi indigeni, urcași în trei automobile, am ajuns în regiunea Kalabari, deșertul imens de pe coasta Africei răsăritene. Pustietatea aceea, pe care am

străbătut-o de atâtea ori, îmi rămăsese totuși necunoscută în partea ei de miază-noapte. Ținta mea însă nu era un raid în automobil, ci să studiez de-aproape pe *Boșimani*, popor aciuat prin cotloanele cele mai depărtate ale *Kalaharului*. Nu e lucru ușor să pătrunzi în intimitatea *Boșimanilor*. Totuși am izbutit și, printre altele, am constatat că ei n'au șef ci ascultă numai de bătrânii hoardei, compusă de obicei din mai multe familii. Fiecare hoardă are regiunile ei anumite pentru vânat, în cuprinsul cărora ceilalți locuitori n'au voie să calce. Nimic nu mai există pentru *Boșiman* din clipa când a pornit în urmărirea vânatului. Spre a nu-și pierde vremea, *Boșimanul* mănâncă în drum tot ceea ce-i cadela îndemână: rădăcini, tulpine zemoase, ouă mai mult sau mai puțin proaspete. Numai arcul și săgeata au preț pentru el. După sfârșitul vânătoarei are loc un ospăț, care durează câteva zile în șir. Și atât de mare e cantitatea de carne consumată, cu acest prilej, încât pântecele tuturor: bărbați, femei și copii, se umflau în chip grotesc. Când a căpătat destulă iscusință în arta vânatului, e firesc ca *Boșimanul* să se gândească la înșurătoare, numai că va trebui să-și caute soție într'o hoardă cu totul alta decât a lui. Dacă logodnicul place, în scurtă vreme are loc ceremonia nupțială, destul de simplă și se reduce la aceasta: soacra pleacă, în toiu nopții, spre a depune arcul și săgețile pretendentului în coliba fetei. Cu toate acestea viața conjugală nu începe numai decât. Se poate întâmpla ca soțul să fie pretențios și să ceară daruri, pentru rudele lui. În anumite triburi, în loc să trimeată daruri, soțul trăește doi sau trei ani la socrul lui și vânează pentru el. Ginerile are și alte obligații față de noua-i familie. Nu-i este îngăduit să se uite niciodată în ochii soacrei, nici să-i vorbească, nici să-i pronunțe numele și nici s'o viziteze în coliba ei, chiar atunci când aceasta ar fi suferindă. La fel trebuie să procedeze față de socrul său....

22. Zuluși echipați de război.

22. Zuluși echipați de război.

După această ședere printre *Boșimani*, am pornit, străbătând Congo Belgian, spre ținuturile locuite de *Pigmei*. Orice s'ar spune, minusculii locuitori ai pădurilor africane nu sunt coborâtorii degenerați ai altor rase, ci o seminție cu totul deosebită. Am intrat în contact cu ei, în regiunea *Ituri*.

Spre deosebire de negri, *Pigmeii* au buzele fine, pielea lor e uneori chiar trandafirie, fruntea îngustă, iar ochii albaștri, cu pupila dilatată ca ai unor păsări de noapte.

Adesea părul lor e blond și acei înzestrați cu o asemenea podoapă rară își dau ifose de predestinați. Au dinții și fălcile foarte puternice, fapt care le îngăduie să se agațe cu gura de liane, spre a avea mâinile libere, atunci când vânează. Spre deosebire de alte popoare africane, de statură mică, ca de pildă *Boșimani*, *Pigmeii* sunt încă departe de a se stinge, deși tipul lor degenerază zilnic, din pricina amestecului cu alte rase străine. Numărul e de aproape 20.000, numai în ținutul *Ituri*. Dacă însă cultura lor originală pare multora uniformă și chiar influențată de rasa neagră, se cuvine totuși să credem că ea e mai puțin primitivă, decât ne-am fi închipuit vreodată...

* * *

Cunoscând de asemenea studiile aprofundate făcute de d-l Cipriani asupra magiei și manifestările psihice la popoarele sălbătice, l-am rugat să ne împărtășească unele din observațiile și constatările sale, pe cât de curioase, pe atât de interesante.

— Noțiunea generală de Magie, în sânul populațiilor de rasă neagră — a răspuns ilustrul călător — așa cum s'a conturat ea în mintea mea, după ce am cutreerat și studiat majoritatea triburilor africane, este aceasta: la Negri, intuiția joacă un rol foarte important — ca să nu spun unic în fenomenele suprafirești — în tot cursul existenței lor.

Cum această facultate a intuiției n'a fost împărțită deopotrivă între oamenii unui trib, se alege individul ce pare mai bine înzestrat, pentru ca el să-și pună în joc puterile de intuiție. Și acestuia i se dă apoi numele de vrăjitor...

— Ați putea — l-am întrebat atunci — să ne istorisiți vreun caz observat de dv. și care să illustreze însușirile deosebite ale unui vrăjitor?

— Bucuros, lată unul tipic. Intr-o zi, (mă aflam în Congo Belgian, în tovărășia unui oarecare domn Fontane, stabilit de câțiva ani în regiunea *Mangbetu*) ne-am hotărât să vânăm bivoli sălbateci. În dimineața următoare, plecați cu trei călăuze, după un marș îndelungat și obositor, zărirăm o cireadă de vreo treizeci de animale și, cu câteva focuri de armă, am izbucit să doborâm patru.

Acum se pune întrebarea cum vom transporta în sat acel vânat uriaș? Trimiserăm doi negri în căutarea ajutoarelor și așteptarm întoarcerea lor.

Or, în cursul după amiezii, iată că vedem sosind pe negândite, dintr-o direcție cu totul alta decât aceea dinspre care așteptam ajutor, vreo patruzeci de negri.

— l-am întrebat dincotro veniau și ce voiau. Ni s'a răspuns că ei auzieră de foarte departe împușcăturile noastre și că vrăjitorul tribului îi încunoștiințase că albi omoriseră patru bivoli. Au plecat prin urmare în căutarea noastră, spre a ne cere puțină carne, dela animalele ucise. În timpul acestei convorbiri, unul din negri, care mișca ceva lângă ureche, îmi atrase luarea a-minte.

— Cum ați aflat că omoriseră patru bivoli? — trebuia eu pe acest om.

— Prin spirite... — răspunse el, fără a mai sta la gânduri.

— Așa dar spiritele îți vorbesc?

— Când vreau să-mi vorbească, n'am decât să fac așa, arată el, apropiind de ureche un instrument căruia, cu mâna, îi răsucea un capăt. Spiritele îi aduseseră la cunoștință, în chipul acesta că noi doborâsem două animale de parte bărbătească și două feminine, cari purtau în pânțele câte un vițel.

După câteva ceasuri sosiră și călăuzele noastre. Atunci am pus să se spintece corpul celor două femele și a trebuit să recunoaștem că vrăjitorul nu se înșelase câtuși de puțin.

— Vrei să ne dai instrumentul tău ca să auzim și noi glasul spiritelor? — l-am întrebat eu, ceea ce el admise numai decât, în schimbul a două piei de bivoli.

— M'am convins astfel că acel instrument special era compus dintr-o bucată de lemn, de formă conică, introdusă în altă bucată mai mare și scobită înăuntru: totul apoi înfășurat în frunze, spre a se păstra umedea. Răsucind conul plin în cel scobit, lemnul — fiind umed — transmite urechii un sgomot asemănător cu al scoicii de mare. Vrăjitorul interpretează acest sgomot, sau murmur, ca pe niște cuvinte. Și ceea ce e cu drept cuvânt uimitor, această interpretare se dovedește totdeauna conformă cu realitatea! Prin urmare, nimic mai limpede și mai puțin misterios decât pretinsele secrete ale magiei negre... — încheie d-l Cipriani, strângându-mi mâna, spre a se întoarce în cabinetul său, între măști și obiecte stranii, simbol tainic al unor credințe anevoie de pătruns...

* * *

În ciuda atâtor numeroase și îndelungate călătorii, precum și a prețioaselor documente aduse în Europa, pentru studiul civilizațiilor sud-africane, profesorul Cipriani crede că cercetările în jurul acestor misterioase populații sunt abia în fașă, deoarece Continentul Negru, mai mult decât Asia, ascunde mii și mii de secrete, privitoare la origina și evoluția speciei umane...

FERDINAND REYNA

ȘEFUL PARTIDULUI LIBERAL, NAȘ

D. Dinu Brătianu, șeful partidului liberal, a fost naș la cununia d-lui Vălsănescu.

Fotografia noastră a fost luată în timpul ceremoniei căsătoriei.

TĂRNOSIREA BISERICII SF-ȚII APOSTOLI DIN TG.-JIU

Săptămâna trecută a avut loc la Tg.-Jiu, târnosirea bisericii Sf-ții Apostoli Petru și Pavel, ridicată de d-na și d-l Gh. Tătărescu.

Fotografiile noastre înfățișează: I. P. S. S. Patriarhul României dr. Miron Cristea și d. Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri, în haina de ctitor la sfințirea bisericii.

Fotografii Berman

Podoaba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELITE” executată în teracotă albă cu căptușală refractară din șamota.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHIR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

VICHY ETAT

IZVOARELE STATULUI FRANCEZ

VICHY-CELESTINS

RINICH-BASICA-GUTA-DIABET-ARTRITISM

VICHY GRANDE-GRILLE

BOLILE FICATULUI SI ALE APARATULUI BILAR

VICHY-HOPITAL

AFECTIONILE STOMACULUI SI ALE INTESTINULUI

VICHY CECESTINE

Repede! Pomada CADUM

Dacă suferiți de eczema, peelinguri, acnee; dacă aveți cosuri, sgarieturi, dacă ați fost mușcați de insecte și vă este teamă de o infecție, nu pierdeți timpul! Aplicați repede Pomada Cadum! Chiar a doua zi veți constata o mare ameliorare. Pentru a ușura, pentru a vindeca, nimic nu este mai bun decât Pomada Cadum. Ea costă atât de puțin. E bine s'o aveți întotdeauna la îndemână.

CEREȚI NUMAI VERITABILA POMADĂ CADUM!

Mare panou decorativ de Paul Cernovodeanu în restaurantul românesc al Expoziției din Paris.

Asemenea fotografii au fost răspândite la Hollywood, cu următoarea inscripție: Observația lui Vittorio, în legătură cu războiul din Abisinia: „Războiul a fost un sport pentru noi”.

Ziarele americane reaminteau cuvintele lui Vittorio, primul om care a cerut permisiunea să arunce bombe asupra Abisiniei: „Războiul a fost un sport pentru noi, dar pădurile și tufişurile cu care sunt acoperite terenurile Abisiniei, ne-au dat, nouă soldaților, prea puțină satisfacție”.

Iar altă dată, ziarele scriau: „Oricine are dreptul să vie în America, dar trebuie să mărturisim că nu fiecare va fi vrednic de vreo sărbătorire oarecare. Cine-l primește pe Vittorio cu brațele deschise, este un prieten al lui Hitler și un dușman al democrației”.

REVOLTA INGERILOR

FUGA LUI VITTORIO DIN PARADIS

DUCELE Italiei își crește copiii după cele mai moderne principii. Când a fost vorba să cucerească Abisinia, Ducele-părinte și-a trimis pe cei doi feciori, Bruno și Vittorio, în infernul războiului. Faptă cât se poate de înțeleaptă. Să se deprindă copiii cu răul, ca să poată prețui binele. Astfel, s'au pomenit Abisinienii cu celebra escadrilă de avioane „La Disperata”, condusă de ginerele Ducelui, Conte Ciano.

„La Disperata” a fost un fel de iatac sburător al celor doi copii. Pe cerul roșu al Abisiniei, Bruno și Vittorio au învățat ce e viața și au pătruns misterele morții.

După cucerirea Abisiniei, Bruno și Vittorio au primit binecuvântarea părintească. Au plasat, cu folos și îndemănare, jucăriile din grădinița sburătoare. Drept răsplată, Vittorio a fost trimis

Joan Crawford a amenințat „că fuge din studio”, dacă omul care a bombardat Abisinia, va îndrăzni să apară în fața ei.

în palatul tuturor visurilor tinerești — Hollywood-ul.

Dar mare a fost surprinderea noastră când am constatat că la Hollywood îngerii și „stelele” sunt oameni. Surpriza a fost și mai mare pentru fiul Ducelui. Magnații filmului, industriașii, pentru cari filmul, ca și obuzul, e o marfă care produce, au făcut o primire strălucită lui Vittorio Mussolini.

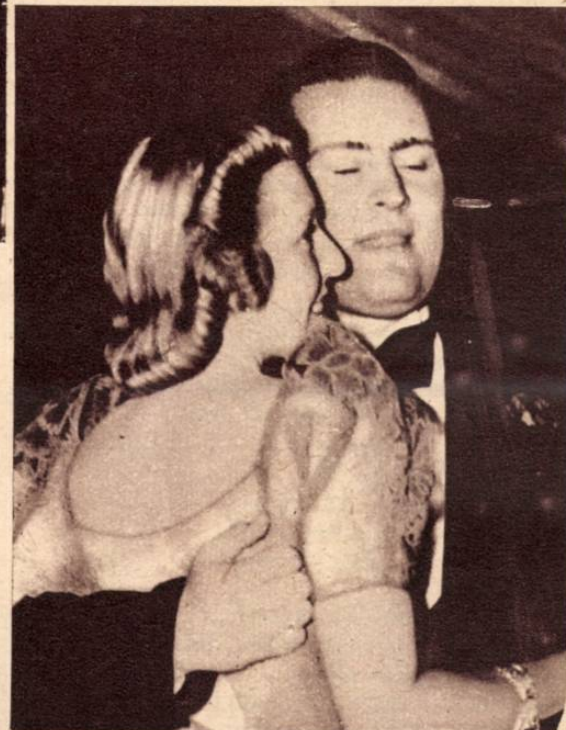
Dar îngerii din Hollywood au distrus o legendă și au spulberat o calomnie. Ingerii nu sunt ființe, „cu chip de lut”, cari stau nepăsătoare în fața durerilor omenești. Ingerii nu stau pe limba cumpanii între bine și rău. Mai ales îngerii din paradisul Hollywood-ului.

Vittorio Mussolini, ajuns la Hollywood, a fost întâmpinat cu multă ostilitate. El reprezenta, pentru îngerii cu suflet de om, pe semănătorul de bombe al „Disperatei”. De aceea, Joan Crawford, Venus Anadyomene, depe ecran, femeia sensibilă din viață, a declarat: „Dacă omul care a bombardat Abisinia, va îndrăzni să apară în fața mea, atunci voi fugi din studio”.

Presă americană, cu mâna pe pulsul opiniei publice, a simțit imediat părerea americanilor. Iată ce-au scris aceste ziare, în preziua sosirii lui Vittorio:

„Oricine are dreptul să vie în America, dar trebuie să mărturisim că nu fiecare va fi vrednic de sărbătorire. Cine-l primește pe Vittorio Mussolini, cu brațele deschise, este un prieten al lui Hitler și un dușman al democrației”.

În fața acestei atmosfere ostile, Vittorio Mussolini a fost silit să plece brusc, din America. Paradisul n'a putut fi cucerit. Revolta îngerilor a fost mai puternică decât împotrivirea abisinienilor.

Și astfel Vittorio Mussolini fu nevoit să părăsească Hollywoodul, evitând să răspundă întrebărilor relative la compania de filme, pe care o înființase, de curând.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere! Tarr este un puternic desinfecant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase. Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând un obraz neted, delicat și imbușorât. Flacoane a lei 62, 103, 164, 300, 475.

O carte vă informează

SCHERK
PARIS - BERLIN

MUNCA DE TOAMNĂ

S E culege porumbul și se strâng cocii. Oameni și femei muncesc cu îndărătnicie, sub şuvițele de ploaie mărunță și deasă. E o ploaie care abia se vede, dar care pătrunde și îngheață. Pământul se prinde sub picioare, în bulgări cleioși și grei, cari se desfac cu anasâna, ca să se lipească iar, la primii pași.

Nu se aude cântec. Vorba rară e revărsare de mânie sau ocară, asvârlită lutului, când cineva alunecă și cade, ori vreunui lujer mai bătos, împotrivindu-se la mușcătura secerii.

Pe locul lui Burchioană, strângătoarele de păpușoiu smulg cu mișcări pripite fișicurile cam știrbe, în anul ăsta. Bărbații le adună în târne și, pe cap ori câte doi, grăbesc spre car. Și-au sumecat ismenele și picioarele ciolănoase se afundă în lut până la glesne. În vâlnicul de ploaie, ce nu mai conținește, nădușesc și scot din trupuri aburi calzi.

Unul — Ilie al Badei — e nedomolit; țigarea se desface la udeală și nu trage, iar țuica gălgăită lung pe înghițitoare, îl arde, dar nu-l liniștește...

— Dece nu ne lăsară, mă, să-l culegem până acuma?

— Că nu fu copt, Ilie... Auzii eu pe primar cum tănuia cu doftoru și cu boeru'...

— Da'n alți ani?...

— Uitați mă Ilie, că puseși sămânța'n două rânduri? Nu se prăpădi a'ntăia?

— Și cu-a doua ne omoară, oameni buni, bișagu' (beșugul)... Ia'n uitați-vă!...

Ridică'n mână, cu dispreț și necaz, un păpușoiu vădov de boabe.

— Seceta, Ilie...

— De ăsta stăm noi în apăraie?... Păi nu era coaptă isprava asta, acu-i luna, de Sfânta Paraschiva, de era frumos și uscat?...

— Era nenel... — zice o femeie apăsât.

— Era ori nu... știe el doftoru ce face...

— Ce știe, nene Mărine?... E plugar ca mine?... A cules el porumbi ca mine și ca taica?... Dă zor cu cartea aia, dar nu știe partea asta... Că și eu le-oiu spune unaaa...

— Fugi, mă, că n'ai ce-i spune...

— Ba, ehei... Om trăi, nene, și-i auzi... Să vie numai careva p'acilea...

Sînt vorbe care stau legate pe o ață nevă-

zută, de urechea lui Aghiută și diavolul atât așteaptă, ca să pue

omul la încercare: rostirea

lor de unul ca Ilie, la

necaz. Deaceea, pe semne,

se aude un glas de copil:

— Mamă!... Fă, mamă!...

— Ce e, mă?

— Vine Dom'Bădescu!...

În adevăr boeru' se arată, scobor-

rind pe crivină călare. E alb ca un

moșneag și drept în șea ca un flăcău.

Oprește întâiu pe curătura Linei lui

Vitele în miriște.

Porumbul acesta, care atinge până la șase metri înălțime, n'a crescut la nord, ci în New Jersey, un ținut din Statele Unite ale Americii. Trei fete una pe umerii, celelalte, nu ating înălțimea lujerilor.

Niculaie Surdu. Femeia aduna cocii. Cu stînga apucă tulpina uscată, sărăcită de fructe, iar cu dreapta pune voinicește muchea ascuțită a secerii, la o palmă de pământ și smucește odată, scurt. Lujerul pocnește scârțîind a jale și se lasă ridicat, în scrâșnetul foilor aspre. Fără să-i dea drumul din strânsoare, femeia trece la altul, apoi iar la altul.

Turmă de oi la marginea vâlcelel.

(Fotografie de V. Hildebrandt).

Povara se mărește, brațul se desface, se întinde, se arcuște s'o cuprindă toată și o sprijină în piept, la față, ca pe un prunc la alăptat. Când îi e destul și o oprește — din genunchi — la mers, Lina socotește c'a făcut „braț” și îi dă drumul pe jos. Dobitoacele vor avea ce meseca în iarnă, oamenii însă mai puțin poate...

Boerul strânge hățul și iapa se sucește îndreptându-se domol, spre ai lui Burchioană.

— De mine îi este, — se va-
etă Ilie.

Oamenii se descoperă.

— Bună ziua, oameni...
Merge?

— Merge, de... Cum să nu
meargă... da' cam plouă...

— Drept; e vremea rea,
dar luăm puținul ce-l avem
de luat, la cumpăna lui, nu?..

— Cam târziu, — îndrăznește
Ilie.

— Târziu, dar e bobul
copt... Că dacă nu e copt
ca lumea, ne omoară jupu-
iala (pelagra)...

— Așa? — zice tot Ilie, cam
a rădere și-și dă căciula n sus,

să-și facă coraj la vorbă.

Se face o tăcere vestitoare de
catastrofe. E o clipă de aștep-
tare, în care fiecare om și fie-
care femeie și până și copiii,
n'au decât un gând și-o teamă:
Ce dracu' o să mai zică Ilie?

— Așa — răspunde boerul. —
Jupuială... ca Veta lui Tu-
rică, de s'a spânzurat... Nu
e mai bine să-l uscăm la
pătul și să muncim în ne-
caz două-trei zile, decât să
ne ucidem cu zile? Ce zici
Ilie?

Tăcere. Copiii au făcut ochii
mari. Boerul se miră:

— E așa, mă?

Femeile își pun mâna la gură și
oamenii se sucesc să vadă mai
bine cum Ilie se albește, se face
vânăt, se înegrește, cum își
umflă pieptul și se screme ca ne-
cat cu fiecare vorbă:

— Păi... asta... de l... Asta...

hm... cam așa e... — răspunde
în cele din urmă, și cu un pumn
zdravăn în căciulă și-o dă pe
ochi, plin de năduf și ia târna,
de unul singur, către car...

Lory Panaftescu-Zătreni

POSTUL DE RADIO P. C. J. PHILIPS

din Olanda organizează un concurs prin Rea-
litatea Ilustrată. 50 aparate Philips vor fi
distribuite ca premii.

POSTUL de radio pe unde scurte Philips P. C. J., din
Eindhoven (Olanda) își serbează, în luna Noembrie,
jubileul de 10 ani. Cu acest prilej se vor face emi-
siuni alese și se vor retransmite programele cele mai bune.
In ultimul timp, acest post de emisiune pe unde scurte a con-
struit o antenă dirijată, rotativă, de un sistem special, care
permite ca pe unda de 30 metri, postul să fie auzit până la
mari depărtări.

Intrucât putința acestui post de emisiune a fost ridicată la 60
kw. făcând astfel din el cel mai important emițător, este ne-
îndoios că el va putea fi foarte bine recepționat, în orice colț al
pământului.

Nu s'a cruțat nici cheltuiala și nici osteneala, pentru ca progra-
mul din zilele jubileului să fie cât se poate de bun: orches-
trele cele mai de seamă, personalități de frunte, artiști cei
mai iubiți din lume au fost invitați să colaboreze la emisiunile
din Noembrie; Carol Gibbons cu orchestra hotelului Savoy,
Mantovani and his boys, Berta Keller, Florence
Desmond, Ben Lyon și Bébé Daniels, Danny Ma-
lone, Mister Scott, renumitul învingător al raidului Lon-
dra-Melbourne, apoi artiști spanioli cu reputație mondială, etc.
Odată cu acest program, care se va desfășura dela 15 la 20
Noembrie, postul Philips P. C. J. institue un concurs printre
toți auditorii și cititorii „Realității Ilustrate”. E vorba de a da
un răspuns la două întrebări cari nu cer cunoștințe tehnice spe-
ciale și permit participarea, oricărui ascultător de radio. Iată
aceste întrebări:

a) Până la ce depărtare maximă de Olanda, (în kilo-
metri), se va putea recepționa programul postului de
radio Philips P. C. J.?

b) În câte țări se vor recepționa aceste emisiuni?

După cum se vede, fiecare poate da un răspuns la aceste în-
trebări, dacă-și dă puțină osteneală. Se acordă de către Radio
Philips din Eindhoven (Olanda) 50 de aparate mari de radio,
în valoare totală de peste un milion lei, acelor concurenți cari
vor da răspunsul nimerit.

Auditorii români pot participa la acest concurs, trimițând răs-
punsurile, însoțite de bonul care-l publicăm în această pagină,
pe adresa redacției noastre, str. Const. Mille 7-9, București,
până cel mai târziu la 25 Noembrie a. c.

P. C. J. Radio Philips, Eindhoven (Olanda)

30 m. lungime de undă. 60 kw.

Răspuns la întrebarea a) : .....

Răspuns la întrebarea b) : .....

Semnătura : .....

Adresa : .....

Sub farmecul lui
MICHEL

● Dăți gurei Dv. blândețea dulce a tinereții, prin MICHEL! Buzelul obțin culoarea vieții, ce pulsează... devin moi și calde. Și cât este el de indestructibil — o atingere ajunge pentru ziua întreagă. Încercați chiar astăzi acest rouge de buze, mai monden și mai rezistent. Feriți-vă de contra-faceri. Adevăratul MICHEL își poartă numele pe etui.

ȘAPTE NUANȚE FERMECĂTOARE

Blonde — Brunette — Cherry — Vivid
Capucine — Raspberry — Scarlet
Mărmir: De Luxe — Mare — Popular.

Întrebuințați rouge-ul bine aderent pentru un ten
încântător; pentru ochi: cosmeticul MICHEL,
care nu usucă și rezistă la apă.

Michel

ROUGE DE BUZE

Repr. G. rală „Parfumerie” București
Str. Romulus, 64

Suferiți de indis-
poziții digestive?

Aveți arsuri și răgâieli acide de
indată ce mâncați? Simțiți că fie-
care masă apasă asupra stoma-
cului Dv., timp de mai multe ore
în șir?

Aceste indispoziții sunt tot ată-
tea semne ale unei digestii nere-
gulate și este foarte probabil că
pricina este un exces de acidi-
tate care irită mucoasa delicată
a stomacului și face să fermen-
teze alimentele. Nu este motiv de
a fi alarmați de aceste mici mi-
zerii digestive, însă nu trebuie nici
să le neglijați, pentru că ele pot
degenera în dureri cronice de sto-
mac sau chiar în ulcer.

O mică doză de Magnesia Bisu-
rata dela cele dintâi turburări di-
gestive, va neutraliza excesul dău-
nător de aciditate și va opri fer-
mentația alimentelor.

Contra acrellilor, a apăsărilor, a
gazelor și a tuturor indispozițiilor
de stomac, Magnesia Bisurata este
fără egal. Cumpărați un flacon
chiar astăzi și veți resimți o a-
devărată ușurare dela cea d'întăiu
doză.

DIGESTIE ASIGURATA
MAGNESIA
BISURATA

De vânzare la toate farmaciile și dro-
gueriele. Lei 75 flaconul mic sau în for-
maș mare economic, lei 110.

Le Sigur

STOFE
BĂRBĂTEȘTI

in desene exclusive
DIN FABRICELE

W. SCHERG & CO. S.A.
BRAȘOV

Se vinde cu un
câștig foarte mic

La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZAȘI 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

KEMAL ATATURK

UN DICTATOR MODERN

KEMAL Atatürk, sau cum i se spunea până mai acum câțeva vreme, Ghazi-ul Mustapha Kemal Paşa, a donat recent, considerabila-i avere personală, poporului său.

Acest gest al său e caracteristic. Bogățiile materiale l-au lăsat întotdeauna rece și suntem siguri că nu va simți niciodată lipsa averii, la care a renunțat. În schimb, națiunea turcă este astăzi cu 2.400.000.000 lei mai bogată.

În străinătate, Kemal Atatürk este privit ca un dictator și judecat după reputația, nu tocmai bună, pe care acest cuvânt o are în țările democratice. I se face o mare nedreptate. Kemal Atatürk este într-adevăr dictator, dar practică o dictatură cu totul neobișnuită.

Oricât de paradoxală ar părea această împerechere de cuvinte, el este un *dictator democrat* și suntem siguri că dacă dictatorii ar fi aleși de către popor, ca președinții republicilor democratice, el și-ar păstra situația oricât ar dori. Personalitatea sa face o puternică impresie asupra unui străin și se impune cu atât mai mult poporului său.

El apare ca o încarnare a tot ceea ce este bun și mare, în noua Turcie.

Cu prilejul unei călătorii recente la Istanbul, am vizitat, cu permisiunea personală a lui Atatürk, o căsuță, în partea cea nouă a orașului. Această modestă căsuță cuprinde relicve ale meteorice sale cariere, amintiri din ultimele câteva decenii. Până acum, muzeul a fost proprietatea personală a lui Atatürk și deoarece dorește să evite orice publicitate de prisos, îl ține închis. Când am

O fotografie dăpe vremea când Kemal Atatürk era Mustafa Kemal Paşa și nu se despărțise încă de soția sa, Latife Hanım.

Ghazii plimbându-se pe lacul fermei sale de lângă Ankara.

aflat de existența lui, am cerut să mi se permită a-l vizita, ceea ce mi s'a acordat numai după o îndelungă și matură gândire.

Muzeul reflectă ridicarea acestui om și trezirea unui popor. Vezi aci începuturile, greutățile, decepțiile, înfrângerile și diferitele stadii de progres, cari l-au dus la victoria definitivă.

Într-o cameră, se află portretul unei femei simple — mama lui Kemal Atatürk. Aceasta a fost o femeie săracă și trăia în Macedonia, la 1880, când micul Mustapha a fost adus pe lume. S'a lipsit de multe, luându-și dela gură, pentru a putea da fiului său o bună educație. Mustapha trebuia să devie ofițer și nimic nu era prea mult pentru el, aceasta spre norocul Turciei.

Cu câțiva ani, numai, înainte de nașterea lui Mustapha, s'a urcat pe tronul Turciei, ca Sultan, Abdul Hamid al II-lea, un om de o mentalitate medievală, un tiran, pe care lumea îl poreclise „Sultanul Roșu”.

El își inaugură domnia printr'un războiu cu Rușii, care fu o catastrofă pentru Turcia. În urma acestui eveniment, Imperiul Otoman se alege cu porecla: „Ținutul bolnav din Bosfor” și într-adevăr întregul său sistem era foarte slăbit. În ochii lui Kemal Atatürk, Curtea și guvernarea lui „Abdul cel Sângeros” însemnau cea mai sigură și mai grabnică prăbușire a Turciei. El era însoțit de un patriotism fierbinte și doria, mai presus de toate, să împiedice prăbușirea țării sale. Trimis la Salonic, puse la cale o revoltă a ofițerilor și contribuie la debarcarea sultanului. După aceasta începură pentru Turcia vremuri mai bune.

Dar această nouă evoluție fu întreruptă, de Războiul Mondial, din care Turcia ieși iarăși învinsă, impunându-i-se, în cele din urmă, o pace la Sèvres, din care ieșea micșorată și umilită.

Kemal Atatürk se distinse în cursul războiului mondial, la sfârșitul căruia ajunse general. El puse la cale o nouă revoluție, s'au mai curând un nou războiu, împotriva tratatului de pace, reușind, în cele din urmă, să obție pentru țara sa o situație onorabilă. Victoria definitivă fu repurtată la Lausanne, unde Turcia fu aceea care dicta termenii păcii și celelalte puteri acceptară.

Dar în vreme ce câmpul de luptă mai fumega și „pacea” nici nu fusese semnată, poporul turc alege o adunare națională, iar Kemal Atatürk puse bazele noiei Turcii.

În multe case turcești am văzut tablouri ce-l înfățișază pe Ghaziu (Victoriosul) rătăcind pe câmpiile înzăpezite ale Anadoliei. Turcii spun că în cursul acestor plimbări singuratic, Ghazi-ul și-a proiectat întregul său viitor—toate câte le-a făcut mai târziu.

Kemal Atatürk avu multe de spus adunării. El ținu un discurs care dură o săptămână, aproape zi și noapte, expunând reprezentanților poporului, gândurile și planurile sale. În aceste săptămâni de vorbă îi urmau anii realizărilor.

Mai fiecare zi aduce câte o inovație. Prima fu dispariția fesului, după aceea femeile dobândiră drepturi, preoții își pierdură autoritatea, sistemul latifundiar suferi reforme radicale, marea operă culturală începu și se introduse scrierea latină. În acești câțiva ani, Kemal Atatürk recuperează tot ceea ce se pierduse în secole de neglijență și decădere.

Fiica adoptivă a lui Kemal Atatürk a fost anul trecut în Capitală.

Astăzi „moșneagul bolnav din Bosfor“ este un stat tânăr și puternic.

Dar omul care a regizat toate aceste prefaceri, a rămas neschimbat, dealungul anilor. Cu prilejul unei ultime vizite în Turcia, am căutat să-l văd și eu pe marele revoluționar, care a operat transformări atât de profunde, într'un răstimp atât de scurt și fără cea mai mică vărsare de sânge.

Prima dată l-am văzut pe Ghaziu într'un loc, unde n'ai să-i vezi niciodată pe Hitler, Mussolini sau Stalin — la restaurantul Hotelului Tokatlyan, în Istanbul. Venise aci pentru ceaiul dansant și sta la o masă cu un prieten. Intreaga elită a Istanbulului se adunase în jurul său, — numai bărbați tineri și femei frumoase. Domnia o atmosferă liberă și plină de veselie. Ghazi-ul nu scăpa un dans, invitând de fiecare dată o altă doamnă. Dânsul nu mai era aci un dictator temut, ci un om de viață.

La Istanbul, locuiește în palatul de vară de pe malul Mării de Marmara, dar mi-a mărturisit că urăște răceala marmoreeană a acestui palat. Reședința sa favorită este o fermă, lângă Ankara, unde a pus să i se clădească, de către un arhitect german, o vilă modernă.

Aci m'a și primit câteva zile mai târziu.

Oricine, în afară de gazetari, îl poate vedea cu cea mai mare ușurință. El primește, aci, pe ambasadori, pe miniștri și pe oricare dintre supușii săi, veniți cu vreo rugămințe. E adesea vizitat de către țărani. Aceștia sunt oaspeții săi favoriți, căci pentru ei a fost făcută ferma. Este o fermă model, destinată să inițieze pe țărani în cele mai moderne metode de agricultură.

Când sezonul agricol s'a sfârșit, el se retrage în biblioteca sa. A dat ordin să i se puie patul acolo și în mijlocul celor 20.000 de volume ale sale, își petrece zilele și nopțile. Pe lângă pat, mai are în această încăpere o masă de lucru și un patefon. Citește toată noaptea și când se simte obosit, se recrează, punând o placă cu muzică clasică, la patefon. El are o mie de discuri, muzică de dans și muzică clasică. Adoră jazzul și cumpără regulat cele mai noi șlagăre, atât americane cât și englezești. Bucata sa favorită este „Rapsodia albastră” a lui Gershwin.

„Fiicele” sale îi conduc menajul. Kemal Atatürk n'are copii, căci deși a fost căsătorit, sunt ani de când s'a despărțit de soția sa, Latife Hanum. El a adoptat copilele ofițerilor săi, căzuți în lupta pentru libertate. Fetele sunt astăzi de măritat și-i vine greu să se despartă de ele. Le-a purtat de grijă ca un adevărat părinte.

Viața sa simplă, spartană, este un exemplu pentru întreaga generație tânără a Turciei. Ei îi spun *Baba* (tata) *Kemal*. În muzeul din Istanbul, am văzut caete de exerciții, pline de slove copilărești. Pe aceste caete, Kemal Atatürk a învățat să scrie, la vârsta de 45 de ani. Până atunci, dânsul utilizase numai alfabetul arab, dar Ghazi-ul ținea să-și apropie poporul de Occidentul Europei și introduse scrierea latină. În puținele momente libere, el se așeza la masă și învăța să scrie, ca un copil mic. Amănunte ca acestea ne arată cât de mare e omul și cum a reușit să-și impună, pe cale pacinică, voința sa de fier. Kemal Atatürk, dictatorul, este un promotor al democrației, pentru că el a introdus democrația, acolo unde sultanii au exercitat cea mai absolută și mai sângeroasă monarhie, L. F.

Salvați părul care a mai rămas....

Chelia amenință și dacă nu faceți nimic, rămâneți fără păr din vina Dv. Și totuși tratamentul e așa de simplu: dimineața, o fricțiune cu PETROLE HAHN. Întăriți rădăcina, opriți căderea părului, distrugeți mătreața și înlăturați mâncărima. Recomandat de corpul medical, PETROLE HAHN e suveran pentru întreținerea și sănătatea părului.

PÉTROLE HAHN

De vânzare pretutindeni

Ets. F. Vibert S. A. Lyon

R. I. No. 565

Pag. 19

PARMECUL PARISULUI
IN APA DE COLONIA ȘI PARFUMUL
SOIR DE PARIS

Bourjois Paris

Aceasta e nuanța exactă
care se potrivește și încântă. De aceea alegeți după tabela Scherk, pudra Mystikum și fardul Mystikum potrivindu — le la culoarea părului, pielii și ochilor. Ambele sunt extrem de fine și perfect aderente. Cereți tabela Scherk în orice magazin de specialitate.

Pudra Mystikum
Compactul Mystikum (Fard)

SCHERK PARIS - BERLIN

Păstrați cel mai prețios dar al naturii:

OCHII! Nu cumpărați OCHELARI FĂRĂ CONSULTAȚIE MEDICALĂ

Medicul specialist al firmei FOTOPTIC stă la dispoziția Dv. FĂRĂ NICI O OBLIGAȚIE.

Fotopic vă pune la dispoziție cele mai renumite mărci de ochelari ZEISS, BUSCH, etc. TERMOMETRE, BAROMETRE, HIGROMETRE. Clienții din provincie sunt serviți promot.

FOTOPTIC

Tel. 4.42/92

B-DUL ELISABETA 3 A.

Americanii au angajat-o pe cea
mai mare vedetă franceză

DANIELLE DARRIEUX

pentru a lansa tipul nou
al femeii ideale a ecranului

ticulari, special angajați, s'o escorteze la hotel,
pentru a o pune la adăpost de entuziasmul admi-
ratorilor, imposibil de stăvilit.

În asemenea condițiuni, este lesne de înțeles im-
portanța pe care o capătă pentru noi, premiera
mondială a ultimului film european al *Danieliei*
Darrieux, „Abuz de încredere”, care constituie
actualmente triumful cinematografelor *Scala* și
Regal.

publicăm în această
pagină câteva minu-
tate atitudinilor fer-
mecătoare ale Danielle
Darrieux, în ultimul
ei triumf „Abuz de
încredere”, prezen-
tat de d. Jean Da-
videscu la cinemato-
grafele *Scala* și
Regal.

A stârnit senzație fap-
tul că cea mai strălu-
cintă reprezentantă a
cinematografiei fran-
ceze, *Danielle Darri-
eux*, a fost angajată la
Hollywood, semnând un
contract pe care-l pu-
tem numi fabulos.

Ea va realiza în Ame-
rica numai zece filme,
în timp de cinci ani, cu
dreptul de a veni în
fiecare an în Franța,
pentru a realiza și acolo
un film. Pentru toate
aceste realizări, ea va
primi sumă fabuloasă
de 20.000.000 franci,
ceea ce în banii noștri
înseamnă 150.000.000
lei, timp de zece ani.

Secretul acestui contract fabulos trebuie căutat în dorința a-
mericanilor de a lansa un nou tip de „femei ideale”, în locul
vampei care a început să se perimeze. Producătorii cari au
văzut în cadrul unei reprezentații speciale, la Paris, ultimul film
al fermecătoarei *Danielle Darrieux*, „Abuz de încredere”,
au hotărât că nicio vedetă din lume nu poate reprezenta mai bine
noul tip al femeii ideale, ca *Danielle Darrieux*. Se știe că „Abuz de
încredere” n'a fost prezentat încă pentru public la Paris, deoarece
realizarea anterioară a *Danieliei Darrieux*, „*Mademoiselle ma
mere*” continuă să înregistreze un succes care este departe
de a se epuiza, deși ține afișul de mai bine de patru luni. Se
cuvine să semnalăm însă că, filmul în urma căruia *Danielle*
Darrieux a semnat contractul pentru Hollywood, este „Abuz
de încredere”. Acest fapt prezintă o deosebită semnificație
pentru noi, deoarece Bucureștiul este orașul care are cîntea
să prezinte premiera mondială a filmului „Abuz de încredere”.
Acesta este și motivul pentru care cele două mari cinemato-
grafe ale Capitalei, *Scala* și *Regal* au hotărât să-l prezinte
simultan. Și apoi, cu această prezentare simultană, se va evita
aglomerația din primele zile de rulare ale celui alt mare film
francez „Perlele Coroanei”, aglomerație ce obliga publicul să
revie de două-trei ori pentru a găsi locuri.

La Paris, plecarea la Hollywood a *Danieliei Darrieux* a produs
o vâlvă extraordinară printre numeroșii ei prieteni și admiratori.
O mulțime imensă a condus-o la gară, unde i s'au făcut ovatii
ca unei regine. Un cortegiu de cufere și geamantane o înso-
țeau, lucruri ce-au ocupat un vagon întreg, rezervat special
din vreme. Bagajele *Danieliei Darrieux*, cuprindeau toaletele lu-
crate la cele mai mari case ale Parisului. Garderoba ei a fost
asigurată pentru fantastica sumă de trei milioane franci fran-
cezi. În America *Danielle Darrieux* a întâmpinat o primire
deasemeni triumfală. A trebuit ca o armată de detectivi par-

PROCESUL MONSTRULUI

Ucigașul, cu haina vărgată și lanțuri grele de a ochșilor este picioare, în adus la proces.

Atunci, savanții lasă o porțiță de scăpare. Undeva, pare că s'a scrintit ceva. Cruzimea asasinului trădează, totuși, pe animal. Circumstanțele atenuante zac, undeva, la fundul creierului. Cu oarecare efort se pot găsi. Atunci, orgoliul omului este salvat. Nu, criminalul nu poate fi responsabil. Dacă am admite că a comis fapta în deplina posesie a facultăților omenești, ar însemna să condamnăm specia omenească. Ce bun și frumos e, atunci, basmul circumstanțelor atenuante Sile Constantinescu a fost găsit complet responsabil. Medicii n'au dat de nicio urmă a degenerării. Sile Constantinescu e... om. Nu se poate! Acela, care a fost în stare cu tot calmul, să rețeze, încet, piciorul tatălui său asasinat, trebuie să fi rămas pe ultima treaptă a animalității. Totuși, e adevărat. Sile Constantinescu, acela care și-a tocat și fierț părinții, în cazane

speciale, a fost declarat pe deplin responsabil. Aceasta însemnează condamnarea întregii specii umane. Sau renunțăm să mai credem în identitatea între integritatea corpului și a sufletului. Dacă Sile posedă o construcție organică de om, înseamnă că în adâncurile sufletului său stă la pândă bestia cavernelor. Dacă savanții n'au dat de ea, pe când scrutați organismul lui, e o dovadă că sufletul n'are nicio legătură cu trupul.

Domnilor medici, găsiți bestia în trupul lui Sile! Altfel ne vom ridica împotriva științei. Pentru că nu puteți degrada o omenire întreagă, din cauza unei gorile cu chip de om. Sile Constantinescu trebuie declarat iresponsabil, în numele Omului. O cere conștiința noastră și evoluția omenirii, care l-a lăsat în urmă pe Sile, cu cel puțin un milion de ani.

Singurul moment când Sile e cu adevărat disperat: momentul când se pronunță sentința. A încercat — cu un talent deosebit — să facă melodramă: să producă lovitura de teatru din ultimul moment și, ca în filmele de cinema, să invente „deus ex machina”, un alt criminal.

Știința crează uneori legende, cari ne leagă în momente de mari decepții. Ea nu ne desvăluie numai adevăruri crude, dar combină din elementele fanteziei un basm care alină.

Una din aceste frumoase povești e iresponsabilitatea criminalilor. Fără îndoială, există criminali înăscuți, oameni rămași înapoi pe scara evoluției, degenerați, cari nu sunt responsabili de faptele lor. Creierul lor n'a avut posibilitatea să se desvolte, oprindu-se la faza bestiei primitive.

Orice-ar comite, nu vor avea nicio vină. E fatalitatea, care a intervenit în mașinăria omenească, smulgând o roțiță. A-i acuza, ar însemna să învinuiești pe un om, născut cu figura pocită.

Știința are posibilitatea să cântărească mașinăria creierului și să vadă ce anume lipsește. Și-atunci, criminalul degenerat capătă circumstanțe atenuante. Aceste circumstanțe sunt pentru noi o mare mângâiere și nu numai o ușurare pentru criminal. Căpătăm mai multă încredere în specia omenească. Nu, omul nu e capabil de un gest bestial. Crima face parte din atributele speciilor înapoiate. Omul criminal a rămas în urmă, pe scara evoluției. Sufletul lui nu s'a putut smulge din lumea instinctelor de fiară.

E o mângâiere pentru noi și un certificat dat superiorității omenești. Uneori, știința nu poate preciza cu siguranță linia de demarcație între criminal și fiară. Metodele moderne nu izbutesc să găsească acel punct de contact între criminal și animal. Omul pare în posesia tuturor facultăților superioare. Totuși... a comis o crimă.

**Columbia
Marconi
Emerson
RCA**

MĂRCI CU RENUME MONDIAL.

Cereți demonstrațiuni în toată țara la revânzătorii autorizați.

Columbia Graphophone Co. Română, S. A.

Excursii de Crăciun

ITALIA cu SICILIA — BUDAPESTA și VENEZIA, COASTA de AZUR, RIVIERA ITALIANĂ în autocar până la GENOVA, NAPOLI cu vaporul la PALERMO, TAORMINA, ROMA, FLORENȚA, TRIESTE, GROTELE dela POSTUMIA cu tren clasa II-a și vagoane de dormit
23 Decembrie — 14 Ianuarie

COASTA DE AZUR cu BUDAPESTA, VENEZIA și GROTELE dela POSTUMIA (Nice Antibes, Juans les Pins, Cannes, Cap Ferat, Villefranche, Beaulieu, Eze, La Turbie, Monte Carlo, Cap Martin, Menton, Vintemille) BORDIGHERA, SAN-REMO, TRIESTE, Grotele dela Postumia. Cu tren clasa II și vagoane de dormit
23 Decembrie — 7 Ianuarie

BERLIN, BRUXELLES, OSTENDE, LONDRA, PARIS, BERLIN, POTSDAM cu tren clasa II-a
21 Decembrie — 8 Ianuarie

VIENA-PRAGA-BUDAPESTA cu tren clasa II și vagoane de dormit
24 Decembrie — 4 Ianuarie

EGIPTUL cu Istanbul, Atena, Beirut, Haifa, Alexandria, CAIRO, Piramidele
20 Decembrie — 9 Ianuarie

HOTELURI și EXCURSII DE PRIM RANG
Cure forfetare de iarnă în stațiunile balneare din Cehoslovacia, plătibile în lei la cursul B. N. R.

Informațiuni, Prospecte și înscrieri la

TURISMUL MONDIAL

Conducerea: M. BARASCH și I. BREBU

Calea Victoriei 60 Tel. 4.85.07

D-nii G. Timică, Iancovescu și Ronea, d-nele Leny Caler și Sandina Stan în două scene din „Problemă de rezolvat”.

„Pădurea spânzuraților”, dramatizarea d-lui A. Mitric după romanul d-lui Liviu Rebreanu constituie un spectacol de mare intensitate, de profundă emotivitate. Drama lui Apostol Bologa, român care trebuie să lupte în armata austro-ungară, trăiește pe scenă în imagini de un coplesitor dramatism. Cel mai bun dintre acte este cel dintâi, realizat cu o perfectă tehnică teatrală, interesând și pasionând prin dialog și situație. Celelalte două acte trăesc prin acțiunea propriu zisă, care dacă de multe ori nu este constituită după cea mai perfectă refetă teatrală, impresionează în schimb prin dramatica înfățișare a suferinței eroului principal. Dealtminteri autorul a avut buna inspirație, de-a utiliza pe scenă fragmente întregi de dialog din roman. Piesa capătă astfel o valoare literară unică, fiind mai mult o transpunere scenică, decât o refacere pentru teatru. D. S. Calboreanu are o creație uluitoare în rolul lui Apostol Bologa. Cele mai neprecupețite elogii trebuie să sublinieze realismul cu care d-sa interpretează marea suferință a eroului român.

O surpriză senzațională, a fost apariția d-rei Eugenia Popovici, un talent scenic despre care se va vorbi mult în viitor.

Emoționant în rolul preotului român, d. S. Baldovin. Remarcabili deasemeni d-nii Brădescu, Pop Marțian, Ulmeni și Dumitriu.

D. Ion Sahighian a reușit să realizeze o atmosferă impresionantă spectacolului.

„Cavalcada” lui Noel Coward pe care am văzut-o și în film, a rețrăit pe scena Naționalului într-un cadru de somptuoasă înscenare. Viața adevărată trăiește în această piesă, cu toate bucuriile și ororile ei. Este viața unei familii care dealungul anilor trece rareori prin momente fericite, trebuind dimpotrivă să se plece în fața celor mai oribile catastrofe.

Săptămâna TEATRALA*

Dramatică scenă a procesului din „Pădurea Spânzuraților”.

Scena balului din „Cavalcada”. (Fotografii „Cosmophot”)

„Cavalcada” este o piesă pacifistă și regalită. Noel Coward a ținut să-și afirme astfel odată mai mult prietenia pentru curtea regală britanică.

În principalul rol feminin (mama care-și pierde amândoi fiii — unul în catastrofa Titanicului iar celălalt în război) d-na Marioara Voiculescu a reușit una din cele mai bune creații din cariera d-sale. D. N. Băltășanu i-a fost un excelent partener, reușind o interpretare pe care n-a mai avut-o dela „Tinerețea unei regine”. D-nele Maria Voluntaru, Lily Popovici și d. V. Lăzărescu se cuvine deasemeni a fi elogiați.

D. Soare Z. Soare ne-a dat din nou una din acele montări de fast care i-au făurit reputația. Inteligent și sugestiv a fost realizată catastrofa Titanicului.

„Problemă de rezolvat” este un spectacol care va cunoaște un mare succes de public, deși nu pune nici o problemă, nu rezolvă nimic și nu cuprinde nici un fond. D-nii Mușetescu și Alexandrescu au transpus această comedie americană, realizând o farsă de succes, de valoarea acelor care-au înregistrat recorduri de serie pe scena Teatrului Vesel. D. Sică Alexandrescu (cărui a îi reproșăm doar inutila lungire a celui de-al doilea act), a avut la dispoziție un ansamblu excelent din care se detașază creația bufă a d-rei Leny Caler și a d-lui G. Timică, după care se țin, încet dar sigur într-un rol de nimic, d. Ion Iancovescu. O frumoasă revelație d-ra Sandina Stan remarcabilă mai ales prin frumoasa d-sale apariție scenică. Agreabil d. V. Ronea. Minunate decorurile pictorului Siegfried. O piesă la care se râde aproape tot timpul. Deci, un succes.

ION GOLEA

MARELE FILM FRANCEZ
DE ATMOSFERĂ RUSEASCĂ

„DAMA de PICĂ”

după Pușkin

cu: Pierre Bianchar
Madeleine Ozeray
Andre Lugnet
Margueritte Moreno
etc.

în regia maestrului

FEDOR OZEP

Este pentru prima dată
când în filmul francez
se redă exact mediul
rusec, așa cum l-a vă-
zut marele poet Pușkin.

Rulează cu mare succes
la cinema „Carlton”.

— A, nu vă fie teamă, sunt un ocaș evadat, care s'a deghizat în paznic!
— Și noi suntem jandarmi, deghizați în ocași!

Bibi: — Mi-ai văzut inelul de logodnă?
Lili: — Nu numai că l-am văzut, dar l-am și recunoscut!

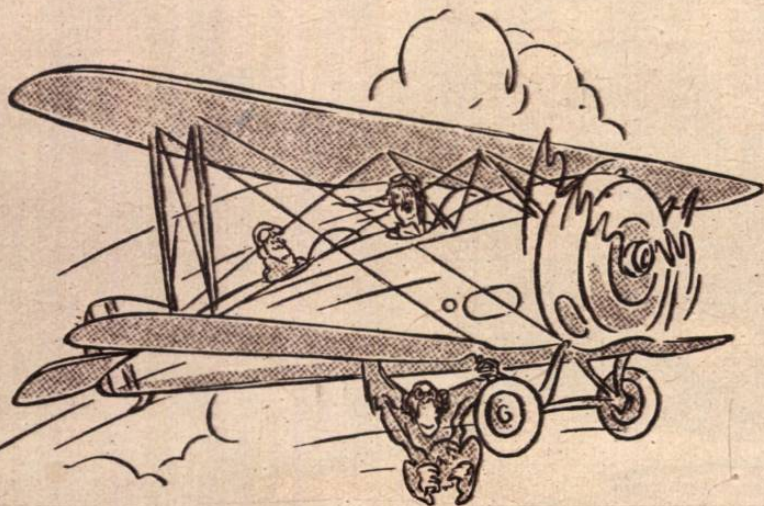
Seara, păsărica își așteaptă nerăbdătoare soțul. Iată-l.
Ea: — Însfârșit iată-te! Dar stai, înainte de intri în cuib, ia să-mi spui de unde vine pana aia galbenă, pe umărul tău!...

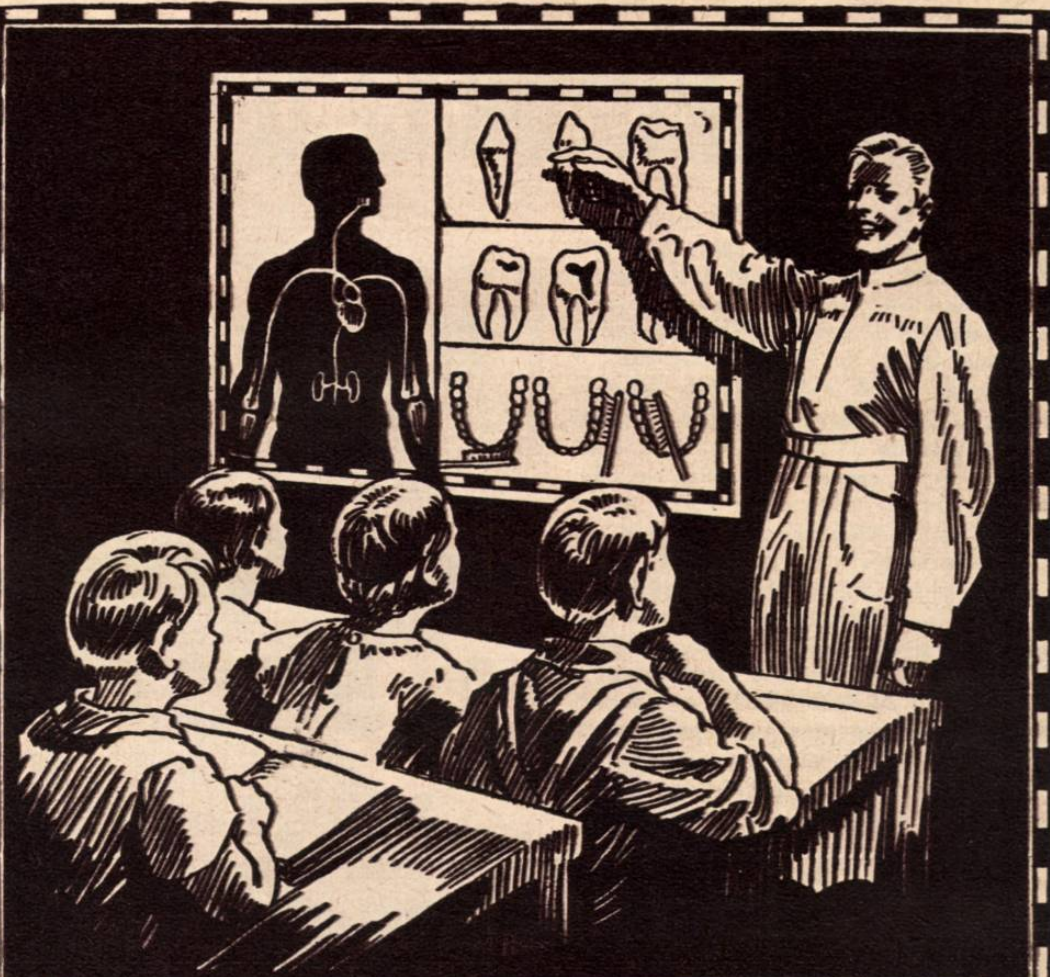
— Cine-i doamna aceasta?
— Soția unui ambasador!
— Ce frumos corp diplomatic!

— Vai mămico, dar și Gheorghe Lazăr le-a spus!
— Așa? Pe viitor să nu te mai prind că te joci cu el!

Clientul întrebă timid pe farmacist:
— Apa asta de păr este într'adevăr bună?
— Fantastic, domnul meu. Acum câteva zile mi-au scăpat vre-o câteva picături pe pieptene, și azi pieptenele a devenit perie!

OBSERVATORUL CĂTRE PILOT: — Bagă de seamă, de data asta am sburat prea aproape de pomi!...

Două evenimente importante în al șaptelea an

Copilul începe școala și aproape în același timp apare și prima măsea, care nu se mai schimbă — a șaptea dela dinții incisivi. Ea este baza întregii denturi și menținerea ei în bună stare este extrem de importantă. Deaceia, prima zi de școală să fie totodată și ultima zi fără perie de dinți. Orice neglijență în îngrijirea dinților are urmări îndoit de rele, fiindcă afectează nu numai restul denturii ci și întregul organism. Părinți, dați sprijinul D-v. organelor școlare în lupta pentru igiena dinților, supravegheați îndeaproape copiii D-v., observați ca îngrijirea dinților să fie făcută cu regularitate și atențiune, dați D-v. înșivă un exemplu bun. Deaceia dimineața, dar mai ales seara,

Pasta de dinți Chlorodont

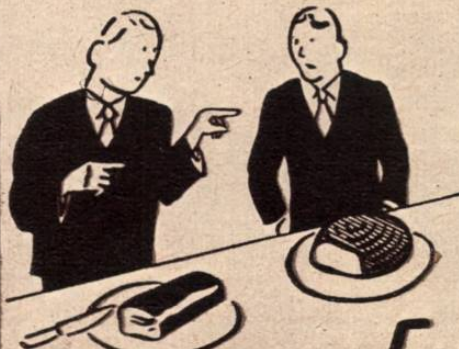
MEDICII PRESCRIU NUMAI **BIRKENWASSER** CONTRA CĂDEREI PĂRULUI

DRA PAULA CULITZA IACINTA este un valoros element al Academiei de artă dramatică și muzică. La dramă urmează clasa d-lui Ion Manolescu și la canto pe aceea a d-lui Romulus Vrăbescu.

COSMETICA MEDICALĂ

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie. Îngrijirea feței (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormonoterapie. Tratament contra căderii părului. Informațiuni gratuite. Bulev. Elisabeta nr. 3 A. Consult. 12-2 — 4-6. Tel. 3.28.35.

Eu slănina și tu pâinea.

În felul acesta nu va avea nici unul adevărata plăcere, căci slănina se mănâncă împreună cu pâinea, cum se bea laptele cu cateaua sau cafeaua cu laptele. Așa se face în lumea întreagă și în toate țările civilizate. Dar firește, la o cafea cu lapte bună, trebuie să i se adauge Veritabil Franck, căci adevăratul amestec de lapte și cafea se obține numai prin Franck.

ANIVERSAREA ARMISTIȚIULUI — O ZI TRISTA

Z IUA de 11 Noembrie, aniversarea armistițiului, a trecut aproape neobservată. Între Shanghai și Madrid, nimeni n'a îndrăznit să sărbătorească, prea sgomotos, această zi istorică. Cuvântul pace, rostit de milioanele de cărtițe omenști, în tranșeele anului 1918, a fost șoptit, după 19 ani, în sfială, pe mormintele atâtor nădejdi. Pentru că în ziua de 11 Noembrie 1918, omenirea întreagă a crezut în realizarea păcii eterne. Departe de zarva diplomaților, noroadele și-au proptit nădejdea de mai bine, pe mormanele de morți, cari au suferit pentru pace. Părea că toată suferința, adunată în timpul măcelului, va șterge orice urmă de ură, iar războiul va fi dat, pentru totdeauna, uitării. În anii de război, aniversarea armistițiului a fost un prilej de aducere aminte a suferinții comune și un prilej pentru noi speranțe de pace. De când însă duhul urii a început să învrăjbească noroadele, armistițiul a devenit o modestă dată istorică. Ingerul păcii nici nu îndrăznește să se ivească în această zi. El se strecoară, pe furiș, în cimitire și se așează, cuminte și sfios, lângă morminte împodobite cu flori. Căci ce să caute în Spania, unde mamele se frâng peste copiii ciuruți de gloanțe, unde soțiile și strigă desnădejdea, lângă trupul ciopârțit al bărbatului? Ce crud sună cuvântul pace, printre ruinele Lerede, sau printre con-

voaiele de Chinezii, cari bat drumurile în căutarea unui adăpost!

Armistițiul, în toilul svonului general de arme, e un anahronism. Popoarele se pregătesc de războiu. La Roma, se semnează pacte, în vederea unui măcel, pe când armistițiul a fost semnalul unui pact general de pace.

11 Noembrie 1937: ziua armistițiului, a căzut, palidă și ofilită, ca o frunză de pe copacul sterp al păcii.

O femeie își plânge disperarea, peste trupul mort al bărbatului ei, în bombardamentul dela Lerida, executat de aviația generalului Franco.

În vederea aniversării armistițiului la Londra: mâini gingașe de femei înfig cruci de lemn, pe câmpia amintirilor.

Coroana Ducelui de Windsor, pe câmpul amintirilor dela Londra.

Un soldat chinez în dosul unei baricade, construită din coșuri și crengi.

Hotto, ambasadorul Japoniei la Roma, semnează pactul anti-comunist. În picioare, la stânga, d. Ribbentrop, delegatul Germaniei. Alături de el, contele Ciano, delegatul Italiei.

REALITATEA

ILUSTRATA

ANUL XI No. 566

24 NOEMBRIE 1937

10 LEI

**MĂRIA SA MARELE VOEVOĐ MIHAI
VIZITĂ LA LICEUL DE FETE REGINA MAR**

**În noul guvern Tătărescu, dl. Richard Franasovici
trece de la Comunicatii la Interne. Ministerul comu-
ncațiilor a fost încredințat d-lui I. Inculeț. În fotografia
dl. Franasovici dă în primire dlui Inculeț, Ministerul de
comunicații.**

Nimic nou pe frontul spaniol!
În Spania a intervenit un moment de acalmie. Se de-
mai mult lupte de manifeste. (Vezi articolul din corp
revistei).

Deschiderea parlamentului în țara tradiției

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IASI

26 JAN. 1938

DOUĂ REGINE SE SĂRUTĂ ÎN ZIUA ARMISTIȚIULUI

Regina-mamă Mary și regina Elisabeta a Angliei au urmărit dintr'un balcon aniversarea armistițiului, la Cenotaph-ul din Londra.

În fotografia noastră, după serbare, regina Mary se desparte de regina Elisabeta. La stânga, în fund, Ducesă de Kent.

Pregătiți-vă pentru BALUL revistei „REALITATEA ILUSTRATĂ” O SEARĂ DE STRĂLUCIRE FEERICĂ

D-I S. Nicolaescu,
mecanic pe locomotiva No. 230.243, e
de mulți ani în slujba Căilor Ferate
Românești.

— „Credeți Dv. că-i ușor — ne spune
D-sa — să stai ore întregi pe mașină,
când la dogoarea focului, când scoțând
capul afară, urmărind liniile drumului
de fier? Cu munca noastră, noi nu a-
vem numai răspunderea sănătății no-
stre, dar și răspunderea vieții atâtor că-
lători. Avem deci datoria să fim perma-
nent sănătoși. Nici chiar un guturai nu-i
îngăduit să-l avem. De aceea Aspirin-
Bayer e prietenul nostru nedespărțit,
tovarășul nostru de drum. Nu pornesc
nici odată la drum fără Aspirin Bayer
în buzunar. Știu că numai astfel mă fe-
resc de răceală, sau dacă am prins o
răceală, că prin „Aspirin-Bayer” mă le-
cuiesc imediat”.

S. Nicolaescu
Mec. C.F.R. Locom.
N. 230.243.

Pitești - Str. Frații Golești, 105

La primul semn
de răceală **ASPIRIN**
Observați CRUCEA BAYER

MARELE VOEVOD MIHAI VIZITEAZĂ LICEELE DIN CAPITALĂ

Săptămâna trecută, Ma-
rele Voevod Mihai a vi-
zitat mai multe licee din
Capitală. Fotografia noas-
tră îl înfățișează pe Ma-
rele Voevod la liceul de
băieți „Mihai Viteazul”

La Parlament

Cei doi președinți ai Cor-
purilor Legiuitoare, d-nii
N. Săveanu și Al. Lape-
datu — pe care-i vedem
în fotografia noastră —
au anunțat, la începutul
săptămânii trecute, atunci
când guvernul nu fusese
încă constituit, vacanța
parlamentară.

Monumentul Regelui Alexandru

În fața regimentului 2 vânători
de gardă nr. 9, la monumentul
Regelui Alexandru, noul ministru
al Jugoslaviei la București, dl.
Ducici, a depus o coroană. Foto-
grafia noastră a fost luată cu
prilejul acestei solemnități.

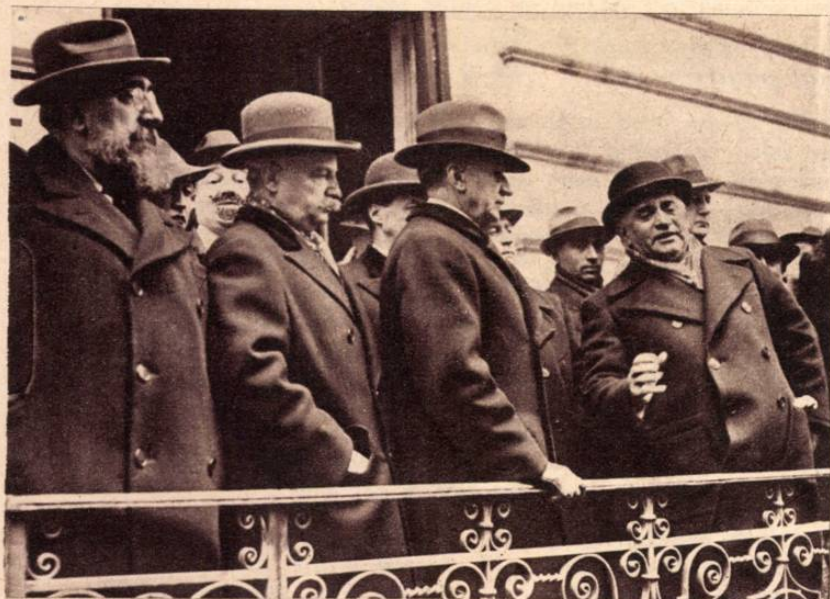
D. Richard Franasovici la Ministerul de Interne

Publicăm aci o interesantă ima-
gine luată la instalarea d-lui
Richard Franasovici ca ministru
de interne. În mijlocul fotografiei,
noul ministru de interne. În stânga
d-sale, dl. subsecretar de stat
general Gabriel Marinescu și dl.
subsecretar de stat, Bărcă.

D I N Ț A R A

D. IULIU MANIU IN CAPITALĂ

Duminică a sosit în capitală leaderul național-țărănist, d. Iuliu Maniu, căruia i s'a făcut o primire entuziastă de către populație. Din balconul clubului partidului național-țărănesc, d. Iuliu Maniu a vorbit mulțimii. I-a răspuns d. dr. Nicolae Lupu, pe care-l vedem vorbind, în fotografia noastră.

Bucureștiul a fost vizitat săptămâna trecută, de primarul orașului Breslau. Fotografia noastră îl înfățișează pe distinsul oaspe, la primăria centrală, primind explicații dela d. Al. G. Donescu.

PRIMARUL DIN BRESLAU IN CAPITALĂ

IMPROPRIETĂRIEA DECORAȚILOR CU BĂRBĂȚIE ȘI CREDINȚĂ

Săptămâna trecută a avut loc, în comuna Pantelimon, solemnitatea impropietării decorațiilor cu bărbăție și credință. Fotografia noastră înfățișează pe d. Nițoiu, președintele asociației „Gloriile Neamului”, vorbind.

A face o surpriză plăcută

este dorința fiecăruia. O Apă de Colonia Richard Hudnut, înviorătoare, în cofretul ei elegant, va fi tocmai ceea ce căutați.

Parfumată cu Gemey, Le Début Vert, Le Début Noir, Richesse, a devenit preferința lumii moderne.

Apa de Colonia Hudnut este deci un cadou potrivit și frumos, dovedind bunul gust al aceluia, care o întrebuințează zilnic.

HUDNUT

APA DE COLONIA

parfumată cu :

GEMEY
LE DÉBUT VERT
LE DÉBUT NOIR
RICHESSSE

Contra:

Durerilor Reumatice

Contra

Gripei, Răcelei, Neuralgiilor

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Tablete

PRODUS ELVETIAN

NU CUMPĂRAȚI OCHELARI FĂRĂ AVIZUL MEDICULUI!

Nu periclitați cel mai prețios dar al naturii — lumina ochilor — purtând ochelari nepotriviti, cumpărați la întâmplare. La

FOTOPTIC B-DUL ELISABETA 3A

Un specialist stă la dispoziția Dv. și nu aveți nicio obligație de cumpărare. Prețuri obișnuite. Mărci cunoscute de ochelari (ZEISS, BUSCH, etc.)

Controlul vederii vi se face în mod GRATUIT.

MEDICII PRESCRIU NUMAI **BIRKENWASSER** CONTRA CĂDEREI PĂRULUI

SFÂRȘIT DE ACTIVITATE

TOAMNA, care aduce tristețea zilelor cenușii și înlăcrimate de ploie dese, cu mirosul jilav de cimitir, pe aleile grădinilor pătate de frunzul mort și melancolia naturii ce expiră în suspine exalate în ritm discret de ofiță, înseamnă totuși, la oraș, anotimpul de început de activitate, în toate domeniile. Odată cu redeschiderea școlilor, care e semnul deșteptării și în izbitor contrast cu natura ce se sfârșește, o viață nouă începe a pulsa, în ritm grăbit și plin de însuflețire. Agitația de toate zilele, cu munca și necazurile obișnuite, în forfoteala umană, ascunde și transformă melancolia decrepitudine a peisajului.

La țară însă, viața omului se scurge în matca făurită de vârstele naturii. Când arborele descotoros de frunze încetează să-și mai plimbe sângele, din inima rădăcinii prin vinele lemnoase, țărâna pune — și el — bine, unelte, în podul casei; când pământul jumit de roade se spală, gâlgâind în ape, gospodăriile țărănești se închid și se liniștesc, cum se închide casa melcului, în așteptarea iernii.

Toamna, la țară, înseamnă sfârșit de activitate, încheierea muncii, socotitul rodului, sub linia groasă însăilată de nori, după șase luni de muncă. Toamna se numără bobocii! Și porumbii...

După ce oamenii și-au cules petecul, trec la strânsură, pe locul luat în dijmuală. Se fac grămezi și se împart. Și-apoi se ia din cinci, — trei, din patru, — două, din două, — una, după cum a fost anul de bun, omul de vrednic, pământul de darnic, în așezarea lui. Pe dealurile răpoase, cu scaeți de smuls și buruieni de plivit, din cinci grămezi ia omul trei — că s'a deșelat muncind — și boerul, două. Pe arătura mai acătării, se împarte rodul jumătate.

Dijmuiala făcută, fiecare se bucură de partec lui.

Drumurile desfundate poartă care pline, cu vitele gemând în cleiul tinei, către case.

Și poate da Dumnezeu ploaie în revărsări ca de puhoie, iar vântul poate să sufle, țiind ca buhnițele, lumea e tot veselă. Căci fiecare s'a ales cu ceva. Cât de cât, dar n'a întors carul deșert în bățatură. Și-apoi vorba aceea: „dacă stai cu burta plină — și pe ploaie-ți senină”.

Deaceia încep oamenii a se gândi și la datoriințele obrazului.

E epoca în care finii vin să pupe mâna la nănași.

Drum la țară.

Femeile se dau la focul vetrii și încep a coace pâine și mălăiaș crestă în flori și cruci, iar bărbații curăță glodul de pe vite și cojesc de urme negre, roțile carului, fluerând o doină, ori lungind un cântec moale:

*Foaie verde, foaie lată
Ieși Ileano până'n poartă*

*Din pat cald, măi, desbrăcată
Să-ți sărut ochii odată...*

Și în ziua sorocită, aleasă între toate cea mai luminoasă, cu boulenii proaspăt pieptănați și cu salcie la coarne și ștergar la jug, finii pleacă la nași, cu toate bunătățile; nouă pâini de casă, mari, nouă oare (păsări), un kilogram de zahăr și o oală cu sare albă ca hârtia și mărunță ca făina de cozonaci.

Nașul parcă știe, parcă a tot stat cocoțat în furca ulucilor, să vadă pe drum: vin finii?... Căci țuca-i stă pe masă, iară vinul dedesubt. Și drept e... Cam păzise zarea... C'asa e nașul: ce așteaptă el acum, înaintea postului de Crăciun?... Să mai ia și dela fin, că de dat, a dat mereu și-o da: la nuntă, la botez, la retez...

În ograda primitoare, finii descarcă darurile.

— *Să trăiești fine, da'te osteniși cam mult...*

— *Sănătate să fie nașule, că de rest nu e de vorbă!*

— *C'asa e mă... Da' până am da din fâlci să gustăm din țuca o țară...*

Se bea. Apoi se mănâncă și se bea. Așa zice și cântecul:

*Și-apoi bea, Mărine bea
Mai mănâncă și iar bea
Du la gură cea ulcea*

*Cască gâtul și iar bea
Desfă nodul la curea
Și iar bea, Mărine, bea.*

Se iau de umeri ori de mijloc și încep a juca. Tropăesc cu toată talpa și iute și îndesat, legănat și mai săltat.

Într'un târziu, când li s'au muiat picioarele, când băutura și mâncarea i-a îngreunat, ca pe niște saci îndesați, își amintește — poate — careva de politică.

— *Mă fine, s'aude mă, că pleacă guvernul...*

— *Așa-i nașule...*

— *Imi spuse poștașul mai acum, că vine alt guvern...*

— *O fi... Vorba e votăm?*

— *Mai stai de taină?... Votăm, mă, că ne ia mama dracului... Nu-i pe glumă...*

— *Da' cu cine, nene? — întrebă o femeie.*

— *Asta nu se știe, gagă... Da' noi mergem pe sigur cu liberalii...*

Și plin de entuziasm, în focul „beuturii”:

— *Trăiască Mihalache al nostru!*

LORY PANAITESCU-ZĂTRENI

➔ Târg de toamnă într'un centru populat din Muntenia.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura coștădiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfectant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuințat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până'n adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuințând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți

vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfă-

țișarea tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei

frumuseți sănătoase. Loțiunea de față Scherk curăță

profund pielea, dând un obraz neted, delicat și

îmbujorat • Flacoane a lei 62, 103, 164, 300, 475.

O carte vă informează

SCHERK
PARIS - BERLIN

Două scene de ansamblu executate de renumitul balet polonez, condus de maestrul Felix Parnell.

Renumitul balet polonez, FELIX PARNELL, la București

Celebra trupă de balet și mimodramă, Felix Parnell, care a obținut premiul întâi de dans la olimpiada din 1936, va sosi în București, la începutul lunii Decembrie.

Trupa e compusă din 20 de dansatori și soliști și se află actualmente într'al treilea turneu prin orașele importante din Occident.

La București, baletul Parnell va da un mare spectacol de gală la Opera Română, în ziua de 2 Decembrie a. c., precum și câte o reprezentație și două matineuri în zilele de Vineri 3, Sâmbătă 4 și Duminică 5 Decembrie crt. în sala Teatrului „Savoy” din Calea Victoriei.

Menționăm din bogatul program pe care-l vom vedea la București „Seara Fecioarelor”; „Căluțul din Zwicyniec”; „Dragoste de fărâ”; „Muncă și desfrâu”; „Soldații”; „A murit Matei”; „O sută de ani de vals”; „Dansul muntenilor din Carpați”; „Măștile”; „Dansul babei”; „Sărbătoarea recoltei”. Biletele se găsesc la agenția „Astra” Pasagiul Victoriei (fost Imobiliara), calea Victoriei, tel. 4-76-39.

Scenă de balet din cântecul popular „A murit Matei”.

Grotescă executată de prima balerină a trupei, Zizi Halama.

Nervoșii mor curând!

Ați observat la dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate istoviri a nervilor?

Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștit, bătăi de inimă, amețală, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrilor, sprieturi, prea mare irascibilitate provocată de contradicții, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, năduri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci

nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire.

Nu lăsați ca această stare să dăinuiească, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiureli sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă

explic gratis și fără cheltuieli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs.

Această metodă provoacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuintarea ei. Aceasta este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

Postsammelstelle: ERNST PASTERNAK
Berlin S.O

Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

*Secretul
FRUMUSEȚII!*

CREMA
COTY
împreună cu
PUDRA
COTY

CREMA de zi, . . . tubul mare Lei 72
de noapte, tubul mare Lei 72

PUDRA cutia mare Lei 120
cutia 1/2 Lei 70

PRODUSE ORIGINALE COTY-PARIS

Iluminați zâmbetul Dv. cu KOLYNOS!

Redați dinților îngălbeniți și decolorați ALBEAȚA LOR NATURALĂ

Crema de dinți antiseptică care sporește atracția Dv.

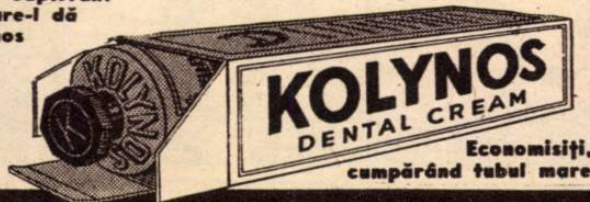
Să nu vă mai desavantajați dinții îngălbeniți și decolorați în relațiile Dv. mondene și nici în succesul Dv. în afaceri. Faceți ceea ce fac milioane de concetățeni ai Dv.: întrebuințați pentru dinții Dv. Kolynos, Crema Dentară Antiseptică pe care o apreciază dentiștii. Pentru albeața și luciul pe care îl dă dinților și senza-

ția de prospețime care o lasă în gură, Kolynos este celebră în întreaga lume.

Kolynos este economic. Nu trebuie decât jumătate din cantitatea unei creme de dinți ordinare: Un centimetru pe o perie uscată e suficient.

Incercați Kolynos și veți constata efectul asupra dinților Dv.

Și Dv. puteți avea zâmbetul captivant pe care-l dă Kolynos

JAWOL

Toate ziarele au scris: Bântuie gripa! Știrea a alarmat lumea, deoarece această maladie poate da loc la complicații din cele mai grave. Și totuși oameni prevăzători n'au de ce să se teamă. Dacă au întrebuințat la timp tabletele JAWOL, gripa este distrusă. Întrebuințarea tabletelor JAWOL este singurul mijloc de a combate gripa.

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Noembrie. — 160 pagini 25 lei.

R. I. No. 566

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

Garnitura lui Cremene

CAMERA de acuzare din București a confirmat ordonanța definitivă într'un proces amuzant și caracteristic pentru vremurile noastre. O garnitură întreagă de funcționari ai primăriei, din comuna Plosca, județul Teleorman, a defraudat averea obștei. Primarul, care îndeplinea și atribuția de casier

comunal, a răsuțit din fondurile comunei suma de lei 315.000, ciupind, în proporție mai mică, și Eforia pășunelor. Notarul a șterpelit numai 12.000 lei. Casierul titular și-a trecut în propria-i casă 37.000 lei, secretarul, mai modest, și-a însușit 2000 lei, iar un pârlit de ușier a băgat în buzunar trei sutari. Așadar, fiecare, ținând seamă de gradul său, în ierarhia biete comune, și-a luat partea lui.

Cronica nu ne spune cât timp a funcționat „garnitura” lui Cremene, din comuna Plosca și nici pedeapsa luată de fiecare. Dar sumele defraudate sunt cât se poate de concludente. Ce distanță pe scara ierarhică este între primar și secretar, de pildă! Că între secretar și ușier distanța e ca dela 2000 lei la trei sutari, mai înțelegem.

E o diferență de 7 grade. Dar ca între primar, transformat cu intenție în casier, și secretar să fie un abis ca între 315.000 și 2000 e cam exagerat. Nu știam că la țară diferențierile sociale sunt atât de profunde. Parcă am trăi în plin ev-mediu. Primarul, ca un feudal autentic, și-a făcut partea leului, lăsând cu mult în urmă „pe-al doamnei vaci fiu”, Chiriță Vasilică, ușierul cu trei sutari. În schimb, justiția a nivelat contradicțiile sociale, create de domnul primar al comunei Plosca. Garnitura lui Cremene, deraiată la tribunal, e un semn al vremurilor. Plosca cu alcoolul fraudelor, din care s'au adăpat vâtafii, după grade, ne arată în ce sens s'ar putea stabili ierarhia, dorită de apologeții noului ev-mediu.

Lemnele noastre

IN mahalaua bucureșteană, problema lemnului de foc are un alt aspect decât cel prezentat de gazete. Degeaba ni se spune că depozitele nu se pot aproviziona din lipsa de vagoane. Chiar direcția generală C. F. R. făcând, printr'un comunicat, numărătoarea vagoanelor culemene de foc sosite zilnic în Capitală, ne face să înțelegem că alarma are alt substrat. Cele câteva depozite din cartierul nostru sunt pline. Ca în toți anii. Ne aprovizionăm, aici, cu sacul, cu kilogramul, cu brațul și nici un depozitar nu ne-a refuzat un sac plin cu lemne, când i-am dat prețul cerut. De aceea, nu înțelegem de ce se face atâta zarvă, în jurul unei probleme inexistente. Lemne există berechet. Vagoane sosesc câte 250 pe zi.

Și, cum spune comunicatul direcției C. F. R. — „pe zi ce trece numărul vagoanelor ce sosesc crește, depășind cu mult aceste cifre”.

După părerea noastră, vina este a temperaturii. Pe măsură ce buletinele meteorologice anunță scăderea temperaturii, prețul lemnului se urcă. Autoritățile au intervenit, stabilind un preț maximal. Și cu cât distanța între temperatură și preț e mai mare, cu atât crește alarma. Pe toate drumurile de fier aleargă vagoane, încărcate cu lemne, gonite, parcă, de suflarea cruntă a crivăului prin păduri. La fiecare grad în scădere, câteva sute de vagoane. De când, însă, există prețul maximal, vagoanele ajunse în gară, dispar nu știu unde. Să se încerce anularea acestor prețuri și vom vedea, într'o bună zi, Capitala acoperită cu clădării. Va dispărea alarma cu vagoanele. Să presupunem o măsură absurdă. Autoritățile dublează prețul lemnului. Să vedeți, atunci, cum la fiecare colț de stradă se va instala un depozit, cu cel puțin o sută de vagoane lemne. Așa cum e în cartierul nostru, unde oamenii tac și plătesc. Tac și plătesc pentru că, deocamdată, un sac ajunge pentru o săptămână. Când vor veni gerurile vor tăcea și îngheța.

Prin urmare, direcția C. F. R. n'are de ce să se alarmeze și să dea comunicate. În preajma iernii se dau lupte între cerere și ofertă. Iar intervenția autorităților ar trebui să fie prea energică, pentru că în mahalaua noastră, oamenii să poată sta la căldură.

Viață de câine

TITTA Ruffo a împlinit 60 de ani. Pentru un bariton, vârsta aceasta e destul de înaintată. Baritonii, ca și amanții, se consumă repede. Numai bașii, ca toți bărbații însurați, mai pot trece de această limită. Șa-l i a p i n își poartă anii peste scenele

lumii, deși are un glas de bunic. Titta Ruffo și-a încheiat socotelile și a scris o carte cu memorii.

Câtă energie trebuie să-și irosească un geniu, în vremurile noastre de anarhie, ca să se poată realiza. Și cât trebuie să alerge după un capriciu al întâmplării, care să-l scoată din beznă anonimatului.

Oreste Titta, fierar, avea un câine cu numele de Ruffo. Într'o zi câinele muri. Jale mare în casa fierarului; din fericire, nevasta dădu naștere unui fecior și bunul fierar se consolă, dând moștenitorului său numele câinelui adorat. Astfel apărură pe lume Titta Ruffo.

Până la vârsta de 15 ani, copilul cu numele câinelui, nu știa să citească, nici să scrie. La vârsta de 18 ani, citi prima carte: Conte de Monte Cristo. Iar la 20 ani asista, pentru prima dată, la o reprezentație de teatru. Se cânta la operă *Cavalleria Rusticana*.

În aceeași seară, Ruffo — după numele câinelui decedat — cântă serenada Lolei. Vecinii, adunați pe la ferestre, îl aplaudă și părinții se hotărîră să-l facă fierar. Ruffo fugi la Milano și vine la conservator. La prima examinare, directorul îi spune să renunțe, pentru că „e nedotat pentru muzică”.

Atât ne interesează din capitolul vieții copilului, cu numele de câine. El și-a scris, astăzi, memoriile, pe un ton tihnit, cu zâmbet iertător, între cuvinte. Povestea lui Titta Ruffo e o carte plină de învățăminte, de senzație și mai ales de satiră socială. Iți pui întrebarea asupra rostului părinților, în viața copilului. Și ți se pare că viața e făcută numai din obstacole, pe cari omul trebuie să le învingă, ca să ajungă în fața ultimului și inevitabilului obstacol.

Filosofia Saxonilor.

CĂLĂTORIA lordului Halifax are o presă foarte proastă. Italienii privesc, cu multă suspiciune, această vizită a lordului. Francezii se consolează, că lordul nu va putea strica prietenia anglo-franceză. Presa germană nu este nici ea prea entuziasată, deși ar trebui să fie mulțumită, că Albionul vine cu plecaciune la Berlin. Toate axele, Roma-Berlin, Paris-Londra și câte mai sunt, au început să scârție. Nu cumva vizita lordului Halifax vrea să pună bețe în roțile lor?

Se pare că toate bănuielele sunt neîntemeiate. După ultima ver-

sione, vizita lordului va avea un caracter pur teoretic. „Problemele vor fi examinate sub aspectul lor filosofic” — anunță presa. Lordul Halifax și d. Von Neurath, plătisiți de atâta diplomatie, vor încinge o discuție filosofică. Pentru atâta lucru nu era necesară deplasarea unui lord. Era suficient să se întâlnească doi specialiști în filosofie, cari puteau mai bine să încurce ițele.

Lordul Halifax va pune câteva întrebări, chiar dacă nu ar fi să primească răspunsuri precise. D. von Neurath, ministrul de externe al Germaniei, nu va intra în discuția detaliată a niciunei probleme. Va fi o discuție pur filosofică. Astfel, filosofia va ieși, încăodată, compromisă. Se va confirma, din nou, că a face filosofie înseamnă să tai la taclale, să bei cafea turcească și să fumezi multe țigări. Adică mult fum.

Deocamdată, generalul Ludendorff, vechiu dușman al Albionului, s'a amestecat în această discuție filosofică. Englezii sunt, după el, mai semiți decât evreii. Saxonii sunt descendenții direcți ai lui Isac. Dovada clară ca șocolata, cum spune rusul. În bună nemțească, fiii lui Isac au primit numele de Isac-sohn. Lepădați prima literă dela Isacsohn și obțineți Sac-sohn, din care descind Saxonii. În concluzie, generalul pretinde să nu se stea de vorbă cu lordul Halifax, nici măcar filosoficește, fiindcă descinde din Saxoni, Sac-sohn, ceea ce face Isac-sohn, fiul lui Isac.

Se spune că discuția filosofică între lordul Halifax și d. von Neurath va avea drept obiect originea Isacsohn-ilor Angliei.

I. MOLDOVEANU

Jucătorul Humis, pentru care federația română de football (F.R.F.A.), a dus o luptă homerică — nici nu putea să fie altfel, când e vorba de un cetățean al Eladei — a sosit, înfărșit, în țară. El a jucat săptămâna trecută, pentru prima dată, în matchul Venus-Dragoș-Vodă.

Omul cu plămânul de oțel, în călătorie

Fred Snite jr., tânărul în vârstă de 27 de ani, care, după paralizia infantilă de care a suferit, trăiește de luni de zile într'un cilindru uriaș de oțel, în care pompe și mecanisme respiră pentru el, în mod automat, a plecat, de curând, însoțit de un personal numeros și de un material imens, din Chicago în California, spre a petrece iarna acolo, la moșia tatălui său. Pentru transport a fost nevoie de un vagon special de marfă, în care să se așeze plămânul de oțel, precum și de un alt vagon, în care erau celelalte aparate.

EVADAȚI DIN INSULA DRACULUI

Patru francezi, servindu-se de o barcă primitivă, cu o pânză, făcută de ei, au isbutit să evadeze din colonia de osândiți, depe Insula Dracului. Ei au isbutit să ajungă până'n portul St. Juan (Porto-Rico), unde doi dintre evadați au coborât. Ei au fost imediat arestați și deportați. Ceilalți cari rămăseseră în barcă, au întins pânza și au fugit, spre Haiti, după ce câțiva particulari i-au aprovizionat cu alimente. În mijlocul mării ei nu puteau fi arestați.

În fotografie, cei doi evadați francezi, Francis F. Reau și Raymond Vaud, îndepărtându-se de portul San Juan.

Catifelat ca o persică — e și tenul dvoastră?

Un ten fin e atât de delicat! Frumusețea sa poate suferi mult din cauza unui săpun de proastă calitate... Baza elementară a oricărei îngrijiri a tenului trebuie să fie un săpun de calitate: Elida Lilas Grand Luxe. Spuma sa fină desprinde din porii epidermei orice murdărie ce ar periclita tenul; îngrijește pielea conservându-i finețea și frăgezimea.

ȘI NU UITAȚI:
Pentru protecția și înfrumusețarea tenului în timpul zilei:
Elida Ideal Creme

Pentru curățirea și alimentarea pielii în timpul nopții:
Elida Cold Cream cu Cămin

ELIDA
Lilas Grand Luxe

U NA dintre cele mai discutate numiri din actualul cabinet englez, este aceea a d-lui Leslie Hore Belisha la ministerul de Războiu. Postul pe care fostul ministru al Comunicațiilor îl ocupă acum, este unul dintre acelea care incumbă cele mai mari răspunderi: lui îi revine azi conducerea întregii politici de reînarmare a Mării Britanii. Predecesorul său Mr. Duff-Cooper, a fost demis, cu toate că a încercat, cu febrilitate, atâtea soluții, sau tocmai pentru asta. Adevărul e însă că experiențele sale n'au fost încununate de succes. Nici campania sa pentru recrutare și nici celelalte reforme n'au avut parte de o primire entuziastă. El este astăzi *First Lord of the Admiralty*, un alt post de răspundere, dar numai într-o ramură a activității de reînarmare. Sir Thomas Inskip conduce Ministerul Apărării, de care depind atât ministerul de războiu, cât și primul Lord al Amiralității, dar în realitate, adevărata răspundere, întreaga muncă, pe care o implică realizarea măsurilor necesare, cad pe umerii ministrului de Războiu. Toate aceste considerente l-au determinat pe Mr. Neville Chamberlain, primul ministru și părintele financiar al reînarmărilor britanice, să dea postul unui om nou.

Leslie Hore Belisha, fostul ministru al comunicațiilor și, în treacăt fie zis, evreu, este unul dintre cei mai populari, mai criticați, mai iubiți, mai urâți și mai caricaturizați bărbați, din viața publică a Mării Britanii. În timpul cât a activat la Ministerul Comunicațiilor, pe care l-a condus cu dictatorială severitate, dânsul a realizat un considerabil progres, în ce privește siguranța drumurilor, cu toate că a trebuit să-și concentreze atenția, rând pe rând, asupra automobilistilor, motocicliștilor și bicicliștilor, obținând dela ei, mai cu binele mai cu răul, să circule mai mult sau mai puțin, cum se cuvine. A dat dovadă de multă diplomatie, asmuțind o categorie de călători împotriva alteia, pentruca în cele din urmă să le îmbine, într'un grup armonios. Una dintre preocupările sale de căpetenie era protejarea vieții infantile. El ordonă închiderea unor anumite străzi pentru circulația vehiculelor, pentruca copiii să se poată juca în voie. Oricâteori s'a întâmplat, în ultimii doi ani,

LESLIE HORE BELISHA MINISTRUL DE RAZBOI AL MAREI BRITANII

Nu este omul care să vorbească în neștire, nici un visător și nici un birocrat. Când a izbucnit războiul el era student la Oxford și ar fi putut foarte bine să rămână acolo. Se înrolă însă, ca voluntar, ridicându-se, grație bravurei și calităților sale de conducător, la gradul de maior. După războiu el se întoarce la Oxford, unde devine, în scurt timp, primul „*President of the Oxford Union*“. A studiat apoi la Heidelberg și la Sorbona, astfel că astăzi vorbește perfect franceza și germana. Când a fost numit Ministru al Comunicațiilor, el s'a pus să învețe a umbla pe bicicletă, să conducă o mașină și să piloteze un aeroplan, pentruca nimeni să nu-i poată reproșa că legifera într'un domeniu ce-i era necunoscut.

E un multilateral și se simte în dânsul o mare energie. Are o extraordinară putere de concentrare, dar adesea se întrerupe din lucru, spre a discuta ceva cu totul diferit de ceea ce-l preocupă și reia apoi firul activității sale, de unde-l lăsase. E amabil și totodată cam brutal. Are o imaginație dinamică, pe care o ține însă strâns în chingile realității. În total, Leslie Hore Belisha e un element bizar în viața publică a Mării Britanii.

E greu de spus de pe acum ce va face Leslie Hore Belisha din greaua misiune ce-i stă înaintea și din care predecesorul său a ieșit învins. Un lucru e însă sigur: omul acesta nu va cădea, din lipsă de idei sau lipsă de energie. Când vrea un lucru, îl obține, chiar de ar fi să se spulbere, în efortul de-a ajunge acolo unde dorește.

Nu e posibil un mai mare contrast de temperante, decât acela care există între dânsul și Chamberlain. Dar Chamberlain îl simpatizează, îl prețuiește, are încredere în el și Chamberlain nu este omul care să se lase sedus de bluff.

El trebuie să știe de ce l-a ales pe Leslie Hore Belisha, într'un post atât de dificil și plin de răspunderi.

Ministrul de războiu, al Angliei, Mister Leslie Hore Belisha este salutat cu entuziasm de trupele britanice care pleacă cu vaporul „Dunera“ din portul Southampton, spre Extremul Orient.

Domnul Leslie Hore Belisha, în calitate de ministru al comunicațiilor, a învățat să umble pe bicicletă și pe motocicletă, să conducă automobilul și avionul, pentruca astfel să poată lua măsuri de reglementare a circulației în cunoștință de cauză. Fotografia noastră îl înfățișază pe fostul ministru al comunicațiilor deschizând o expoziție de biciclete.

ca un copil să fie călcat, Hore Belisha a întreprins imediat, personal, o investigație asupra tragediei, aplicând noi măsuri, menite să împiedice, pe viitor, repetarea accidentului. În asemenea cazuri, el a fost fără milă cu persoanele vinovate, recomandând maximum de pedeapsă.

Era neobosit în activitatea sa. Dela opt dimineața și până seara târziu, — uneori își părăsea biroul chiar după miezul nopții — el lucra vecinic la problema sa, care nu avea decât o singură țintă: securitatea circulației. Era o spaimă pentru subalternii săi, pe cari-i chema la o oră oricât de înaintată, să-i dea raportul, atunci când se întâmpla vreun accident grav.

Acest exces de zel nu-l împiedică totuși să fie un om de lume. Nu pierde niciodată o premieră și-i merge numele că poartă cele mai exotice cămăși din Imperiu. Place mult femeilor.

Una dintre cele mai bine cunoscute fraze ale sale — căci discursurile lui sunt disecate, pentru citate — este următoarea, „*Bărbatul politic are, în primul rând, nevoie de o soție bună*“. Cu toate acestea, el continuă să rămână celibatar.

Din alte fraze ce i se pun pe seamă, reiese că popularul Leslie este plin de arzătoare ambiții. El nu cere dela viață altceva decât posibilitatea de a-și croi o strălucită carieră politică. Acum doi ani, când a fost numit ministru al Comunicațiilor, a declarat următoarele: „*Asta nu-i încă nimic. Vreau să ajung și voi ajunge prim ministru — un al doilea Disraeli*“, la care toți acei cari-l înconjurau au răs și... Leslie a răs cu ei.

Dar acum, că organizatorul comunicațiilor britanice a făcut un salt atât de uriaș înainte, luând în primire Ministerul de războiu, este poate timpul să ne oprim și să reflectăm puțin, mai înainte de a-i lua în răs ambițiile.

IN CHINA NU E RĂZBOIU

PACEA MAI TARE CA RĂZBOIUL

În vălmășeala evenimentelor, cititorul uită o serie de fapte, cari desvăluie aspectele ciudate ale războiului chino-japonez. De fapt, toată lumea greșeste când vorbește de războiu între aceste două popoare. Ambasadorul Chinei se află, încă, la Tokio. Din când în când, el își face datoria diplomatică să înainteze câte un protest guvernului japonez. Iar generalul Ciang-Kai-Sek, comandantul armatelor chineze se află la Shanghai, chiar după ocuparea acestui oraș de către trupele japoneze. E adevărat că generalul se află în concesiunea franceză, dar el conduce oștile sale, din spatele inamicului.

Așadar, stare de războiu nu există, deși măcelul e general, orașele sunt bombardate, un milion de Chinezi se află, astăzi, fără adăpost și lupta continuă cu cea mai cruntă îndărărire.

China a avut, în cursul mileniilor existenței sale, același destin. A dus războaiele în stare de pace. De la năvălirea mongolilor până la ofensiva japoneză, China a luptat cu armele păcii. Și s'a dovedit că aceste arme sunt mai periculoase. Popoarele războinice venite să înghită milioane de kilometri și locuitori ai Chinei s'au contopit în masa chineză. Ogorul a îmbrățișat pe războinic și l-a desarmat. Fără excepție.

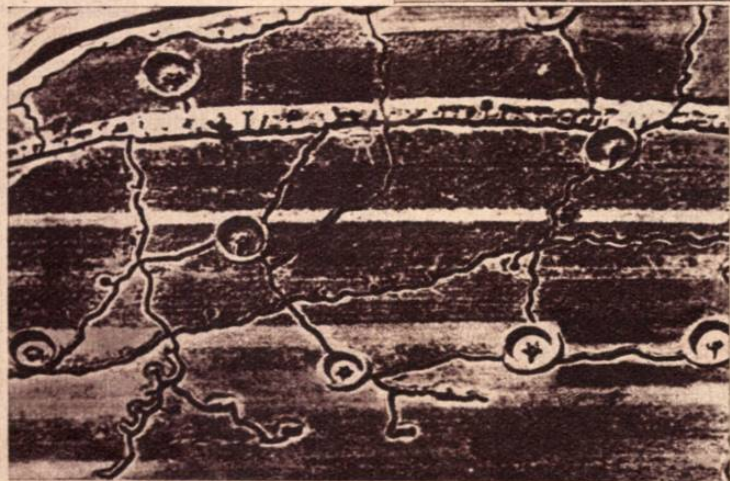
Istoria Chinei, care numără câteva milenii de civilizație, e plină de învățăminte. Ea a ilustrat, mai puternic decât orice argument, că pacea e mai puternică decât războiul.

Armatele japoneze în marș pe șoselele defundate ale Chinei se cufundă într'un destin, din care nu vor scăpa. Ce spune China? Câteva forturi expuse atacurilor aviației. Dar mai puternică decât orice arme au învățături, e vechea ei civilizație, călită de milenii. Țesăturile studiate de savanți, arta decorativă, zeii pământului chinez vor învinge armele războiului.

În zadar se străduiesc diplomații Europei să aducă Japonia în fața tribunalelor păcii. Conferința dela Bruxelles a fost condamnată dela început. Ceeace vor diplomații europeni, e apărarea unor interese efemere. China cu patru mii de ani de civilizație pașnică e mai puternică decât orice conferințe și chiar decât armele tuturor țărilor. Acei cari cunosc istoria și vitalitatea poporului chinez sunt convinși că ocuparea Mandciuriei, Chinei de Nord, a orașului Shanghai, constituie începutul contopirii Japonezilor în masa poporului chinez. Cuvântul păcii va fi mai tare decât sgometul armei.

O ședință a Conferinței dela Bruxelles, unde diplomații Europei au căutat în zadar să aplaneze conflictul chino-japonez. Japonia a refuzat să trimită un delegat, iar China a găsit că întâlnirea e fără efect.

Elementele naturii în luptă cu năvălitorii. Armatele japoneze, sub ploaie și vânt, înaintază pe drumurile defundate ale pământului chinez.

Fotografie luată din avion a unor forturi chineze și a șanșurilor de legătură. O jucărie pentru un armament modern.

Bernhard Vuilleumier, un profund cunoscător al Țesăturilor chineze, expune în fața unui public ales din Geneva, istoricul acestei arte. Astfel adună fonduri pentru ajutorarea refugiaților chinezi.

dimineata
și seara

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

Un incident tragi-comic a fost duelul Henry Clay Secretarul de Stat și John Randolph, care s'a terminat doar cu o redingotă găurită.

DUELURI CELEBRE

TRAGICES ÎI TRAGI-COMICE

ISTORIA Statelor Unite are capitole bizare scrise cu sânge. Oameni de frunte au căzut jertfă, pe altarul „onoarei”, duelându-se pentru o insultă imaginară, pentru reputația unei femei, sau pur și simplu pentru satisfacerea unui sentiment de răzbunare.

În lupta pentru apărarea ideilor lor politice, bărbații de stat ajungeau adesea până la a ieși pe teren. O jumătate de duzină de dueluri s'au terminat prin doliuri naționale,

iar în mai multe alte cazuri, condițiunile puse de acela care avea alegerea armelor erau atât de ridicule, încât „chestiunea de onoare” se lichida fără vărsare de sânge. Tragicul se îmbina uneori cu comicul, pe teren, transformând doi oameni ce se urau, în buni prieteni.

Un duel era plin de surprize. Niciodată nu se știa ce sfârșit va avea.

Diplomatul Aaron Burr, în care geniul se înfrăția cu nebunia, îl impușcă mortal pe Alexandru Hamilton, cel mai strălucit bărbat al Americii. Într-o altă întâlnire pe teren, în care eroii erau Henry Clay și John Randolph, conflictul se încheie doar cu găurirea redingotei acestuia din urmă.

Lista celor uciși în duel e lungă, iar moartea câtorva bărbați de stat a schimbat fără îndoială cursul istoriei. Până și Abraham Lincoln, mare amator de farse, a acceptat o provocare la duel, având însă grijă să pună condiții absolut hilare. Button Gwinnett, unul dintre semnatarii Declarației de Independență — al cărui autograf valorează astăzi 20.000 de dolari — a fost grav rănit, de către generalul Laclan McIntosh.

Majoritatea acestor dueluri aveau loc lângă satul Bladensburg, la câteva mile de Washington. Aici se întâlniră Stephen Decatur cu comandorul James Barron, în ziua de 22 Martie 1820. Cearta se iscase dintr-o acțiune a lui Barron, ce avusese loc cu 12 ani înainte, când el îngăduise unui bric englez să-i percheziționeze vasul. Patrioții se indignară și comandorul fu acuzat de neglijență, pentru faptul că pornise în larg, nepregătit. Drept pedeapsă, el se alesese pentru aceasta cu o suspendare de cinci ani, din activitate. Și când în cele din urmă ceru reîntrarea sa în cadrele marinei, Decatur votă împotriva-i. „Un marinăr atât de capabil” zise el, „ar fi trebuit să-și servească patria, în cursul războiului din 1812. Cum a putut un patriot să stea în rezervă, când națiunea noastră era atacată?” Infuriat, Barron îl provocă la duel pe Decatur, care acceptă cu promptitudine. Dar datorită miopiei lui Barron distanța dintre combatanți fu de opt pași, în loc de zece, astfel că nu putea avea decât un sfârșit fatal, pentru amândoi. Martorii stabiliră condițiunile. La comanda de: „Gata! Un! Doi! Trei!” ambii trebuiau să tragă. Nu la ultimul cuvânt, ci în scurtul interval dintre „Unu!” și „Trei!”

Dar mai înainte ca aceste cuvinte să fie pronunțate, Barron zise, „Dacă ne vom întâlni într-o altă lume, sper că vom fi buni prieteni...”, „N'am fost niciodată inamicul dv. Sir”, răspunse Decatur.

„Un! Doi! Trei!” strigă unul dintre martori. Cei doi traseră. Barron căzu, rănit în coapsă. O secundă mai târziu, Decatur

e clătina, ducând mâna în partea dreaptă și se prăbuși la pământ. Rana sa era mortală iar în vreme ce-și trăgea sufletul, murmură: „Aș fi preferat să mor pe câmpul de luptă, apărându-mi patria!”

Tot la Blandesburg și-au dat odată întâlnire doi bărbați, cari nu atinseseră în viața lor o armă de foc.

Congresiștii Bynum și Jenifer ajunseră să împingă violența unei discuții politice până la duel. Înarmați cu câte un pistol și având zece pași distanță între ei, combatanții făcură vreo șase încercări de a se ucide, sau cel puțin răni. Gloanțele le treceau vâjâind pe deasupra capetelor și pe lângă picioare, iar munițiunile se sfârșiră, fără ca vreunul dintre ei să fi fost atins. Ambii abandonară desgustați, devenind din ziua aceea buni prieteni.

Duelul dintre Alexandru Hamilton și Aaron Burr este în America cel mai bine cunoscut și tragic conflict personal, din secolul trecut. Adversarii urmau să se întâlnească la Weehawken, (New Jersey) pe același teren unde fiul lui Hamilton căzuse, în împrejurări similare, cu 20 de luni înainte. Alexandru Hamilton refuză să tragă în Aaron Burr, pe când adversarul său mai puțin loial și hotărât cu tot dinadinsul să-l extermin. trase mai înainte de-a se fi dat comanda.

Plasându-i la o distanță de zece pași unul de altul, martorii le explicară regulile duelului. Niciunul nu trebuia să înceapă decât după ce fiecare combatant ar fi fost întrebat dacă era gata și după ce unul dintre martori ar fi strigat „Începeți!”

Se puse deci întrebarea: „Gata?”

„Da...” zise Hamilton.

„Gata!” anunță și Burr, care fără să mai arde tepe cuvântul „Începeți!” își descărcă pistolul. Hamilton trase la rândul său un foc în aer, apoi căzu rănit mortal, iar după câteva ore își dădu sufletul.

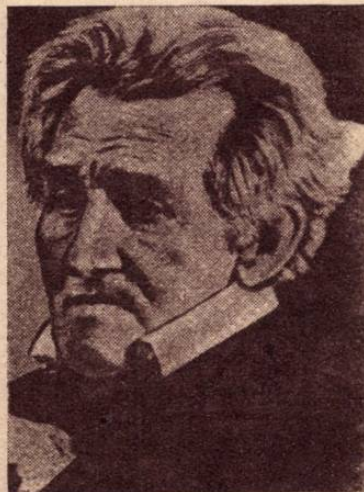
Burr era vice-președinte, iar Hamilton se bucura de reputația unuia dintre cei mai străluciți oameni de stat, ai timpului său. El văzuse că Burr avea ambiții, în care primau interesele

personale și-și exprimase deschis părerea că vice-președintele era „un om primejdios, căruia n'ar fi trebuit să i se încredințeze frânele guvernării”. Aceste cuvinte fură începutul unor îndelungi și înverșunate dușmării, care culmină cu faimosul duel.

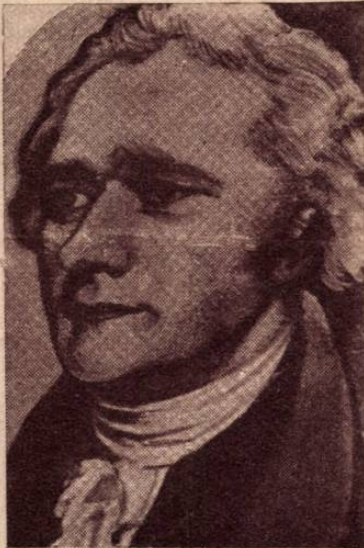
Pe locul unde căzu Hamilton, fusese ucis și fiul său Philip, de către un notar din New-York, anume C. J. Eaker; și e ciudat că această pierdere nu

Generalul Laclan McIntosh (stânga) l-a rănit mortal pe Button Gwinnett, unul dintre semnatarii Declarației de Independență. Andrew Jackson (dreapta) l-a rănit mortal pe Charles Dickinson (dreapta) pentru comentarii insultătoare la adresa soției sale.

Aaron Burr (stânga) și Alexander Hamilton, protagoniștii unuia dintre cele mai tragice dueluri din Istoria Americană.

I-a îndemnat pe Hamilton să evite primejdia unei ieșiri pe teren. Tânărul Philip, abia intrat în Universitate, îl auzise pe Eaker criticând politica tatălui său.

Dar ocazia răzbunării nu întârziea a i se prezenta. Intr-o seară, în sala unui teatru, unde vorbea Eaker, Hamilton junior reuși prin sublinieri și întreruperi abile, să dea o turnură humoristică frazelor spuse de orator, care scos din fire, cobori dela tribună și luându-l de guler, îl aruncă în stradă. Aceasta avu drept urmare duelul dela Weehawken. Spiritul humoristic, care era o notă caracteristică în personalitatea marelui Abraham Lincoln, a avut darul să-l puie în mare încurcătură pe un anume James Shields și să salveze viața „Emancipatorului”. Logodnica lui Lincoln, Mary Todd, trimise la „Sanganon Journal” o scrisoare, în care-l ridiculiza pe Shields, verificatorul de compturi. Pe cât se pare, acesta refuzase bancnotele statului, la plata impozitelor. În articolul său, Mary Todd, aducea o seamă de obiecțiuni caustice și semna „Rebecca”. Intr-o a doua epistolă, autoarea se oferia să-l împace pe Shields, printr-unul din cele mai simple expediente: căsătoria! Și curând după aceea apărură un al treilea articol, sub formă de poem, în care era descrisă nunta Rebeccăi cu verificatorul de compturi.

Cititorii ziarului făcuseră mare haz pe chestia aceasta, dar James Shields o luă în răgic. Deși irlandez, omul acesta era cu totul lipsit de simțul umorului. Iși ieși din fire și-l amenință pe directorul ziarului că avea să-l ucidă dacă nu-i desvăluia numele adevărat al autorului. Lincoln știa se înțelege cine e autorul, dar văzu în aceasta, ocazia unei noi fete. „Să i se răspundă că Lincoln le-a scris” — hotărî el. Iar a doua zi primia prima și ultima lui provocare la duel. Lincoln acceptă cu un zâmbet misterios, dar alese drept arme cele mai mari iatagane, ce se puteau găsi. Și nu se opri aci. El mai ceru ca adversarul să stea de cealaltă parte a unei scânduri perpendiculare, fiecare combatant având pentru „jocul picioarelor” numai câte doi metri de teren. Iar, deoarece Lincoln poseda niște brațe extraordinar de lungi, era evident că el nu avea să iasă rănit din această luptă. Shields și Lincoln, însoțiți de martori, trecură fluviul Mississippi și-și făcură pregătirile de luptă, pe țărmul lui Missouri. Se ridică și scândura ce trebuia să servească de hotar între combatanți și amândoi căpătară câte un iatagan arătos, când niște strigăte izbucniră, fără de veste, dintr-o luntre, ce se afla la jumătatea râului, oprind celelalte preparative. Peste câteva minute, prietenii ambilor adversari săriau pe țărm dând fuga spre ei.

Ajungă-vă nebunilor!

Lincoln răsă cu poftă și se retrase. Acesta fu singurul său duel. Dar Shields provocă mai târziu pe un alt individ, care stipulă o întâlnire la răsăritul soarelui, cu pușca drept armă

și o distanță de 30 metri, între adversari. Cum puștile de pe vremea aceea erau inofensive, la o asemenea depărtare, Shields se văzu nevoit să abandoneze.

Cel mai faimos dintre duelurile ce-au avut loc lângă Washington, a fost întâlnirea John Randolph—Henry Clay. Randolph, deputat al districtului Virginia, ținu la Cameră un discurs violent, împotriva lui Clay pe atunci Secretar de Stat, sub John Quincy Adams, declarând că ambii erau un amestec de „puritani și escroci!”. La această insultă, Clay răspunse cu o provocare de duel și întâlnirea a avut loc în pădurile Virginiei, la Nord de Washington.

Adversarii fură puși ca de obicei, la zece pași unul de altul.

„Deoarece Clayton este soț și părinte, am să trag în așa fel, încât să-l desarmez numai” șopti Randolph martorului său.

Martorii lui Clayton numărărară: „Unul! Doi! Trei!” Ambele pistoale se descărcară într-o singură detunătură, așchii săriră dintr-o buturugă, ce se afla îndărătul lui Clay și fărâmaturi dintr-un zid de lut, ce se ridica în spatele lui Randolph, murdăriră haina acestuia din urmă. Senatorul Benton, un prieten al amândorura, dădu fuga între dâșii, implorându-i să se împace.

„Dar asta a fost un simplu joc de copii!” strigă Clay.

„Să mai încercăm odată!”

Urmară alte două focuri. Glonteile lui Clay trecu prin haina lui Randolph, iar acesta din urmă îndreptă țeava pistolului în sus și strigă: „Nu vreau să trag în d-ta, Mr. Clay!” Duelul luă astfel sfârșit. Cei doi bărbați își strânseră mâinile cordial, iar Randolph arătă partea găurită a hainei sale și zise

râzând: „Imi datorezi o re-dingotă, Mr. Clay!” la care acesta răspunse cu demnitate: „Sunt fericit că datoria nu e mare!”

Când însă Andrew Jackson îl provocă pe Charles Dickinson, pentru comentarii insultătoare, la adresa soției sale, întâlnirea avu un sfârșit tragic. Ca teatru al luptei fu ales un colț de pe țărmul lui Red River, în Kentucky. Dickinson făcu acest drum călare, împreună cu martorii săi, amuzându-se a lua la ochi diferite obiecte, de o parte și de alta a drumului și rareori i se întâmpla să nu-și nimerească ținta. La câteva mile în urma sa, venia Andrew Jackson, tot călare, dar tăcut și întunecat.

Adversarii stau față'n față, așteptând cuvântul „Foc!” Thomas Overton, martorul lui Jackson, întrebă pe fiecare din ei: „Sunteți gata?” apoi urmă scurt, comanda: „Foc!”

Jackson, politicos, dar plin de ură, îl invită pe Dickinson să tragă el primul. Glonteile adversarului se infipse în coasta lui Jackson, dar el nu se clinti. Cu calm și hotărîre, ridică pistolul și trase. Se auzi un țăcănit, dar arma nu luă foc. Jackson ochi din nou.

Aceasta fu însă prea mult pentru Dickinson. El se crispă și făcu câțiva pași îndărăt, dincolo de linia de bătaie.

„Indărăt!” strigă Overton.

„Indărăt la locul d-tale!”

Șovăind, Dickinson reveni în punctul ce-l ocupase. Jackson trase însă sfârșit și adversarul căzu, dându-și sfârșitul, în mai puțin de o jumătate de oră. Dar și Jackson se alegea cu o rană gravă, de pe urma căreia suferi tot restul vieții sale.

Copyright by Interview Presse and „Realitatea Ilustrată” București.

ULTIMA DESCOPERIRE A HOLLYWOODULUI

Intr'un birou, la o mașină de scris, lucra o fată tânără și frumoasă. Intr-o zi, fata a fost văzută de producătorul David Zelznick care a angajat-o pentru câteva roluri de probă. Probele au ieșit atât de bine, încât cariera cinematografică a tineri fete este asigurată. Fotografia noastră o înfățișează pe Miss Margaret Tallichet noua descoperire a Hollywoodului.

articolele
din
mătase

Bemberg

se spală minunat
cu fulgii de săpun

LUX

VÂNĂTOR DE VULPI CU VULTURI IMPERIALI

NE aflăm în apropierea munților de lângă Tian Shan, ținutul de graniță între China și Rusia Sovietică. Stepă cu vegetație sălbatică. Drumul duce peste movile, toată priveliștea este încoronată de piscurile, acoperite cu zăpadă, ale masivilor muntoși. Printre munți, rătăcesc țărani cazaci, cu tradiționalele căciuli de blană în cap, în haine groase de piele, cu pușca pe umeri. Se duc la vânatoare de vulpi. Vulpile sunt șirete și știu să alerge repede. Pe acolo nu există capcane, în care să poată fi prinse. Culoarea blănii acestor animale este atât de asemănătoare cu terenul, încât e foarte greu să le distingi de la mare depărtare. Dar țăranii isteți au găsit un mijloc original de vânatoare. Au capturat vulturi imperiale — și ceeace n'a isbutit încă nimeni până acum — au făcut ei: i-au dresat pentru vânatoare. Această vânatoare cu vulturi imperiale este identică cu aceea cu șoimi. Pasărea, după ce i s'au acoperit ochii, e așezată pe mâna dreaptă a vânătorului, care, cu cealaltă mână, își instrunează calul. O mănășă groasă de piele îl apără de ghiarele puternice ale păsării de pradă, iar o sfoară groasă leagă pajura de mâna sa. E de mirare cu câtă liniște așteaptă vulturul ordinea stăpânului său. Imediat ce zărește o vulpe, care la distanță la care se află n'ar putea să fie decât rănită de glonte, vânătorul îndepărtează acoperitoarea depe ochii pajurei. Pasărea de pradă își întinde aripele-i majestuoase și zboară. Imediat observă prada — nu de pomana sunt proverbiali ochii de vultur — și se îndreaptă spre ea. Cu toată puterea se repede în spatele nenorocitului animal și-i dă vreo câteva lovituri puternice cu ciocul, în cap. Într'un minut și-a făcut datoria. Pasărea își ia apoi victima în ghiare și o duce stăpânului său. Cu foarte multă neplăcere se desparte vulturul

de prada sa și stăpânul trebuie să întrebuințeze forța, ca să-l convingă să-și desfacă ghiarele-i puternice, din spinarea vulpii. Cu ajutorul vulturilor imperiali se pot vâna și animale mai mari, cum sunt

TOARE ULPI TURI RIALI

de exemplu, țapii sălbateci. Capetele acestor animale, împodobite cu coarnele puternice și elegante, constituiesc trofee de vânătoare preferate ale cazacilor.

1. Vânătorul cazac Dowlitbak Koschkunow, cu vulturul său imperial. Ochii pasărei sunt acoperiți, deaceia stă atât de liniștită pe mâna vânătorului și nu va sbura de cât dacă va avea vederea liberă. Dowlitbak Koschkunow face parte din kolkhozul „Keni Bulak”, din sudul republicii sovietice, nu departe de granița sovietică cu vestul Chinei.

2. Un vânător cazac, cu capul unui țap sălbatic, pe care l-a vânat — cu ajutorul vulturului său — în munții Chan-Tengri, un șir de munți alăturat masivelor Tian-Shan (Sudul Rusiei Sovietice).

3. Pajura aduce stăpânului său vulpea, pe care a reușit s'o doboare. Cu foarte multă neplăcere se desparte pasărea de pradă de victima ei. Vânătorul trebuie să întrebuițeze forța, ca să-l decidă pe vultur să-și desfacă ghiarele din spatele vulpii moarte. Vânătorul din fotografia noastră este tot Dowlitbak Koshkunow.

4. Vulturul imperial se repede cu toată iuțeala asupra victimei sale, îi înfige ghiarele în spate și-i aplică vreo câteva lovituri puternice în cap, cum putem vedea în fotografia noastră, unde pajura are în cioc un smoc de păr, din spinarea vulpii.

5. O pajură dresată pentru vânătoare de vulpi, aparținând unui vânător din kolkhozul învecinat munților Tian-Shan.

CARIERA

unei cenușerese moderne

Miraculoasa evoluție a Virginiei Cherrill, care venită pe lume în condițiuni foarte modeste, ca fiică a unui agricultor sărac și a unei bucătărese, trece prin Hollywood și după o neizbutită încercare de lansare în film, sfârșește prin a se căsători cu un nobil englez.

AMERICA a dat anul acesta Angliei o „Cenușereasă”, în persoana Virginiei Cherrill, care s'a măritat cu tânărul și frumosul Conte de Jersey, dobândind astfel unul dintre cele mai strălucite titluri de nobleță ale Albionului și devenind stăpâna a patru splendide castele, 20.000 pogone de moșie și a unor bijuterii strămoșești, de-o valoare fabuloasă. Actuala contesă s'a născut într-o mică fermă americană, lângă Carthagina, (Illinois). Tatăl ei, James E. Cherrill, era un plugar sărac și se spune că și-ar fi pierdut familia. Început de viață, în vârstă de 10 ani, mărturisise că nu era făcut să muncească pământul.

D-na Blanche Cherrill, își luă fetița și se duse la părintele său, Mister A. E. Wilcox, care era deasemeni un agricultor sărac și ocupa un post de administrator, la o fermă a Statului, La Harpe. Mr. Wilcox renunță la tutun și la orice altă cheltuială de prisos spre a-și putea trimite nepotica la școală, în vreme ce d-na Cherrill căuta de lucru. Dar când Virginia termină cursul primar, mama sa avu ambiția ca ea să urmeze mai departe. Dânsa ocupă câțeva vreme locul de bucătăreasă și administratoare la o cantină din Chicago și isbuti apoi să capete un post similar, la Kemper Hall din Kenosha,

statul Wisconsin. Kemper Hall este o școală selectă frecventată de fiicele celor mai bogate familii din Chicago. În noul său post, mama putu face o tranșacție avantajoasă. Reținând o parte din retribuția cuvenită d-nei Cherrill, școala o educă pe Virginia, inițiind-o în arta de a fi o „perfectă Lady”.

Aci începu această Cenușereasă modernă a se pregăti pentru strălucitul său destin, care s'a împlinit tocmai acum, prin cucerirea Contelui de Jersey. Fata mai avea însă și alte însușiri, pe lângă isbitoarea-i frumusețe și se spune că prin tată, ar fi viăstarul unei vechi familii de nobili englezi, ce descinde tocmai din „Marele Protector”.

În Europa, prietenul cu bani al unei femei frumoase. Acela la care ne referim noi însă, a fost nici mai mult nici mai puțin decât faimosul dictator puritan, Oliver Cromwell.

La Kemper Hall, Virginia învăță să întreție o conversație, să umble și să salute cu distincție. Ea se dovedi un material extrem de maleabil, în mâinile educatoarelor, o elevă inteligentă și sânguitoare. Profesorii erau toți mulțumiți de dânsa, excepție făcând doar acela de dicțiune, care nu izbuti să dea vocii sale tonalitatea aceea dulce, care caracterizează de obicei o femeie fină, și nici s'o desbارة de obiceiul unui chihotit specific.

Când părăsi școala, Virginia se alege cu titlul de „Venus pe 1925”, câștigând mărul de aur, la Balul Artelor, care are loc în fiecare an, la Chicago. Începutul acesta prevestea oricum o ascensiune prodigioasă, dar ea sări dincolo de cal, printr'un triumf prematur, ale cărui urmări ar fi putut să descurajeze o frumusețe obicinuită.

Avea douăzeci de ani, când se duse la Hollywood, să viziteze pe fosta colegă de școală Evelyn Lederer, devenită acum actrița Sue Carroll. Aceasta o luă la un match de box și în cursul unei pauze cuprinsă

Virginia Cherrill

Charlie Chaplin

Vincent Astor

Sue Carroll

de veselie, Virginia scoase acel chihotit caracteristic al ei, de un efect magnetic pentru bărbați care făcu ca toți cei cari o înconjurau, pe o rază de câțiva metri, să se întoarcă spre dânsa. Printre aceștia se afla și Charlie Chaplin, a cărui preocupare era, pe vremea aceea, să găsească o interpretă pentru rolul fetei oarbe, din filmul ce-l pregătia.

Comedianul socoti acel chihotit ca un semn de bun augur, pe care i-l trimetea marele zeu de celuloid al filmului. El observă că ochii Virginiei erau depărtați, cu pleoape grele și de un albastru atât de deschis, încât pe peliculă aveau să iasă aproape albi, dând impresia orbirei, fără mult fard.

Chaplin se grăbi s'o angajeze pe Virginia, pentru acest rol. D-na Cherrill se arătă însă nemulțumită de acest eveniment. Instinctul său de mamă îi spunea că Hollywoodul n'avea ce căuta în destinul fiicei sale. Se înșela însă; pentru „cenușerese”, orice drum duce la țintă. Oricare ar fi aparențele, ele nu dau nicio dată greș.

Virginia dădu lovitură cea mare, ajungând fără de veste pe culme. Nu se mai vorbea decât de noua vedetă, care cucerise întregul public al cinematografeilor. Dar în acest măr de aur, se afla un vierme mare. Filmul lui Chaplin, „Luminile Orașului” în care Virginia interpretase rolul fetei oarbe, era o producție mută. Când fu însă să se angajeze pentru un film vorbitor, experții găsiră că vocea ei era „stridentă și nazală” și i se refuzară rolurile principale.

Neputând să se lanseze la Hollywood, ea avu atunci o idee care dădu greș, dar în tot cazul fu un pas înainte pe drumul său. Filmele englezești începuseră a invada America și observând că spectatorii americani nu înțelegeau nimic din limba pe care o vorbeau actorii englezi, Miss Cherrill se gândi că dialectul său yankeu i-ar fi putut înlesni drumul, în cinematograful britanic, făcând să i se treacă cu vederea defectele glasului.

Trecu deci Atlanticul, dar prevederile sale nu se împliniră, pentru că vocea ei nu plăcu nici în Anglia, cum nu plăcea la Hollywood. Toate acestea fură spre binele ei, căci altfel nu l-ar fi întâlnit pe George Francis Child-Villiers, Viconte Grandison, de Limerick, (Irlanda), Viconte Villiers de Dartford, baron Villiers de Hoo, Kent, etc. Al nouălea Conte de Jersey, al cărui nume l-a împrumutat și un stat suveran, din Lumea Nouă. Acest titlu era însoțit nu numai de domenii, întinse, dar și de importante fonduri, plasate pe la diferite bănci. Iar pe deasupra, contele era frumos și în floarea vârstei, având 27 de ani, cu doi mai puțin decât dânsa. Era momentul psihologic să chihotească și Virginia nu scăpă această ocazie. Rezultatul fu o dragoste, la prima vedere.

În calea lor se afla însă o stavilă: contele era căsătorit cu o fostă Patricia Richards de Cowcumbia, Cootamundra, în New South Wales, aparținând celei mai înalte elite australiene. Aceasta n'are însă nicio importanță, când e vorba să se îplinească destinul unei cenușerese. Pairul se destăinuie soției sale, care fără nicio obiecție renunță la titlu și la bijuterii, deschizând acțiune de divorț.

Lăsând procesul să-și urmeze cursul, Lordul o urmă pe Miss Cherrill la Hollywood. Dar nici chiar acest conte de nouă generații nu izbuti să-i deschidă porțile studiourilor.

Cei doi se întoarseră iar la Londra, unde mai

rămânea de îndeplinit doar una sau două formalități fără importanță, ca ei să se poată căsători. Printre acestea era și întrevederea cu mama contelui, iar dacă se putea, obținerea consimțământului său.

Virginia avea două divorțuri la activul său. Aceasta ar fi fost o descalificare pentru Cenușeresea din poveștile bătrânești, dar nu mai contează, când e vorba de una modernă. La vârsta de 18 ani ea se căsătorise cu un anume Irving Adler, notar din Chicago, dar până ntr'un an găsi că, deși bogat și frumos, nu făcea de dânsa și divorță. Se logodi apoi în mai multe rânduri și fu cât pe-acți să se căsătorească cu un William Rhinelandier Stewart, din New York, om de câteva milioane de dolari. Il întâlnise în Hawaii, pe plaja dela Waikiki și-l vrăjise cu râsul său. El făcu ce făcu și îndepărtă pe toți adoratorii din preajma frumoasei cenușerese.

punând la cale una dintre cele mai romantice ceremonii nupțiale, ce se pot imagina. Aceasta urma să aibă loc pe bordului Nourmahal, elegantul yacht al lui Vincent Astor, la trei mile de coastă, unde amfitrionul, care era și căpitan de marină, urma să îndeplinească rolul ofițerului de stare civilă și să-i cunune. El își comandase și o uniformă, anume pentru această ocazie. Dar vai, Mr. Astor se pregătise în zadar. Yachtul porni în larg, cu mirii și numeroși invitați.

Peste câteva ore vasul reveni la țărm și toată lumea avea mutre de înmormântare. Miss Cherrill și Mr. Stewart debarcară separat fără verighetă pe deget. Ce se întâmplase?

„Nimic, absolut, nimic” fu explicația Virginiei „decât că lo-

godna a fost desfăcută, prin consimțământ mutual”.

Ce a determinat această ruptură nu se știe și a rămas până astăzi un mister. Unii o atribuesc actorului Cary Grant, pe atunci partenerul lui Mae West, care apăruse pe țărmul mării. De altfel nici n'a trecut mult și Virginia s'a căsătorit cu Grant.

Acesta ar fi trebuit să fie omul cel mai fericit de pe fața pământului, deoarece se căsătorise cu una dintre cele mai frumoase femei, al cărei răs era atât de frumos ca un cocktail.

Lucrurile se întâmplară însă cu totul altfel. După declarațiile Virginiei, el deveni la început posac, apoi morocănos, pe urmă începu să bea și s'o brutalizeze, iar după șapte luni de conviețuire o părăsi, spunând că unirea lor fusese o greșală. Cerând compensații pentru această greșală, Virginia spuse tribunalului că nu poate trăi cu mai puțin de 1000 dolari pe lună, sumă ce Grant primia săptămânal dela studio. Judecătorul îi acordă 750 dolari.

Cea de-a treia căsătorie a sa, și probabil ultima, s'a oficiat cu multă simplitate, într'un cerc restrâns de rude și prieteni intimi.

Patricia, fosta soție a contelui, care a părăsit cu atâta delicatețe castelul dela Osterley Park din Middlesex, pentru a face loc Virginiei, s'a căsătorit și dânsa, mai acum câteva săptămâni, cu un mare remizier londonez, anume Robert Filmer Wilson, și astfel povestea aceasta pare a fi încheiată ca toate poveștile, spre mulțumirea tuturor.

A.

STOEE

pentru mantouri LÂNĂ CURATĂ

Desene
și culori

NUMAI ULTIMELE NOUTĂȚI

la Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZAIA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

CHIRURGIE
ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLF HOFFMAN
ost asistent la clinica univ. din Berlin

INSTITUT de
COSMETICĂ

Ingrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — B-DUL DOMNIȚEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Noembrie. —

160 pagini 25 lei.

DOAMNELOR CARE PURTAȚI HAINE DE BLANĂ

CUNOAȘTEȚI TRISTA POVESTE A ANIMALELOR CE VĂ INFRUMUSEȚEAZA?

O serie de vulpi argintii vii sunt prezentate într-o expoziție, la Londra. Animalele sunt nervoase, de parcă ar ști ce soartă le așteaptă. Ținute de picioare ele sunt supuse aprecierii juriului.

Mai crâncenă e moartea hermelinului. Acest animal mic cât un șoarece, trebuie să rămână alb, curat și cu coada lui pătată cu negru întreagă. Glonte vânătorului ar rupe în bucăți blana lui micuță. Pentru o haină de hermină e nevoie de vreo 500 de piei întregi. Vânătorii hermelinului s'au zebelinului de Mandciuria, cum i se mai spune, așează în câmpia unde știu că vin aceste animale, scândurele unse cu lut lipicios, amestecat cu sare. Animalele vin să lingă sarea și nu și mai pot descleșta apoi limba, din pricina lutului. În chinuri groaznice, își dau sufletul.

Moartea nu aduce pacea pentru animalele cu blană. După ce a fost jupuită, pielea lor e frecată cu sare, îmbibată cu tot felul de lichide tanante (care tăbăcesc), întinsă în cuie, vopsită, botezată cu numiri noi, falsificată. Căci nimeni nu vrea să poarte blănuri de animale care se găsesc în țara proprie: Chinezii cumpără de la Americani, americanii de la Ruși și de la Africani, Europeanii de la asiatici și din Canada, etc. Femeile tuturor țărilor nu poartă blănurile atâtea spre a se încălzi, cât de lux. Avem în țară vulpi și lupi, mistreți, urși și iepuri. Dar care femei elegante ar purta pe umerii albi o blană cu asemenea denumiri banale?

CÂND îmi pun în jurul gâtului blana caldă a vulpii argintii și-mi ating ușor obrazul de spicul ei moale și mângâietor, nu mă pot opri de a gândi că dacă — prin imposibil — animalul s'ar trezi din somnul lui de veci n'ar rămâne blând și docil, în această poziție de îmbrățișare, ca să-mi satisfacă un capriciu de cochetărie.

Era o vreme, pe cât se spune, când animalele aveau grai, grai înțeles de oameni, așa încât necuvântătoarele de azi puteau să se plângă de chinurile la care le supunem, noi cari ne socotim mai presus de orice specie de viețuitoare. Dacă n'ar exista „moda feminină” în pădure și în câmp fiarele și animalele mici ar trăi nespărate. Moda nu se mulțumește numai cu stofa țesută din lână tunsă a oilor, ci pe lângă lână vrea și pielea acestor blânde animale și nu numai pielea de oaie ci și pielea mielului, înainte de a fi născut, scos din pânțele mamei. Căci așa se obține karakulul și astrakanul cel mai mărunț, din care se fac mantourile elegante. Dar vulpea pe care o port? Caut zadarnic în blana scumpă, gaura făcută de glonte vânătorului. Vulpea mea a fost crescută în fermă — avem și noi, lângă Brașov, o asemenea crescătorie de vulpi argintii. Acolo s'a născut, s'a dezvoltat, a făcut pui și când a ajuns destul de matură încât să nu mai existe speranța că va putea crește și mai lungă sau și mai lată, a fost ucisă cu o lovitură de măciucă în cap. Azi mă privește cu ochii de sticlă, are botul făcut din carton și urechile ciulite. S'a transformat într-un obiect de preț, un articol de modă.

Doamne din înalta societate americană, au organizat pe terasa celui mai mare hotel din Washington, o revistă de modă. Cele zece blănuri prezentate în fotografia noastră au o valoare de 15 milioane lei.

La o expoziție de blănuri din Londra, a fost admirată de amatoare această blană de hermină, cu garnituri de vulpe în valoare de 30.000.000 lei.

Iepurii de casă sunt crescuți în ferme speciale, ca să fie jertfiți în adevărate hecatombe, pe altarul modei.

Și totuși animalele din țara noastră, după ce-au fost supuse de către specialiști la tot felul de transformări, devin fiare exotice, cu cap sălbatec, cu colți falși, cu ochi sticloși și ghiare feroase. Nimeni nu le-ar mai recunoaște. Au fost tăbăcite cu bicromat de potasiu, blănurile spălate cu amoniac, ținute în baie cu vopsele tari, frecate cu sare, unse cu untură, pudrate cu făină. Pielea a devenit astfel moale și mătăsoasă.

Mantou elegant din piei de karakul (mici persani), cu garnitură de vulpi argintii.

Vedetele de cinema, în filmele pe care le interpretează, poartă blănuri dintre cele mai scumpe. În filmul „Roberta”, valoarea blănurilor prezentate a fost atât de mare, încât transportul lor până la studio s'a făcut în autocamioane blindate, sub pază severă.

Intinse în lung și în lat, pieile animalelor mici au crescut după moarte, botezate cu nume noi, au devenit biberi sau lutru, gazelă sau nutria.

Care dintre noi n'ar fi jignită când i s'ar spune că poartă blană de capră, de veveriță, de cerb sau de câine, când blănarul a încredințat-o că-i vinde gazelă, agneau rasé,jder, samur sau lutru?

De câțiva ani nu mai e la modă oposumul american. Specialiștii trec blana de oposum prin trei băi de culori diferite și o dungă cafenie la mijloc și blana demodată devine samur veritabil!

Dar să porți o blană de porc? Nu e cea mai mare grozăvie? Și cu toate acestea, dându-i o frumoasă culoare cenușie, cu o dungă neagră, modestul nostru rămător e vândut în magazine, drept bizam.

Dar iezi și iepurașii albi de casă — oricât li s'ar pune ghiare feroase și ochi sălbateci — nu pot fi luați drept vulpi adevărate. Nici nu li s'au mai găsit alte denumiri. Vopsite în liliachiu, în culoarea fildeşului, a platinei, blănurile acestor animale, întrebuințate la toaleta de seară nu-și mai trădează originea domestică.

De câțiva ani, moda blănurilor o dictează Parisul. Lipsa a decăzut. Mulți dintre specialiștii engroșiști fiind siliți să părăsească Germania, au transportat știința specialității lor unice în Anglia și în Franța. În depozitele uriașe din Londra și din Paris, fiarele Africii și ale Asiei se întâlnesc cu vulpile de Alaska și cu blânzii mielușei din Turkestan, cu cangurii din Australia și cu câinii domestici cari au dispărut de pe la casele oamenilor.

Din Londra și din Paris, dela engroșiștii de blănuri rare, pieile sunt transportate în lumea întreagă. Ce fericire pe femeile care se pot duce în centrele unde se vând blănuri, ca să ad-

mire toată varietatea de culori și de categorii! Ispita e prea mare ca o femeie să reziste, mai ales că prețurile sunt mai eftine decât în țară. Dar cum trecerea peste graniță, la înăpoierea în țară, a acestor blănuri, este oprită, multe femei au învățat să păcălească pe vameși. O sfoară pecetluită cu un plumb strâns în cleștele autorității și prins pe o blană ef-tină și mult purtată, va fi pașaportul blănii celei noi. În pielea atât de mult chinuită se atârna această pecete și blana elegantă va fi purtată, triumfător, pe umerii delicați, în limuzine, la spectacole și la balurile din țară.

B. MADELEINE

Da! Frumusețea dv. pretinde o piele degajată!

Dacă vrei să dai frumuseții dv. posibilitatea de a înflori, de a atinge perfecțiunea, trebuie să degajați pielea dv., adică să dați porilor puțină de a respira.

În această direcție săpunul Cadum reușește pe deplin! Spuma sa emolientă, compusă din bășici mici, pătrunde ușor până în straturile adânci ale epidermii. Grație ingredientelor de frumusețe ce conține, țesuturile devin mai suple, pielea netedă ca mătasea, ceea ce accentuează farmecul și frumusețea Dv.

Colaborator al naturii, acest săpun minunat realizează acel ten fermecător — „Tenul Cadum” — care dă la milioane de femei: o frăgezime tinerească, o frumusețe fascinantă. Și acum, Doamnă, veți mai cumpăna oare, să încercați acest săpun atât de pur, atât de fin atât de prețios pentru frumusețea dv.?

Adoptați săpunul Cadum chiar de astăzi. O nouă tinerețe vă așteaptă!

Lei 20 bucata

cel mai spornic

Savon Cadum

Vă voi fi totdeauna recunoscător pentru binefăcătorul „Gastro D.”

Iată exclamația de mulțumire a învățătorului I. Zgarden, din Soroca. Și mai departe: „Am primit medicamentul dvs. „Gastro D, pentru care nu știu cum să vă mulțumesc pentru puterea de vindecare pe care o simt; mai trimiteți-vă rog încă două flacoane și aștept cu nerăbdare sosirea coletului!”

Costul unui flacon, lei 135. De vânzare la farmacii. Farmacia Thoiss, București, Calea Victoriei 124, repr. generală a acestui produs dispune de nenumărate scrisori de mulțumire, care sunt cea mai bună mărturie a eficacității absolute al Gastro D-ului. Este recomandat și de medici.

AM PLĂCEREA DE A VĂ PREZENTA

Superheterodynă cu 6+3 lămpi roșii și monobuton. MODELUL A PENTRU CURENT ALTERNATIV — MODELUL U CU VIBRATOR PENTRU CURENT CONTINU ȘI ALTERNATIV

MATADOR 1938 Superheterodynă cu 4+1 lămpi. Montaj modern fără sesie. Modelul A pentru curent alternativ. Modelul U pentru ambele curente.

PHILETTE Aparat de recepție cu 2+1 lămpi. Numai pentru curent alternativ.

BALADA Superheterodynă la baterii cu 6 lămpi și montaj special pentru consum redus al bateriilor.

BARCAROLA 1938 Super reflex cu 4 lămpi speciale pentru consum redus al bateriilor.

CATEVA DIN INOVAȚIILE NOULOR APARATE MONOBUTON, DIFUZOR CU EGALIZATOR DE REZONANȚĂ, REGLAJ PALPABIL, INDICATOR CU RAZE CATODICE, LĂMPI ROȘII

NOILE APARATE

PHILIPS Soria Simfonică 1938

ECHIPATE CU RENUMITELE LĂMPI PHILIPS MINIWATT

Vaporul „City of Honolulu”,
în flăcări.

VAPORUL „City of Honolulu” s'a aprins la o distanță de 1200 km. de Los Angeles, în prima sa cursă spre Honolulu. O mare parte din public și din echipaj căută să se salveze în bărci iar în birourile de fotografii de presă, reporterii se învârtiau nervoși neștiind cum să capete mai repede primele fotografii ale catastrofei! Salvarea a venit odată cu vasul de război „Thomas”, care a luat la bord toate femeile, copiii și bărbaii vasului în primejdie. Acest vas era așteptat luni dimineața în portul San Pedro. Ca reprezentant al companiei Pacific and Atlantic Photos Inc, din Chicago, am trimis o radiogramă, adresată supraviețuitorilor, cerându-le eventuale fotografii ale vaporului în flăcări și ale operațiunilor de salvare. Am acceptat cu plăcere cele șase filme pe care mi le-au trimis, în schimbul sumei de 150 dolari.

Abia atunci mi-a venit ideea să mă duc pe bordul vasului „Thomas” spre a lua la fața locului interview-uri și fotografii mai interesante. Deci am telegrafiat imediat căpitanului, întrebându-l dacă acceptă vizita mea. Mi-a răspuns că „Thomas” se îndreaptă direct spre San Pedro și că nu se mai oprește nicăieri în drum, ca să ia pe cineva pe bord.

Eu însă n'am vrut să renunț la planul meu; am închiriat un hidroavion vechi și Duminică, imediat după masă, am decolat, pornind în căutarea vasului de război.

Marea era netedă ca o oglindă, iar vizibilitatea minunată. După numai 90 de minute de zbor, am și ajuns vasul. Pilotul sbură atât de lin și încet, până ajunsese la o înălțime de numai 15 metri de apă. În acel moment m'am ridicat în picioare, am respirat adânc, și am sărit peste bord. N'aveam pe mine decât o vestă de salvare. Într'un buzunar aveam o jumătate de sticlă de cognac, în celălalt, 500 dolari. Știința ne-a învățat că un obiect aruncat dintr'un vehicul, în mers, își menține câtva timp viteza acestuia. Deci, în momentul când am sărit din avion, am sburat câtva timp, orizontal, cu o viteză de cel puțin 50 km. pe oră. Și abia dacă se micșorase puțin viteza, când m'am prăbușit în apă. A durat o vecinicie până să văd iar lumina zilei și în acel moment imi făcea impresia că nu mai am viață în mine. Mi-am scuturat capul ca un câțel plouat, mi-am frecat ochii și am privit în jur. Avionul își luase zborul spre coasta californiană. Vreo câțiva zeci de metri mai departe se afla „Thomas”, înalt cât un sgârie-nour. Am făcut un semn ușor cu mâna și am așteptat să văd ce se va mai întâmpla. Minutele imi păreau o vecinicie, în timp ce vedeam vaporul îndreptându-se în direcția mea. În cele din urmă văzui venind spre mine o barcă de salvare. Am respirat ușurat. Am scos din buzunarul vestei de salvare sticla cu cognac și am tras o dușcă. Cognacul imi fripse gâtul, dar imi dădu forțe noi, căci lovitura puternică, simțită în momentul când am venit în atingere cu apa, mi-a răspândit un frig polar în oase.

În timp ce sute de ochi imi urmăreau mișcările, am fost salvat, ba am și început să mă cațăr pe scara care ducea sus, pe bord. Niciodată în viață n'am fost înjurat atât de crunt, ca atunci, de către căpitanul vasului „Thomas”, care în prima furie, a vrut să mă arunce iar peste bord. M'am scuzat, indicând datoria profesională, care mă silea la această călcare a legilor marinărești și în cele din urmă i-am cerut permisiunea să iau interview-uri celor salvați dela naufragiu. Am purces deci la lucru și în 15 minute aveam depoziția a numeroși martori oculari, ceea ce constituia pentru mine material suficient pentru o pagină de gazetă. Ba am cumpărat chiar o sumedenie de filme, încă nedevopate. Între timp priviam spre orizont și nu

am rămas mult până văzui un avion îndreptându-se spre noi. După câteva viraje deasupra vaporului, ameriză elegant pe oglinda lucitoare și netedă a mării, la câțiva metri de puntea de comandă. După ce mi-am împachetat tot materialul — notițele și filmele — în hârtie impermeabilă, pe care mi-o îngrijisem din timp, am sărit peste bord.

O secundă mi-a făcut impresia că voi fi prins de elicea vaporului și ca un nebun am dat din mâini și din picioare, ca să pot ieși din raza ei. Am reușit și în sfârșit puteam să aștept liniștit apropierea avionului. Peste cinci minute ședeam în carlingă și sburam, mulțumit, spre San Pedro. Virând peste „Thomas”, l-am văzut pe căpitan ridicând amenințător pumnul spre mine, iar drept răspuns, eu i-am mulțumit, dând, zâmbitor, din cap. După trei ore mă aflam la Los Angeles, cu fotografiile și cu interview-urile luate martorilor oculari ai catastrofei. Douăsprezece ore înaintea tuturor concurenților mei.

A durat însă o lună, până mi-au trecut durerile, pe care le simțiam în tot corpul, adică 30 de zile după ce publicul uitase de fotografiile și de reportajul meu, pe care-l citise cu atâta interes.

Căci orice noutate nu durează decât o singură zi.

E mult timp decând a declarat Paderewski că eliberarea Poloniei de sub jugul rusesc i-ar fi mult mai plăcută decât toată muzica.

„Viziunea unei Polonii puternice și independente a fost totdeauna gândul care m'a călăuzit în viață” — spunea el. „Scopul vieții mele este și astăzi să ajung să văd realizându-mi-se această dorință”.

Paderewski și-a oferit serviciile patriei sale, din momentul în care, în 1914, a izbucnit războiul mondial, iar în 1918, când Polonia a devenit „o țară mărită, independentă și autonomă” Paderewski a fost numit președinte al consiliului și ministru de externe.

Când, imediat după război, l-am întâlnit pe Paderewski, era un bărbat slab, cu o figură de om chinuit, cu păr lung cu o mustață desordonată și un smoc de păr sub buza inferioară. Idealismul care odinioară îi strălucea în priviri, se preschimbase în decepție. Cu toate că Polonia își arătase recunoștința față de el, numindu-l președinte de consiliu al republicii, totuși se simția stingerit de anumite partide politice și grupări militare, care stăteau în calea perfecte uniuni naționale. Și toate astea îi amărau viața. Ba s'a comis și un atentat împotriva sa; dar cea mai groaznică lovitură pentru el a fost premiul oferit pentru capul său, de un grup de bolșevici ruși. „C'est la vie” — a răspuns Paderewski întrebării mele, cum își explică ingratitudea Poloniei față de el.

Dușmanii săi îl forțară să demisioneze, după un an, dar el își mai reprezintă țara încă, timp de douăsprezece luni, în multe dueluri diplomatice, la Geneva. Până în

După cutremurul de pământ
din Yokohama.

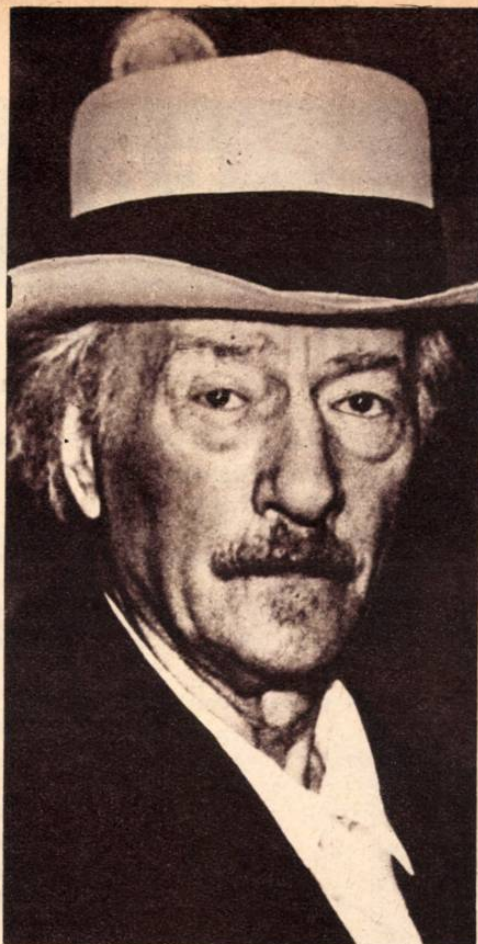

cele din urmă se văzu nevoit să renunțe la cariera diplomatică, și se retrase la „ranch”-ul său, din Paso Robles (California). Paderewski și soția sa, minunata baroană de Rosen, n'au copii, dar după războiu au devenit părinții mai multor mii de orfani de războiu și tocmai în legătură cu asta am vrut să-i vorbesc. Am vrut să-i iau un interview, însă Paderewski refuzase toate tentativele ziariștilor și — natural — m'a refuzat și pe mine.

În vara anului 1921, eram bun prieten cu familia Coogan. Jackie Coogan avea pe atunci 6 ani și steaua sa strălucia puternic pe firmamentul filmului. Într-o bună zi, am făcut o propunere șefului de presă al lui Jackie, d. Harry Willson, urmărind cu aceasta trei lucruri: pentru mine un interview cu Paderewski, pentru Jackie o reclamă formidabilă și un ajutor pentru orfanii polonezi de războiu. Jackie urma să-și exteriorizeze — cu ajutorul șefului său de presă — dorința de-a ajuta orfanii polonezi de războiu. Apoi voi telegrafia lui Paderewski să-l întreb când poate primi în vizită familia Coogan și să-i dea amănunte asupra felului cum înțelege să primească — pentru orfani — ajutorul oferit. Totul merse de minune. Câteva zile mai târziu, luam masa cu toții: familia Coogan, maestrul cu soția sa și eu. Paderewski fu atât de entuziasmat de Jackie, încât îl luă pe genunchi și poză astfel fotografului. Mai târziu era atât de preocupat de suma care se va aduna din fotografiile cu autografe ale lui Jackie, încât se ocupa de felul cum vor fi împărțiți banii și-mi promise și mie să-mi dea un interview exclusiv.

În seara dinaintea plecării noastre la Hollywood, Paderewski fu atât de bine dispus, încât ne povesti o întâmplare după

Paderewski, celebrul muzicant și om de stat polonez.

alta, din viața sa. El istorisi despre formidabila sa ambiție din tinerețe, de-a deveni un pianist celebru, despre studiile sale grele și de emoția pe care a resimțit-o, când, în 1887, a apărut pentru prima dată în fața publicului. Cât despre felul cum s'a dezvoltat talentul său, aducându-i faima de mare pianist, mi-a declarat în următoarele cuvinte simple:

„Studiu și muncă, muncă și studiu”. Zâmbi însă în semn de aprobare, când am îndrăznit să adaug că și geniul său a jucat un mare rol în această dezvoltare.

Paderewski povesti lucruri interesante despre primul său turneu în America, unde urma să dea primul său concert la San Jose. Doi studenți ai universității Leland Stanford au organizat un concert, garantându-i un onorariu de 2000 dolari. Concertul a avut loc în săptămâna Paștilor și din punct de vedere financiar înseamnă un fiasco. Căci studenții n'au reușit să strângă, pentru maestru, decât 1600 dolari. I-au promis însă să-i trimită mai târziu și restul.

„Mi-am dat totuși seama că cei doi sunt oameni cinstiți — spuse Paderewski — văzând că au plătit întâi toate obligațiile luate, oprind pentru ei numai o cincime din totalul câștigului. Nu știam încă atunci că mai târziu voi căpăta dela ei atât încât să pot salva viața multor mii de concetățeni de-ai mei. Căci unul din ei era Herbert Hoover, devenit mai târziu ministru al comerțului și care a ajutat mult Polonia, pe atunci muritoare de foame”.

(Citiți continuarea articolului în pag. 22-a)

Intotdeauna bine chiar
și după o zi de muncă
obositoare!

Sportivă dar fermecă
toare!

În plină lumină, mai
frumoasă ca oricând!

**Nimic nu e mai seducător ca frăgezimea
și puritatea unui ten impecabil...**

Nu-i așa că invidiați aceste fap-
turi încântătoare cu tenurile
lor minunate? De-ați ști cât e de
simplă metoda lor, desigur că ați
adopta-o imediat.

Procurați-vă 2 tuburi de cremă
Pond's — „C” și „V” — și în-
cepeți chiar azi tratamentul. Pen-
tru demachiat și aplicat în tim-
pul nopții, veți întrebuința cre-
ma „C”, ca bază a pudrei,
crema „V”.

Cremele Pond's conțin elemen-
tele regeneratoare de cari are ab-
solută nevoie epiderma pentru
a-și menține suplețea și frăgezi-
mea. Aplicate cu regularitate,

ele fac pur și simplu minuni.
După câteva săptămâni de tra-
tament, coșuri, pete, iritațiuni,
dispar ca prin farmec, tenul ca-
pătă o culoare sănătoasă, o fră-
gezime tinerească.

Pudra Pond's trebuie întrebuin-
țată odată cu aceste creme fiind-
că are un rol suplinitor. Și ea
dă tenului suplețe și frăgezime

și un colorit fermecător. În
ceea ce privește aderența și cali-
tatea, pudra Pond's este incom-
parabilă.

Pentru îngrijirea și înfrumuseța-
rea tenului, aveți nevoie de a-
ceste 3 elemente inseparabile,
fiindcă fiecare în parte complec-
tează și desăvârșește rolul celui-
lalt.

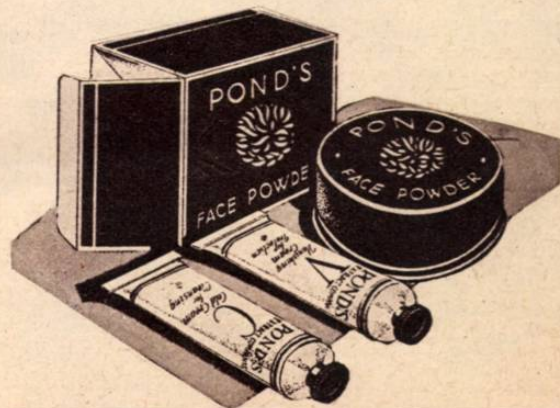
O METODĂ DE INFRUMUSEȚARE IDEALĂ

POND'S

SIMPLĂ
ECONOMICĂ
EFICACE

O OFERTĂ EXCEPȚIONALĂ:

Casa Pond's vă oferă, pentru scurtă vreme, posibilitatea
de a încerca această metodă minunată în condițiuni ex-
trem de avantajoase. Într-adevăr, pentru suma de 120. — lei,
atât cât costă o cutie de pudră Pond's vise oferă, într'un
ambalaj special, o cutie cu pudră Pond's, plus 2 tuburi
de cremă Pond's, „C” și „V”, adică cele 3 elemente cari
compun metoda completă.

LA INCEPUT A FOST CUVÂNTUL

O NOUĂ ARMĂ DE RĂSBOIU: MANIFESTUL!

RĂSBOIUL modern nu este numai o operă de distrugere fizică, dar și mai ales un permanent atac împotriva sufletului inamicului. Bombele și gloanțele au drept țintă orașele și oamenii dușmanului. Dar oricât de numeroase ar fi aceste arme, nu se poate ajunge la completa nimicire a adversarului.

Mai presus de toate, stă subminarea moralului, care se face prin propagandă. Distrugerea unui oraș, ca Guernica, a stârnit mai mult protestul unei lumi și ura populației spaniole, decât spaima în rândurile armatei republicane. Dovadă a fost că în Asturia, frontul a mai durat mult după distrugerea acestui oraș.

Dar așa cum soldatul modern nu e un simplu mercenar, ci un om care trebuie să lupte pentru o țintă, moralul lui va depinde de propaganda făcută. Și toți generalii secolului nostru afirmă că nicio armă nu-și poate îndeplini rostul, dacă nu e mânărită de un soldat conștient de menirea sa.

Deaceia, pe frontul spaniol, unde convingerea trebuie să joace un rol și mai puternic, deoarece e vorba de un războiu

civil, propaganda e mânărită cu aceeași furie ca și bombele. O întrebuițează mai ales guvernamentalii, cari înfășoară manifestele și le pun în cutii goale de conserve, pe cari le aruncă în tranșeele dușmane. Manifestele nu sunt adresate numai soldaților spanioli, ele privesc mai ales pe Italiani, pe Germani și Portughezi. În aceste manifeste se explică, în limba respectivă, rostul războiului spaniol și situația străinilor în armata franchistă.

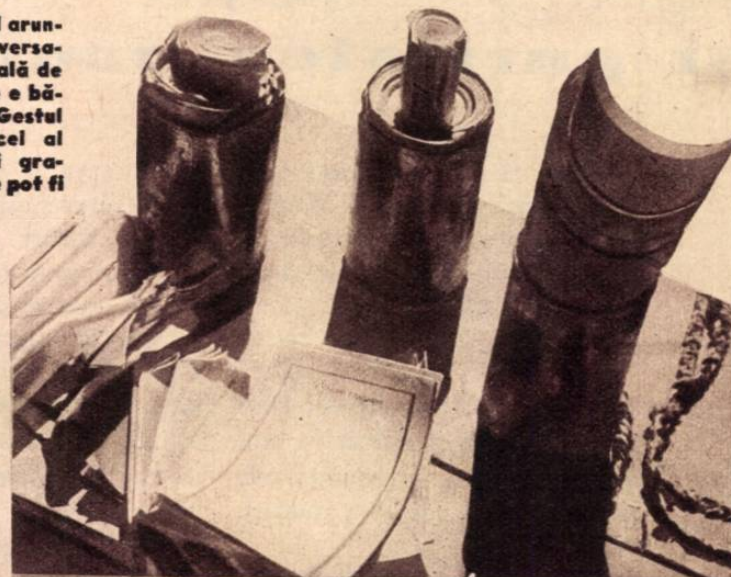
Manifestele au devenit armă de

războiu, pentru că omul contemporan nu mai e o simplă unealtă, în mâna unor aventurieri. Chiar dacă apucă pe o cale greșită, el poate, la un moment dat, să-și dea seama care e adevărul și atunci... alta poate deveni soarta armelor. Această nevoie de-a se adresa conștiinței, chiar în clipele sângeroase ale războiului, e o dovadă că omenirea a făcut, totuși, progrese. Războiul ca să se mențină, apelează la arma cea mai periculoasă a păcii: conștiința. Dar propaganda continuă va ajunge să lămurească de partea cui e dreptatea și atunci nimeni nu va mai putea ridica arma împotriva adevărului. În urma acestei propagande pe frontul spaniol, mulți soldați străini au trecut în rândurile republicanilor. Se poate spune că victoria va fi a aceluia care va ști să mânăiască arma cea mai eficientă a moralului: propaganda. La început a fost cuvântul și la sfârșit, tot cuvântul va avea rolul decisiv.

Pe frontul spaniol, în rândurile guvernamentalilor, alături de bărbați, luptă și femei. În afară de lupta din tranșee se mai dă și o altă luptă, care să influențeze moralul combatanților: lupta de manifeste.

Un soldat spaniol aruncă, în frontul adversarilor, o cutie goală de conserve, în care e băgat un manifest. Gestul e identic cu acel al aruncării unei granațe, dar efectele pot fi mai puternice.

Cutiile de conserve, umplute cu ziare, manifeste și broșuri, sunt pregătite. Nu va trece mult și vor sbură, în semicerc, căzând în primele rânduri ale tranșeei naționaliste. Aceste manifeste ale guvernamentalilor sunt citite cu mult interes de soldații generalului Franco. Acest războiu al hârtiei, subminează rezistența și ambiția trupelor lui Franco.